

கலிக்

கி

1976

சு

சுரங்கி எழுதும் காணிக்கை மந்த இதழில் சுரங்கம்

Who cares if your hair is different?

Sunsilk cares— with 3 special shampoos

Pick the one that's perfect for you

Sunsilk Lemon Shampoo

For Greasy Hair: Gently washes out excess grease... gives you days of clean, bouncing, silken hair.

Sunsilk Tonic Shampoo

For Dry Hair: Contains Allantoin to nourish your hair... revives that silken lustre, leaves hair softly glowing.

Sunsilk Beauty Shampoo

For Normal Hair: Perfectly balanced to keep your hair in beautiful condition, weaving silk into every strand.

Sunsilk - more than a shampoo,
a cosmetic for your hair

ஒரே சலகையில் 3 வழிகளில் செயல் புரிந்து...

டெட் துணிகளை அதிவெண்மையாக்குகிறது

— மற்ற எந்த பயனாளியும்விட.

இதோ, எப்படி என்று பாருங்கள்:

1. **டெட்** கழுகை நனிய்பட்ட, கத்திரைப்பத் பொருள் அதி விசாலாகத் துணியில் அடுகுளிச் செய்து, மூன்றுமூன்று அலுகைகூடச் செடியில் விட்டடி அடிக்கிறது. துணிகள் வெண்மையாகின்றன.
2. **டெட்** கழுகை வெளிக்கொண்டேறேது. அது மீண்டும் படியாமல் தடுக்கிறது. துணிகள் அதி சுத்தமாகின்றன. சுத்தமாகவே கீழ்த்து இருக்கின்றன.
3. **டெட்** துணிகள் அதிவெண்மையாக்குகிறது. துணிகள் முள்ளுவிட, அதிவெண்மையுடன் பளிச்சிடுகின்றன. (கேம் அம்மது வெண்மை சாதனை செலவெண்டிய அயிப்பில்கி.)

இன்றே டெட் வாங்குங்கள்! கவனத்தில் ஆகில் பிசும். பக்ஸா.

SHILPI HPMA 38A/70 T/

நாட்டின் தேவை ஒப்பரவே...	தலைவர்கள்	—	5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	—	6
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் கம்பி	—	9
அன்னைமரும் வணங்கும் அரசமரம்	தி. கா. ராஜா	—	18
ராமாயணம்	ராஜாஜி	—	22
ஒளிமூட்டுபவர் ஒளி எழுப்புகிறார்	பேட்டி: ஏ. கலாமிநாதன்	—	25
சிதம்பர ரகசியம்	கொழிந்தகலாமிநாதன் - ராஜா	—	26
பொராட்டங்கள்	ச. க. நங்கபெருமாள்	—	29
ரகுபதி சாகசம்	தமிழாக்கம்: ராஜாஜி	—	35
அண்ணையும் பிதாவும்	...	—	37
தொல்காப்ப்டர்கள் இறங்கிவிட்டனர்	இத்திரர் பார்த்தசாரதி	—	38
ஒரு பத்து ஞானம் நேரட்டு	கலாயன்னை	—	47
பதினெண் நம் பன்னிரண்டும்	கவிச்சான்றகுஞ்சு	—	57
மணப்பாதி	ப. ராமமூர்த்தி	—	61
தாட்டன் இத்திரர்!	"மேன"	—	71

செலவு விவரம்	ரூ. லட்சம்	ஊ. பை
பொது	ரூ. 20-00	ஊ. 10-00
செலவு (பொது செலவுகள்)	ரூ. 21-00	ஊ. 10-00
பொது செலவு	ரூ. 40-00	ஊ. 20-00

௨௩	கல்யாணம் மற்றும் விசேஷங்களக்கு	௨௩
௨௪	வேண்டிய காஞ்சிபுரம், ஆரணி	௨௪
௨௫	பெங்களூர், தர்மாவரம் பட்டு சேலை	௨௫
௨௬	களும், பாகாடைகளும், சோளி ரகம்	௨௬
௨௭	களும் மற்றும் எல்லாவிதமான	௨௭
௨௮	கைத்தறி ஆயுளிகளும் மில் ஆயுளிகளும்	௨௮
௨௯	ஏராளமாக கட்டாக் செய்துள்ளோம்.	௨௯
௩௦		௩௦
௩௧	யா	௩௧
௩௨	தயவுசெய்து விஜயம் செய்யுங்கள்	௩௨

84, பாண்டி பஜார்
தியாகராயகன், சென்னை-17
சுரை : 441041

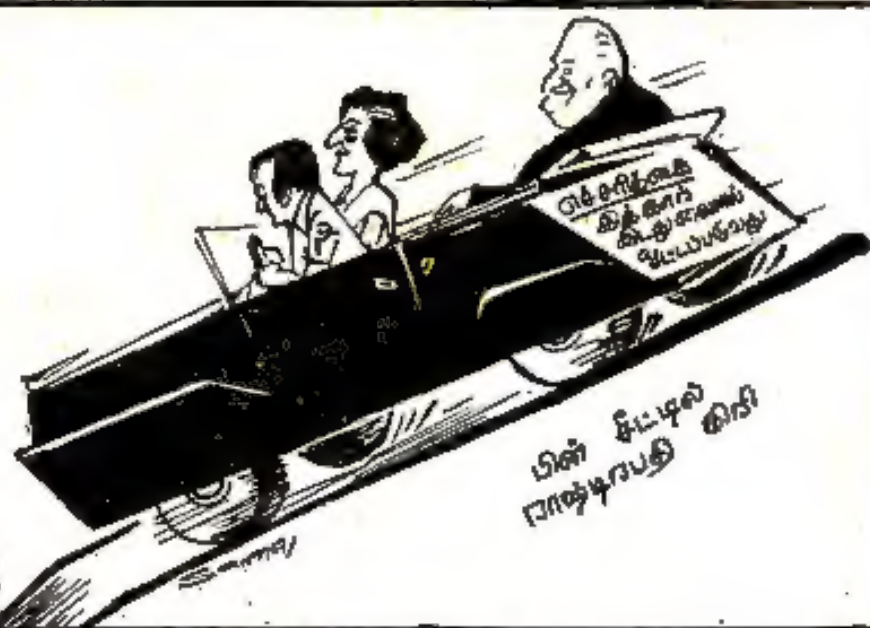
கிரி கோஸிஜின் டிரங்கே & கோ
பிரைவேட் லிமிடெட்

“ உலக முன்னேற்ற உற்பத்திச்சகி ”

தலைமை அலுவலகம் : கிராமனின்
மாஸ்கோ

கிரி அலுவலகம் : ராஜ்புரபதி
பவளம்
புதுதில்லி

பாங்கு கள் பெற
உடனே மனுப் போடுங்கள் !

மின் தேடில் கிரி
ராஜ்புரபதி

தமிழ்த்திருநாடு தஞ்சாவூர் பெற்ற
தாழ்வாரம் குமாரபிபு பாலா --- பாரதிதாசர்

இதழ் 10

நாட்டின் தேவை ஒப்புரவே; கம்யூனிஸம் அல்ல!

கம்யூனிஸத்தில் மூலம் சமத்துவ சமுதாயம் ஏற்படும் என்பது அபத்தம். ஒரு தேசத்தில் உள்ள பணக்காரர்கள் அனைவரையும் ஒழித்துக் கட்டினாலும், அதனால் பொதுமக்கள் பெரிய லாபம் அடைந்துவிட முடியாது; பொருளாதார அதிகாரம் ஏற்றும் சர்க்கார் இந்தப் பணக்கார வர்க்கத்தின் இடத்தில் ஒரு புதிய சலுகை வர்க்கத்தை உற்பத்தி செய்துவிடும் என்று அறிஞர் ஜி.லாஸ் நிரூபித்திருக்கிறார். ஸோவியத் குடியரசில் இன்றளவும் பொருளாதார சமத்துவ சமுதாயம் ஏற்படவில்லை. கம்யூனிஸம் ஆட்சியில் மக்கள் யாவரும் பயிர்விராந்தியில் உள்ளனர். அவர்கள் சுதந்திரமாகச் சித்திப்பதற்கே இடம் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. அடிமைகளே வேலை வாங்குவது போல் மக்களிடம் நிர்ப்பந்தமாக வேலை வாங்கப்படுகிறது. பெரும் பதவியில் உள்ளவர்களும் திடீரென்று கீழே தள்ளப்படுகின்றனர். இவ்வினாவை கம்யூனிஸம் - அல்லது தனியார் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் எந்த 'இன'த்திலும் தவிர்க்க முடியாமல் உண்டாகியிருப்பதும்.

இயற்கையில் மக்கள் பெளதிகமாகவும், அறிவியல் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளனர்; சமமாக இல்லை. எனவே, சமத்துவம் என்ற மாயப்பிரமை யை சிறுஷ்டிக்கத் திட்டம் போடும்போது விசேஷ அறிவாற்றலும், உணர்ப்புத் திறனும் உள்ளவர்களின் சக்தியை ஆட்சி ஒடுக்கி வைக்க நேருகிறது. நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் சமத்துவம் உண்டாக யத்தனக்கும்போது அறிவாற்றலும், உணர்ப்புத் திறனும் உள்ளவர்களின் நிறுவப் பறி கொடுக்க வேண்டியதாகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு நாடு வளம் பெற்று முன்னேற முடியாது. தொழிலில் வெற்றி பெறும் சிறப்புப் பெற்ற தனிமனிதர்களைத் தாழ்வரைச் செய்வதால் தேசமே பாதிக்கப்படுகிறது.

எனவேதான் கம்யூனிஸ நாடுகளிலும் நிச்சயமாக ஏற்றத் தாழ்வுகள் காப்

பாற்றப் படுகின்றன. ஆனால் இதை மூடி மறைத்து வெளி உலகுக்குச் சமத்துவம் நிலவுவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

தாரதமியங்கள் கூடாது என்றுதான் நாம் அனைவருமே விரும்புகிறோம். ஆனால் இயற்கையோ ஏற்றத் தாழ்வுகளை உண்டாக்கியே வருகிறது. இயற்கைக்கு முன் நாம் வளைந்து கொடுக்க வேண்டியதுதான். சமத்துவத்துக்கு ஒரே வழி காந்திஜி காட்டியதுதான். தன் சிறப்பாற்றலால் செய்வதும், இதர அனுகூலமும் பெறுபவர்கள், அவ்விதச் சிறப்புப் பெறுதலர்களுக்குத் தங்களைத் தர்மகர்த்தர்களாகக் கருதி, அவர்களின் நலத்துக்கே தமது பொருளைப் பயனாக்க வேண்டும்; இந்த எண்ணம் உண்டாகுமாறு செய்வதற்காகப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்று அறிமலா முனிவர் உபதேசித்தார். இதையேதான் தமிழ் முனிவர் நிருவணவரும் காந்திஜிக்குப் பல்வாண்டுகள் முன்பே 'ஒப்புரவு' என்ற கடமையாக விதித்தார். ஒப்புரவு என்பது ஊரோடு ஒத்து வாழ்வதை மட்டும் குறிப்பதல்ல. சமூகத்தில் அனைவரும் கூடி வாழ்ந்து, உபரிச் செய்வதைத் தர்மகர்த்தாச் சொத்துப் போல் அனைவருக்கும் பயனாகும் நிலையைக் குறிப்பதே ஒப்புரவு.

ஒருவர் தமது சிறப்பாற்றலால் பெற்ற அனுகூலத்தை உலகுக்காக அல்லது தேசத்துக்காகப் பகிர்ந்து தருமாறு செய்வது சாத்தியமில்லாமல் போகலாம். ஆனால் அவரைச் சூழ்ந்துள்ள நெருங்கிய மக்களுக்காக அவரை இய்விதம் பகிர்ந்து தரப் பயிற்றுவிப்பது சாத்தியமே. ஒப்புரவு என்பது இதைத்தான் குறிக்கிறது. ஒப்புரவு என்ற மகத்தான சித்தாந்தத்தில் அறிமலா, சுதந்திரம், உண்மையான சோஷலிஸம் யாவும் சேர்த்துள்ளன. ராஜாங்க நிர்ப்பந்தம் இன்றியே சோஷலிஸத்தைப் பரவலாக்கி, தர்மத்தின் அங்கமாகக் கருது ஒப்புரவு முறை. இது சர்க்காரின் கடப்பாடு. உயர்ந்து கொண்டே போகும் வரிச் சுமை ஆகிய விரும்பத்

நவராத்திரிக்கு ஒரு நற்பணி

சக்தி பீடங்களில் தலைநிறுத்தும், ஸ்ரீ பராசக்தியின் பேரருள் பொங்கிப் பிரவசிக்கும் பிரசித்த விதவமும் ஆகிய காஞ்சிபுரத்தில் குடிசொண்டின் ஸ்ரீ காமாட்சி மகா திரிபுரசுத்திரிக்கு நவராத்திரியை முன்னிட்டு லட்சாச்சரீ தடைபெறுகிறது. அன்பர்கள் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் தேவயந்தானம், காஞ்சிபுரம் என்ற முகவரிக்கு ரூபாய் எட்டு அனுப்பி, தங்கள் பெயர், கோத்திரம், நட்சத்திரம் தெரிவித்தால் அச்சரீ செய்து அருட்பிரசாதம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

தகாத அம்சங்கள் அற்ற சோஷலிஸ்டாகும், வாருக்கும் தம் சொத்தைப் பறி கொடுத்த அவை நிலைய இது உண்டாக்கவில்லை. மாறாக ஒப்புரவு விதியைப் பின்பற்றித் தம் சொத்தைத் தாமதமாகப் பிறகுக்குப் பரனுக்குப் வர்கள், தமக்குப் பிரியமானவர்களுக்கு உதவி புரிவதில் மறிச்செய்ய காண்கிறார்கள். ஆகியும் இது நம் தொத்தின் விசேஷ தெறி எனக் இருந்தது போலவே, இப்போதும் விரிவான அளவில் பின்பற்றப்பட்டால் தொம் முழுவதற்கும் சேகரம் தரும், இப்போதும் உட நம் நாடுவந்தும் காணப்படும் ஏராளமான தான தர்மக் கட்டாகவரி விருத்தே, முற்காலத்தில் ஒப்புரவு தர்மம் நம் தொத்தின் விரிவாகப் பின்பற்றப்பட்ட உதே உணரலாம். அந்நியர்களுடைய படை வெடுப்புக்களில் திவந்தத் சேருகையு போதா தென்று, நள்ளி வெலுட்டு முண்டப்படி அவைக்கும் தம் சொத்த வரணை மட்டும் உவ வித்துக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டதால் ஒப்புரவுத் தர்மம் பாதிக்கப்பட்டது.

வள்ளுவர் விதித்தபடி அவரவரும் தம்மால் இயல்புடைய உணர்வுக்கும் சேதாதையும், உபரி வசதி பெறுபவர்கள் மறிபெருகும் அப்பயனர்ப் பரிந்து கொள்ளும் ஒப்புரவுத் தர்மமும் தடைமுறைக்கு வர வேண்டும். மக்களின் சுத்திரம் பறிபோகாமலே போதுக் கயிச்சம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி பெருகவும், சேகர ஒற்றுமை வளரவும், நிர்வகித்தலிற் தோழியாளர்கள் ஒத்துவழக்கவும், இத்தனைக்கும் இடைவே வரிகள் பெருகாதிருக்கவும்,

ஒப்புரவே வழி: கம்பழவிலிமொ அதன் உடல் பிறப்பான சோஷலிஸ்டொ அம்ம.

ஆரம்ப தகையில் கம்பழவிலித்தின் கீழ் அடக்குமுறை இருப்பினும், பிற்பாடு அரசாங்க ஆடுக்கம் தானாகவே வாடி சுதிந்து போகும் என்று கம்பழவிலித் தித்தாந்திகள் கூறி, இப்போது தம்பதான்களுக்கு மேல் ஆவிவிட்டனர். எனினும், அம்மாதிரி அரசாங்க அதிகாரம் வாடி உதிந்ததாக இன்னமும் தடைமுறையில் பார்க்கவில்லை, மாறாக, சர்க்கார் சர்வாதிபத்திய விஷம் தங்கிவோ, அதிகார சக்தி பெற்று ஒரு விரி அடிமைகளைக் கப்பட்ட பலர் மீது அருத்தமாகத் தங்களை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருப்பதை உண்மிருகும். சர்க்கார் சர்வாதிபத்தியத்தில் உண்டாக்கப்படும் அதிகார வேட்டையைத் தணிப்பது இயலாத காரியம். அதிகாரம் பெருகப் பெருக வேட்டையுள் பெருகுமே ஒழிவ் அடல் காது. சர்க்காருக்கு உதேச்சாதிகார சக்தி தராமல், மக்களின் மட்டத்தினிருந்து தோல்வி மேல்புறமாக சோஷலிஸத்தை அமைப்பது தமிழ் முனிவரின் ஒப்புரவுத் தித்தாந்தியம். இன்றைய வாய்ப் பெச்ச வீரர்களின் பிரமையான கற்பனைகள் தெவித்த முடிவு காண முடியாமல் அவர்களுக்கு அறிவைக் குறப்பிறது. குறளாசிரியர் இந்த வாய்ப் பெச்ச வீரர்களைப் போன்றவர் அல்ல, அவர் ஒரு முனிவர்; ஞானி; மக்களின் இயல்பை உணர்ந்தவர்.

('சுவரத்யா' கில் ராஜாதி எழுதியது)

ராஜாஜியின் சுருத்துக்கள்

தம்முண்டை முன்னோர்கள் நமக்கு விட்டுச் சென்றிருப்பதை விட ஒளி மிகுத்ததொர் உவமை அமைப்பதில் இந்தியாவுடன் குடியியலும் கைகொடுத்துக் கொண்டு பணியிலும் என்று தாம் நம்புவதாக ஸ்ரீ வி. வி. வி. அவர்கள் மால்லொ விமலா தனத்தின் கூறி புள்ளனர். கம்பழவிலிக்குகைத் தவிர இந்தியாவில் வேறொருவர் ஸ்ரீ வி. வி. வி. சொன்னிருப்பதில் தம்பிக்கை காண்கவில்லை. குடியியலுடன் நமது ராஜாதி உறுவு அபிவிருத்தி அடைவ வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள் வேண்டுமாயின் இங்கு இருக்கலாம். ஆனால் கம்பழவிலி ஒன்றுதான் உலகில் புத்தொளி பரப்பும் என்று அத்தக் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் தரும் வர்க்குறுதியை நம்பி, குடியிய உதவி

உடல் இத்தியாவில் பழிய ஒளிவை கட்ட வென்றும் எனக் கருதுபவர்கள் இயல்பில்.

★

ஆளும் காங்கிரஸை எதிர்த்து உறுதியுடன் போரிட வேண்டி எல்லா துறையாகக் கட்சிகளையும் ஒருங்கிணைப்பதில் முன்னிலைத் தீவிரமாக முனைவ வேண்டும் என்று ஸ்ரீ திணைக்கப்பா செட்டம்பர் 33த் தேதி பத்திரிகை திருபுகளிடம் கூறியுள்ளார். இது எனக்கு மறிச்செய்யப் பது நம்பிக்கையும் ஊட்டுகிறது. தீவிர முனைப்புக்கு நிறைவ இடம் இருக்கிறது. உறுதியான சங்கற்பத்துக்கு ஆதரவாக, தளராமல் செயலாற்றுவதை 'விதைத் திட்டம்' என்று குறன் கூறும்.

தற்போது இந்த விவாத நிகழ்ச்சிக்கு காட்ட வேண்டிய அவசியம் திறை உள்ளது.

★

வந்தாபகம் காய்கிரவிலிருந்து வயதான வர்கள் விவசாயம், அயிரகருத்துப் பதில் இவ் லாசன் இடம் பெற்று, அக்கட்டுக்குப் போதும்களின் ஆதரவு அதிகம் கொண்டிருக்கிறது. சில வயதானவர்கள் ஒருவருக்காகத் தெரிவித்து.

நானும் வயதானவர். எனினும் அக்காரணத்துக்காக நான் சொல்வது ஏதேனும் தவறு என என்க வேண்டாம். என்னுடைய அரசியல் அனுபவம் அப்போதையதல்ல என்பதனும் சொல்கிறேன். அப்போதுதான் காலாகவும், தகுதி பரிசீலிக்கப்பட்டவர்களாகவும் உள்ள தலைவர்கள் ஒரு கட்டுக்குத் தலைமை தாங்கினாலே அதற்குக் கௌரவம் தரப்படுகிறது. கியோதி கத்தால் பவனினமானவர்கள் விவசாய வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒப்பு வேறு; முதிர்ச்சி வேறு. தகுதியும், செயலாற்றும் திறமையும் உடனே தேவை. இவற்றிற்கும் வாயத்தையும் சம்பந்தமிடாமலும் இருக்கும். இது இவ் லாசன்களுக்கு என் எச்சரிக்கை. அவர்கள் செயல் தகுப்புடன் இருப்பினும், அப்போது வந்தவர்கள் விவசாயம் மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன்.

★

குடியா சத்திர மண்டலத்துக்கு நுட்பமான இயந்திரங்களை அனுப்பிப் பூமிக்கிட்டுத் தே ஆற்றை இயக்கியுள்ளது. குடியா விவசாய நிலங்களில் இக்காலதான் கிச்சை மாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இது வரை அபேரிக்கா சாதித்தவற்றை வெவ்வேறு அப்போது மாக்விட்டது இது. இதுதான் அச்சுட்டத்தக்க விவசாயம் அடங்கியுள்ளது.

★

பொதுத் தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்கள் முன்பே ஆனால் கட்சி பதவியில் இருந்து விவசாயம் என்று தமது மூலக் கொள்கையை மாற்றியுள்ளார் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு சுருத்திரமன். இது விவாதிக்கமான விருப்பம். பண்டமும் கொட்டும் சேர்ப்பது பற்றி அறிந்த எவரும் தேர்தலுக்கு

முன் பதவியை விடமாட்டார். தேர்தலுக்கு ஆறு மாதம் முன்பு ஆகிறது கட்சி பதவியுக்கே வேண்டும் என்று பொது விதி ஏற்பட வேண்டும் என நீண்ட நாட்களாக நான் அறையி வகுக்கிறேன். ஆனால் பதவி கமிட் போர் அதனால் பெறும் அநுகூலங்கள் காரணமாக என் கோரிக்கைக்குச் செவிசாக்காமல் இப்போது என்பதை அறிவோம் அதிவர்.

★

தமிழக அரசாங்கம் இம்மாதத்தில் மது விவசாயம் அமுல்படுத்திவரும் மதுபானம் தயாரித்து அதை மற்ற ராஜ்யங்களில் விற்பனை செய்யும் பணம் பண்ணலாம் என உத்தேசித்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. இதைப் போல் அறிவிக்காமல், அதற்குமான வேலை உத்தேசம் இருக்க முடியாது. அரசியல் ரீதியில் இவ்வாறு செய்வது எவ்வளவு நேரிகொட்ட வேண்டியதென்று ஒருபுறமிருக்கட்டும். உத்தேச விவாபாரம் குறித்தும் சர்க்கார் அங்கீகரித்தாலும்கூட, தொழில் ரீதியில் இத்திட்டம் பகுதியிலேயே அமையும். திட்டம் வகுத்தவர்களுக்கு மதுபான உற்பத்தி குறித்தும், விவாபாரம் குறித்தும் தொழில் நுட்ப லாசனம் இல்லை. ஒரு ராஜ்ய மாட்டாகச் சிட்டுக்கொள்பதே ராஜ்யங்களில் விதிகளை எப்படி வரவேற்பது இல்லை. இப்போது, அக்கமிட்டமான இத்தகைய ராஜ்யம் ஒரு வகுப்புப் பிற ராஜ்யங்களில் வரவேற்பது வெவ்வேறு மாதம் போகும்.

★

அரசின் தொக்கங்களுக்குப் பண பெயர்கள் மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வித அரசியல் காரணம் ஏதும் இல்லை மாற்றப்பட வேண்டிய தயாரான பெயர் ஒன்று உள்ளது. 'ரிஷி கோஸ்' என்று அழைக்கப்படுகிற பெரிய கோத்திரத்தின் பெயர் தவறானது. இதை 'தங்குஷி கோஸ்' என்று திருத்த வேண்டும். இந்த கோத்திரத்துக்கும் ரிஷிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. 'தங்குஷி கோஸ்' என்பது திருமாவின் ஒரு தாயம். 'புலங்களை அடக்குபவன்' என்பது இதன் பொருள். அதை வைத்தே இந்த உத்தேசத்தின் பெயர் அமைந்துள்ளது.

திரு லாஸ் குளித்தம் இராணி காலமாலுரி என்ற செவ்வி வயக் கேட்டதும், மிகக்கெட்ட விவசாயம் துறையில் அவர் ஆற்றியுள்ள இன்னவற்ற தொண்டு எல்லோருடைய வணக்கத்திற்கும் வரும். மிகக்கெட்ட போரிடல் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து கடைசிக்காலம் வரையில் எத்தனும் ஒரு வகையில் இடைவிடாது தொட்பு கொண்டிருந்தவர் திரு இராணி ஒருவரை எவ்வாறு, அதன் பொருளாகவும், தலைவராகவும், உபதலைவராகவும் இருந்து இந்திய மிகக்கெட்ட விவசாயம் உலகத்தில் நிலைபெறச் செய்வதற்கு திரு இராணி ஆற்றிய பணி மிகச் சிறந்ததாகும். அவரை நல்ல அட்டக்காரரும் கூட. உலகப் புகழ் பெற்ற இவ்வொரு எம்.வி.வி.யின் அங்கத்தினர். நிர்வாகத் திறமையை முழுமையாகப் பெற்றிருந்த திரு இராணி தொழில் உலகில் புகழ் கொண்ட எப்பெணர் அன்று என்பதெனில் தலைவர். இக்கம்பெனியின் சீரான நிர்வாகத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் திரு இராணி முக்கிய காரணர். சுதந்திரக் கட்சிக் கொள்கைகளை முழு மனத்துடன் ஆதரித்தவர் திரு இராணி. அவருடைய மறைவு விவசாயம் உலகத்துக்கும், தொழில் உலகத்துக்கும் ஏற்பட்ட பெரு நஷ்டமாகும்.

துணி
கிழிந்து போகிறது...

பிரைட் பிளாஸ்டிக்
சாமான்கள் நீடித்து
உழைக்கின்றன

தனியாக இடுகை, உயோகத்தின் உறுதி, கண்கூறுவின் எழில், ஆனால் இவற்றின் குறைபாடுகளற்றது- அதுதான் உங்களுக்கான பிரைட். இடுகை, நீடித்த உறுதியு, வன்மையின், சுத்தம், வசதி, முறையான திறமையும் உங்களுக்கேன அற்புதமாக இனித்து வழங்குகிறது பிரைட் பிரைட்.

பிரைட் பிரைட்டில் விநியோகம் வகைகள், வகை வகைகள் பொருட்கள், அளவிலும் பயனளிக்கும் ஏராளமான சாமான்கள். சீப்புகள், நாட்டுகள், சோய்யும் பெட்டிகள், குவியங்கள், ஐரோப்பன், சாமான் கூடைகள், ஹாலிகள், பேனிக்லர், டிரேக்கள் இவ்வும் பரம்பர.

பிரைட் நான் உங்கள் சிவன தெத்தெழும்பு

பிரைட் பிரைட் பிரைட் பிரைட்
156A, செ. நகராதி செ.ந.
பம்பாய்-34.

அத்தியாயம் இருபத்தாறு விதியில் குழப்பம்

குந்தவை கண்ணீர் விடுவதைப் பார்த்து விட்டு வானதிரும்பும் விம்மித் தொடங்கினாள். உலகத்தில் எத் தனையோ இன்ப துன்பங்களைப் பார்த்த வரான அநிருத்தப் பிரம்மராயரின் இரும்பு தெருஞ்ஞம் இவ்வியது.

"நாயே! சக்கரவர்த்தி இப்போது படும் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரண மாவான் இந்தப் பாவிநான். என்னை பிராயச் சித்தம் செய்து அத்தப் பாவத் தைத் தீர்த்துக் கொள்ளப் போகிறேனோ, தெரியவில்லை!" என்று.

"ஐயோ! தங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆயினும் எவர்க்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லுகிறேன். அத்தச் சைரயர் மகன் இந்தத் திட்டமில்லை. உயிரோடிருக்கிறான் என்பதைத் தத் தைக்குத் தெரிவித்து விட்டான் அவருடைய துன்பம் தீர்த்து மன அமைதி ஏற்பட்டு விடும். அதைச் சொல்வதற் காகவே தங்கனிடம் வந்தேன். எப்படி யாவது என் பெரியங்களை அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்வர்கள் என்று சொட் டிக் கொள்ள வந்தேன். ஆனால் தாங்களே அதற்குப் பிரயத்தனம் செய்திருக்கிறீர்கள்!" என்றுள்ள இவ்வ யிராட்டி.

"ஆம், அம்மா! நானும் அத்தையை மூக்குக்குத்தான் வந்திருந்தேன். மத்தா கினி தேன் உயிரோடிருக்கும் சிவரத் தைச் சக்கரவர்த்தியிடம் தெரிவித்து விடத் தீர்மானித்துவிட்டேன். ஆனால் வெறுமனே சொல்லுங்கள் அவர் தம்பமாட் டார். முன்னே தான் கூறியது போய், இப்போது சொல்லுவதுதான் உண்மை என்று எவ்விதம் அவரை தம்பச் செய்

வது? அதற்காகவே அத்தத் தெவியை இப்போது அழைத்து வரச் செய்த பிறகு சொல்ல எண்ணினேன். தெரியாத பார்த தான் நம்பியே தீர வேண்டும். அல்லவா? அதற்காகவே எக்கியமாக இவ்வளைத் திருக்குச் சென்றிருந்தேன். ஆனால் தங்கள் தம்பியோடும் பெரிய வேளா ரோடும் சதி செய்வதற்காக நான் கழ தாட்டுக்குப் போனேன் என்று பழுவெட் டனாயர் உன் சக்கரவர்த்தியிடம் சொல்லி விடுக்கிறார்கள். அது இப்போது என்று திருப்பதற்காகவேனும் மத்தா கினி தெவியைத் தங்கள் தந்தையின் முன்னால் கொண்டுபோய் நிறுத்தப் போகிறேன்!" என்று அநிருத்தர்.

"ஐயோ! அத்த மாதிரி நிமிசென்று கொண்டு போய் நிறுத்தினால் தந்தைக்கு ஏதெனும் தீங்கு தெரிட்டாலும் தெரிட் டாம். முன்னால் தெரிவித்து விட்டுத் தான் அவர்களைப் பார்க்கச் செய்ய வேண்டும்!" என்றுள்ள இவ்வ யிராட்டி.

"ஆம், ஆம்; அவ்வாறுதான் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறேன். இந்த விட்டுக்கு மத்தா கினி தெவி வந்து சேர்ந்ததும் போய்ச் சொல்லலாம் என்று நீனைத் தேன். இன்று காலை அண்மையிக்கு வரவே எண்ணி விரும்பினேன். அதற்குள் திவாகனிடங்கின் மகன் நடுவில் தலை யிட்டு எனக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்து விட்டான். அத்தப் பொல்லாத பெண் ணுக்கு ஒரு தான் தகுந்த கண்டிப்பி விதிப்பின்!" என்று முதல் மத்திரி.

"ஐயோ! அப்படி ஒன்றும் செய்யத் தீர்க்க. அவன் தலை பெண்ணோடு, பொட் டாத பெண்ணோடு, தான் அறியேன்.

ஆனால் அருன்மொழியைக் கடலில் முழுதிப் போகாமல் காப்பாற்றியவன் பூங்குழலி அவ்வவா?..

“கடவுள் காப்பாற்றினார் என்று சொல்லுங்கள். தாயே! பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பலவான் காப்பாற்றினார். அவருடைய அருள் இல்லாவிட்டால், இந்தச் சிறு பெண்ணுள் என்ன செய்துவிட்ட முடியும்? தோடிட சாஸ்திரம் உண்மையானால், கிரகங்கள் - நட்சத்திரங்களின் சஞ்சார பலங்கள் மெய்யானால், இளவரசரைக் கடலும் தீபும் புயலும் புகம்பெறும்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது.....”

“இறைவன் அருளின்தி எதுவும் நடவாதுதான். ஆனால் இறைவனுடைய சக்தியும் மனிதர்கள் மூலமாகத் தானே இயங்க வேண்டும்? பூங்குழலியை மறுபடியும் நான்கப்பட்டினத்துக்கு அனுப்ப என்னை யிருக்கிறேன். ஐயா! அல்லது, தாங்கள் வேறுவிதமாக என்னினால், - பிரதீகமாவே அருன்மொழியை இங்கு வரச் செய்ய வாம் என்று கருதினால்...”

“இல்லை, தாயே! இல்லை! சிம்மாதனம் வானுக்கு என்பது நிச்சயமாகும். வானுக்கும் அருன்மொழியர்மீசப் பற்றி மக்கள் அறிந்து கொள்ளாமலிருப்பதே நய்வது. தங்கள் தந்தையை இன்று முடியாகக் கேட்டுவிட என்னை யிருக்கிறேன். மதுராத்தகளுக்குப் பட்டம் கட்டுவதா யிருந்தால், தங்கள் தம்பியை மறுபடியும் எழு நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பினால்தான் நய்வது. அருன்மொழி யர்மர் இங்கு இருக்கும்போது மதுராத்தகளுக்கு மருடம் குட்டச் சொழ நாட்டு மக்கள் ஒரு நாளும் உடன்படமாட் டார்கள். சொழ நாடு பெரும் ரணகளமாகும்; சொழ நாட் டின் நதிகளில் எல்லாம் தூர்த்த வெள்ளம் பெருகி ஒடும்...”

“ஐயா! அப்படியானால் பூங்குழலியையும் சேத்தன் அமுதநீயையும் மறுபடியும் நான்கப்பட்டினத்துக்கு அனுப்புவதே நய்வதல்லவா?”

“அதுதான் நய்வது. சக்கரவர்த்தி விரும்பினால் ஒரு முறை அருன்மொழியர்மர் இரகசியமாகத் தஞ்சைக்கு வந்து விட்டுத் திரும்பிப் போகலாம்!”

“ஆம்; ஆம்! மத்தாலினி தேவியும் அருன்மொழியும் உயிரோடிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருமுறை கண்ணால் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டாய்தான் சக்கரவர்த்தியின் உள்ளம் அளமதி அடைபடும்.”

“பெரிய இளவரசரைப் பற்றித் தங்கள் தந்தைக்கு எவ்விதக் கவலையும் இல்லை அல்லவா?”

“இவ்வளவே இல்லை. ஆதித்த கரிகாலனுக்கு அபாயம் விரைக்கக்கூடியவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே இல்லை என்று சக்கரவர்த்தி நம்பியிருக்கிறார். தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள், ஐயா!”

“எனக்கு என்னமோ அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லை. போர்க்களத்தில் பெரிய இளவரசர் அசகாய குரீர்தான். ஆனால் மதற இடங்களில் அவரை ஏமாற்றுவதும் வலுப்பிப் பதும் கஷ்டமல்ல. பழுவேட்டையர்கள் அவரை விரோதிக் கிறார்கள். பழுதுர் இளையராணி அவருக்கு எதிராக ஏதோ பயங்கரமான இரகசியச் சூழ்ச்சி செய்து வருகிறாள். இந்த இரண்டு செய்திகளையும் கரிகாலனுக்கு என் ிடல் மூலம் சொல்லி அனுப்பினேன். ஆயினும் பலன் இல்லை. தஞ்சையுக்கு எவ்வளவு சொல்லியும் வர மறுத்தவர் கடம்பூர் சம்புவரையர் நாளின்கைக்குப் போயிருக்கிறார்...”

“ஐயா! பழுதுர் இளையராணி எங்கள் சகோதரியா யிருக்கக் கூடும் என்று நான் என் தமையனுக்குச் செய்தி அனுப்பி யிருக்கிறேன். அருகிலிருந்து காப்பாற்றும்படி யும் யானார் குலத்து வீரருக்குச் சொல்லி அனுப்பினேன்.

ஆகா! உவ்வையரையர் மட்டும் இப்போது இங்கே இருத்திருந் தால், நான்கப்பட்டினத்துக்கு அனுப்பி யிருக்கலாம்...”

“அந்தப் பிள்ளை ஏதாவது சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொள் ளாமல் இருப்பதற்கு நானும் என் ிடல்

அனுப்பி விடுப்பேன். இப்போது உடத்
தாங்கள் பூங்குழலியை அனுப்பினால்,
பின்புலம் திரும்பியவர்கள் அனுப்ப
உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்."

"மேலவர்கள் இன்னும் வந்து சொ
ல்லியிருக்கிறார்கள். அவை பின்புலம் வந்துவிட்ட
தால் என் கொடுக்கிறதும் மக்களாகவா
யாரும் இறப்பினதும். தாய்! அவர்
வந்தது பின்பு. தாய் என் தந்தை
யைச் சந்தித்துக் கொடுக்கிறார்கள்
அல்லவா? தாய் என் அன்புள்ளிடம்
அடிக்கிறதும் என் வரக் கனதும்
கொடுக்கிறாள் பின்புமும்..."

"ஆக! பின்புமாய் மகனாகத்தான்
வந்தான் எனத் தாய்மகள்! அப்போது
திருக்கோவலூர் கிழவனுக்கு இதைக்

எனம் தெரியுமோ? அவன் என்ன செய்வான் போகிறான்? தன் பேரப் பிள்ளைகளுக்குப் பட்டம் இவ்வாறு என்று தெரிந்தால், இந்த நாட்டையே அழித்து விடுவேன் என்று ஒருவேளை மனமான் கிளம்பக் கூறும்...."

"என் பட்டினஞ்சை சரிக்கட்டும் வேலைகள் என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள். இந்தப் பெண் ஊரணி இருக்கிறதே, இவளுடைய பெரிய தகப்பனாரைப் பற்றித்தான் எனக்குக் கவலையாகிறது. கொஞ்சப்பாணுப் பெண் சோழ விவாதத்தில் ஒரு நாள் விற்றிருக்கப் போகிறாள் என்று அவர் ஆசை கொண்டிருக்கிறாராம். இந்தப் பெண்ணின் மனத்தியேகம் அந்த ஆசை இருக்கிறது...."

ஊரணி இப்போது குறுக்கிட்டு, ஆத்திரம் திணித்த குரலில், "அக்கா!..." என்றாள்.

அந்தச் சமயத்தில், ஊரணி மேலே போகவதற்கும், பூங்குழலி உள்பே பிரவேசித்தான். அவன் தலியாக வந்தது என்னு முன்று பேரும் சிறிது தூண்டி குற்றங்கள்.

"கரையர் மகிளை! உன் அத்தை எங்கே? திருமலை எங்கே?" என்று முதன்மத்திரி பரபரப்புடன் கேட்டார். "ஐயா! என் கரவம் பங்குமுற்றது. நான் சொல்லிப் போய்விட்டே அதைகைய இங்கு கொண்டு வந்து சேர்க்க முடியவில்லை."

"நீங்கள் போவதற்குள்ளேயே காணோமா? அல்லது வருவதற்கு முற்று விட்டாயா? அப்படியானால்...."

"இவ்வீடு, ஐயா! கோட்டைக்குள்ளே அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். அதற்குப் பிறகுதான் ஐயக் கூட்டத் திலே அடங்கி அத்தை காணாமல் போய் விட்டார்!" என்றாள் பூங்குழலி. பின்னர், அச்சம்பவம் பற்றிய பின்வரும் விவரங்களைக் கூறினாள்:-

மத்தாலினி நேசி நயவ வேளையாகச் சேந்தன் அழுதன் விட்டேயேதான் இருந்தான். அவன் அங்கேயே இருக்கும்படியான காரணங்கள் தேர்த்திருத்தன. தேற்றிய அடித்த டயலில் அழுத ஐயடைய விடு கின்றுபின்னமடைத் திருந்தது. கோட்டத்தின்குத்த மரம் ஒன்று விட்டுக் கூரை மேலேயே விழுத் திருந்தது. சேந்தன் அழுததே முதல் நாளிரவு மழையில் நடைத்த காரணம் தினால் கடும் கரம் வந்து படுத்துப் பீதந் திக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு சகோ தரிசனும் விழுந்த மரங்களை அகற்றி விட்டைச் சரிப்படுத்துந் ஸ்வாமிசியல் கடுப்பட்டிருந்தார்கள். பூங்குழலியைக்

கண்டதும் மத்தாலினி மதித்தி அடைத் தான். திருமலையைக் கண்டு கொஞ்சம் தயங்கினாள். அவன் நம்மைச் சேர்த்த வன் என்று பூங்குழலி கூறிய பிறகு கதிரியம் அடைந்தான். வழியில் பூங் குழலியும் திருமலையும் ஊமை ராணி விடம் என்ன சொல்லுவது. எவ்வாறு சொல்லும் அவன் தயங்காமல் தன் ஐயன் வருவான் என்று பேரி முடிவு செய்திருந்தார்கள். அந்தப்படியே பூங் குழலி அவன் அத்தைவிடம் கூறினாள். சக்கரவர்த்தி நோய்ப்பட்டுப் படுத்த மடுக்கையர் விருப்பதாகவும், எத்த தேரத்தினும் இந்த மண்ணிலைக் கிட் டுப் போய் விடலாமென்றும், அவ குடைய ஸூகம் பிரிவதற்கு முன்னால் ஊமை ராணியை ஒரு நடைய பார்த்து ஆசைப்படுகிறாள் என்றும், ஊமை ராணியை அவர் இத்தகை காவலாயும் மறக்கவில்லை என்றும், அவளைப் பார்த்த தாம் ஓர் வேளை அவர் புதிய பஸம் பெற்று இன்னும் சில காலம் உயிர் வாழக்கூடும் என்றும் சமிக்ஞை பாணை யில் தெரிவிப்படுத்தினாள். அதற்காகவே தான் முதன் மத்திரி அழிக்குதல் பிரம்ம ராயர் அவளை எப்படியாவது பிடித்து வர ஆட்களை அனுப்பியதாகவும், முதன் மத்திரியின் அரண்மனைகளிலேதான் முதல் நாளிரவு தான் தங்கியிருந்ததாகவும் கூறினாள். சக்கரவர்த்தியின் அருமைப் புதல்வி குத்தகைய தேவி ஊமை ராணி யைத் தன் தந்தையிடம் அழைத்துப் போவதற்காக முதன் மத்திரி விட்டியல் காத்திருப்பதாகவும் தெரிவிப்படுத்தி னாள். இதை யெல்லாம் ஒருவாறு தெரிந்து கொண்ட பிறகு மத்தாலினி பூங்குழலியுடனும் திருமலையுடனும் புறப்பட்டுவர இசைந்தான். கோட்டை ஊரணுக்கு அவர்கள் வந்து சேர்த்த போது, சக்கரவர்த்தியின் வேளக்காரப் படைவீரர் கோட்டைக்குள் பிரவேசித் துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் போகட்டும் என்று மூன்று பேரும் ஒதுங்கி நின்றுங்கள். வேளக்காரப் படைகைய மத்தாலினி உன் கொண்டாத ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந் தான். வேளக்காரப் படைகையத் தொடர்ந்து ஒரு பெருங்கட்டம் கோட் டைக்குள்ளே பிரவேசித்தது. அவர் களைத் தடுத்து நிறுத்தவும் கோட்டைக் கதவுகளைச் சாத்தவும் காவலர்கள் செய்த முயற்சி பலிக்கவில்லை. "இத்தக் கூட்டத்தோடு நாம் போக வேண்டாம்: முதன் மத்திரி அரண்மனைக்குப் போகப் பிரத்தியேகமான கரங்க வழி இருக் கிறது. அதன் வழியாகப் போகலாம்" என்றான் திருமலை. இதைப் பற்றிப் பூங் குழலி அவளுடைய அத்தைக்குச் சொல்

வப்பிரயத்தனப்பட்டான். ஊமைராணி அதைக் கவனிப்பாள் கோட்டைக்குள் போகும் கூட்டத்தோடு சேர்ந்துபோகத் தொங்கினாள். திருமணமும் பூங்குழலியும் பின்போடு சென்றார்கள். கோட்டைக்குள் பிரவேசித்தபிறகு, திருமணியே தனி வழியாகப் போகலாம் என்று சொன்னதைப் பூங்குழலியின் அத்தை பொருட்படுத்தவில்லை. கூட்டத்துடன் கலந்தே சென்றான். கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பலப்பறும் கபாலன் கடைபிடிக்கவும் இடமாதிரி செய்கதைக் கண்டு மற்ற இருவருக்கும் விவரப்பாயிருந்தது. கொஞ்ச நூரம் போன பிறகு கூட்டத்தில் சிலர் மந்தாவினியைக் குறிப்பாகக் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்கள். "இந்த அம்மாளின் பார்த்தால் பழைய ராணியின் ஜாடைபாக இருக்கா?" என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். திருமணமும் பூங்குழலியும் இது கவனியாமல் அணித்தது. அவர்கள் மந்தாவினிக்கு முன்னால் போய் நின்று தடுத்து நிறுத்த முயற்சிகள். இதற்குள் ஆழ்வாரிட் கடியார்தன் பார்த்தவர்கள் சிலர், "இவன் காரடா கவனிக்கவன்? பெண்ணின் கையைத் தொத்தரவுபடுத்தினான்?" என்றார்கள். இந்த வார்த்தைகள் காதில விழுந்து வேளக்காரப் படைமையில் பிள்ளும் போனவர்கள் இதம்பி வந்தார்கள். ஊமை ராணியைக் குறித்து கொண்டு மற்றவர்களை அப்பறுப்படுத்தினார்கள். அந்த நெருக்கடியில் திருமணமும் பூங்குழலியும்கூட அப்பால் தள்ளப் பட்டு விவசியப் போக நேர்ந்தது. வேளக்காரப் படைமில் ஒருவன் மந்தாவின் நெய்யிடம், "அம்மா! நீ யார்? உன்னை யார் தொத்தரவு செய்கார்கள். கொல்! அவனை இப்போது தாக்கிலே போட்டு விடுகிறோம்!" என்று கேட்டான். ஊமை ராணி மறுகொழி சொல்லாமல் நின்றாள். இன்னும் சிலர் கேட்டதற்குப் பின் அவன் பதில் சொல்லவில்லை. இதற்குள் ஒருவன், "இவனைப் பார்த்தால் பழைய ராணி ஜாடைபாக இருக்கா?" என்றான். இன்னொருவன், "அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் இவ்வளவு கர்வமாயிருக்கிறாள்!" என்றான். "பழையக் கூட்டமே கர்வம் பிடித்த கூட்டம்!" என்றான் மற்றொருவன். இத்தகையவர்கள் சிலரும் பழையபடைமையினின் அரண்மனைக்குச் செல்கிறார்கள். ஊமை யால் என்ன சச்சரவு என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகப் பழைய வீரர்கள் சிலர் அங்கே வந்தார்கள். "பழையக் கூட்டமே கர்வம் பிடித்த கூட்டம்!" என்று வேளக்கார வீரன் ஒருவன் கூறுவது அவர்கள்

காதில் விழுந்தது. "காரடா பழையக் கூட்டத்தைப் பற்றி நினைக்கச் செய்கிறவன்? இப்போ முன்னால் வரட்டும்!" என்றால் பழைய வீரன் ஒருவன், "நான் சொல்லுகிறேன்! என்னைடா செய்கிறாய்?" என்று வேளக்கார வீரன் முன்வந்தான். "நீங்கள் காரடா கர்வம் பிடித்தவர்கள். உங்கள் கர்வம் பலமடைபதும் கர்வம் நெருங்கிவிட்டது!" என்றான் பழைய வீரன். "ஆகா! உங்கள் இவ்வரத்தைக் கட்டிப் பழக்கத்து விட்டதனால் இப்படியாகியிருக்கிறாயா? உங்களைப் போன்ற பாதகங்கள் இருப்பதாலேதான் புயல்அடித்து வரவில்லையா பாழாவி விட்டது!" என்றான் கூட்டத்தில் ஒருவன். பழைய வீரன், "என்னடா சொன்னாய்?" என்று அவனைத் தாக்கப் போனான். வேளக்கார வீரன் அவனைத் தடுத்தான். பின்னர் கூட்டத்தில் கைகளையும் குழப்பமும் கூச்சமும் எழுந்தன. "பழைய கவனங்கள் வாழ்க!" என்று விலகும். "மூன்று கலகம் கடைபிடிக்காத கோழ சக்கரவர்த்தி வாழ்க!" என்று சிலரும் கோஷமிட்டார்கள். "கொடும்பாளன் வேளார் வாழ்க!" "திருக்கோவையூர் மணியாள் வாழ்க!" என்று குரல்களும் எழுந்தன. அச்சமடைந்த சிலர் பழையபழையபடைமையோடு குதிவழித் திரோகணித்து அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவரைக் கண்டதும் ஊமை யின் தந்தை, ஜனங்களும் கிவந்து உலாபுறமும் சிதறி ஓடினார்கள். வேளக்காரப் படைமையின் மூலமும் சென்றார்கள். பழைய வீரர்கள் காலாத்தக் கண்டரைச் சூழ்ந்து கொண்டு நடந்ததைத் தெரிவித்தார்கள். பூங்குழலியும் ஆழ்வார்த்தையாரும் விதி ஓரத்தில் ஒதுங்கினார்கள். கற்றுமுற்றும் கூர்ந்து கவனித்தார்கள். மந்தாவினியைக் காணவில்லை.

"ஐயோ! இது என்ன? இப்படி நேர்ந்து விட்டதே! தலைகறிய. காரடா! அழகான நடக்கிறது! அதைகைய எப்படிச் கண்டுபிடிப்பது? ஏதாவது கெடுதல் நேர்ந்திருக்குமோ? யாரேனும் பிடித்துக் கொண்டு போயிருப்பார்களோ?" என்று பூங்குழலி கவலைப்பட்டாள். காலாத்தக் கண்டையும் பழைய வீரர்களும் போன பிறகு தாலாபுறமும் தேடிப் பார்த்தார்கள். மந்தாவினியைக் காணவில்லை. திருமணியும், "நான் இன்னும் சிதறி நேரம் தேடிப் பார்த்தேன். நீ சக்கிரம் சென்று முதன் மந்திரியிடமும் இளையிராட்டியிடமும் சொல்லி நான் ஓர்ண்டு போய் மட்டும் தேடினால் போதாது. முதன் மந்திரியும் இளையிராட்டியும் ஏதேனும் ஏதாவது செய்

வாரிகள்" என்று. பூங்குழலி போல தற்குத் தயங்கினான். மறுபடியும் ஆழ் வாரிக்கடிவான், "தான் சொல்வதைக் கேள். உன் அத்தைக்கு ஒன்றும் நேரீத் திருக்க முடியாது. ஐனக் கூட்டத்தில் யாரோ நேரீத்த மலிதன் ஒருவனை உன் அத்தை பார்த்திருக்கிறான். அவன் ஒரு திக்கையே கவையமாக தோக்கியதிலிருந்து வலிக்கிறேன். அதனாலேதான் கூட்டத் தோடு சேர்ந்து வந்தான். இப்போதும் அவனைத் தொடர்ந்துதான் போகிறுக் கிறான் என்று தோன்றுகிறது. எப்படியும் கண்டு சேடித்து விடலாம். நீ போய் முதன் மந்திரியிடம் சொய்து!" என்றான். பூங்குழலி முதன் மந்திரியின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.....

இதை பெய்லாம் கேட்ட சூத்தனவை பெரிதும் கவலை அடைந்தான். அநிருத் தர் அங்ஙனவு கவலை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. "பார்த்தீர்களா, இன் வரலி! கவலை வேண்டிப்போது சத்திரிப்

பம் கிட்டும் என்று காத்துக் கொண் டிருப்பதை அறிந்து கொண்டீர்களா? அஞ்சுமொழியார்மர் உயிரோடிருக்கிறார் என்று தெரிய வேண்டியதுதான். ராஜ்ய மெங்கும் நீ ஸுண்டிக்கும்!" என்றான்.

"தாங்கள் முதன்மந்திரியாரிருக்கும் வசையில் அப்படி ஒன்றும் நேராது. இப்போது, என் பெரியங்கனையைப் பத் திச் சொய்துங்கள். நான் பயந்தது போயயே ஆகிவிடும் போகிறுக்கிறதே! அவரை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது!" என்று கேட்டான்.

"அத்தக் கவலை தங்களுக்கு வேண் டாம். கோட்டைக்குள் வந்துவிட்டபடி கால் இனி நான் அறியாமல் வெளியில் போக முடியாது. அதற்குத் தக்க ஏற் பாடு செய்து விடுகிறேன். தேடவும் ஏற்பாடு செய்கிறேன். இனி, சக்கர வர்த்தினையப் பாரக்காமல் மத்தாவிலி தேவி இங்கீடம் விட்டுப் போகவும் மாட்டான்!" என்றார்.

அத்தியாயம் இருபத்தேழு

பொக்கிஷு நிலவறையில்

பூங்குழலி மத்தாவின் தேவியை விட்டுப் பிரித்த இடத்தில் நாம் இப் போது அந்த மாதரசினையத் தொடர்வது அவசியமாகிறது. அவன் கூட்டத்திலும் குழப்பத்திலும் மறைத்துவிட்டாரணம் பற்றி ஆழ்வாரிக்கடியான் கூறியது உண்மையே யாகும். வேளக்காரப் படைபுடன் தொடர்ந்து கோட்டைக் குள் பிரவேசித்த கூட்டத்தில் மத்தாவின் ரவிதாஸன் என்னும் சதிதாரனைப் பார்த்துவிட்டான். ஏதேனும் ஒரு புயன் குறைவாயினவர்களுக்கு மற் றொரு புயன் தங்கு இயங்குவது இயல்பல்லவா? மத்தாவிற்கொரு காது கேணாது; வாய் போகாது. அங்ஙனவுக்கு, அவனுடைய கண் பார்வை கர்மமயா யிருந்தது. ஆழ் வாரிக்கடியானும், பூங்குழலியும் மத்தா வின் தேவியையே கவனித்துக் கொண் டிருந்தார்கள். ஆனகயால் அவர்கள் கண்ணுக்குப் படாத ரவிதாஸன் மத்தா வின் பார்வைக்கு இலக்கானான்.

வரப்போகும் தன்மை நீமைகளை மூன் னாலேயே அறிந்து கொள்ளக் கூடிய இயற்கையான உணர்ச்சி அறியும் மத்தா வினிக்கு இருந்தது. ஆதலின் ரவிதாஸன் ஏதோ தீய காரியத்துக்காகவே இங்கே வந்திருக்கிறான் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். ஏற்கனவே சுழறாட்டில் அஞ்சுமொழி வர்மனை ரவி தாஸன் கொல்ல முயன்றதையும் அவன் அறிந்திருந்தான் அல்லவா? ஆதலின்

கூட்டத்தோடு கூட்டமாகத் தஞ்சை யின் விடுவனில் சென்றபோது அவன் பார்வை ரவிதாஸனை விட்டு அவை வில்லை.

குழப்பத்தில் உச்சமான நிலையில் வளரப் பழுபெட்டாரையர் குதிரை மேலேறி வந்த சமயத்தில் ஐனக்கூட்டம் சடசடவென்று கலைந்ததல்லவா? அச் சமயம் ரவிதாஸனும் இங்கொரு மனித னும் ஒரு சந்து வழியில் அவசரமாகப் புதுத்து செய்வதை மத்தாவின் பார்த்தான். உடனே அத்தத் திணைக்குக் குதி வைத்து அவனும் வேகமாகச் சென்று, அதே சந்து வழியில் பிரவேசித்தான்.

இது நிகழ்ந்த ஒரு நிமிட நேரத்தில், ஐனக் கூட்டத்திலுக் மோதித் தங்கள்ப் பட்ட திருமலையும் பூங்குழலியும் மத்தா வின் கையக் கவலிக்க முடியவில்லை. பிறகு பார்த்ததில் அவனைக் காண வில்லை. மத்தாவின் சந்து வழியில் புதுத்த பிறகு, இரண்டொரு தடவை திரும்பிப் பார்த்தான். பூங்குழலியும் திருமலையும் வரு கிறார்களோ என்று. அவர்களைக் காண வில்லை. ஆனாலும் ரவிதாஸனைத் தொடர்வதே முக்கியமான காரியம் என்று எண்ணிச் சென்றான். இந்த வரலாற்றின் ஆரம்பத்தில் வந்தியத் தேவன் காலாத்தக் கண்டலின் ஆட் கவிடமிருந்து தப்பிச் சென்ற வழியே லேயே ரவிதாஸனும் அவனுடைய தொழனும் சென்றுங்கள், ரவிதாஸனு

எடைய தோழியையும் முன்னம் நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். திருப்பூறம்பயம் பள்ளிப் படை யிலே நள்ளிரவுச் சதிக் கூட்டத் திலே நாம் பார்த்த சோமன் சாம்பவன் என்பவன் தான் அவன்.

அவ்விருவரும் அதிவேகமாகச் சந்து பொத்துகையில் புழுந்து சென்றார்கள். ஆங்காங்கு விழுந்து கிடந்த மரங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் தாண்டிக் குதித்துச் சென்றார்கள். மழைத் தண்ணீர் தேங்கிய தால் ஏற்பட்டிருந்த சேற்றுக் குட்டைகளையும் கவனியாமல் சென்றார்கள். இன்னமும் இவ்வொகக் காற்று அடித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் மரக் கிளைகள் அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்தன. கிளைகளிலிருந்து அங்கங்கே தண்ணீர் துளிகள் சைசைவென்று விழுந்தன. தங்களை யாரும் பின்பு தொடர்வார்கள் என்ற எண்ணமோ அவர்களுக்கு மையாகவும் இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் திரும்பிப் பாராமலே விரைந்து சென்றார்கள். திரும்பிப் பார்த்திருந்தாலும் மந்தாகினி தேவியை அவர்கள் பார்த்திருக்க முடியாது.

கடைசியில், அவர்களுடைய ஆரிதப் பிரயாணம் பெரிய பழு வேட்டையையுடைய அரண்மனைத் தோட்டத்தின் பின்மதிள் ஓரத்தில் வந்து நின்று. புயலினால் வேருடன் பறிக்கப்பட்ட மரம் ஒன்று அந்த மதிள் மேலே விழுந்து முறித்து கிடந்தது. ரவிதானனும் சோமன் சாம்பவனும் அந்த மரத்தின்மீது எளிதில் ஏறி மதிளைக் கடந்து அப்பாற் தோட்டத்தில் குதித்தார்கள். அவர்கள் குதிப்பதைப்பார்த்த மந்தாகினி தேவியும் சிறிது நேரத்துக்கெவ்வாம் அதே மரத்தின்மீது ஏறி அப்பா லிருந்த தோட்டத்தில் இறங்கினாள்.

ரவிதானன் சோமன் சாம்பவன்ச் சற்றுத் தூரத்திலேயே நிறுத்திவிட்டுப் பெரிய பழு வேட்டையாரின் அரண்மனையை அனுவினான். பெரிய பழுவேட்டையாரும் பழுலூர் இளைவரானியும் இல்லாதபடி

இந்த அன்பளிப்பை நீங்களும் பெறலாம்:

அன்பளிப்பு

கல்வி

தீபாவளி மலர் 1970

○ இந்த விசைமதிப்பற்ற மலரை நீங்கள் இலவசமாகப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?

○ கவி வார இதழுக்கு இரண்டு ஆண்டு சத்தாவாக ரூபாய் நூற்பது மணி ஆர்டர் அனுப்ப வேண்டும். நேரடியாக மாசேஜர், கவி காரியாலயம், சென்னை-31 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

○ நினைவிருக்கட்டும்! நீங்கள் இந்தத் தொகைக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு 10% கமிதி இதழ்களைப் பெறுவதுடன் 1970ம் ஆண்டு கமிதி தீபாவளி மலரை இலவசமாகப் பெறுகிறீர்கள்!

○ கமிதிக்கு ஏத்கவனே சத்தாதாரராக இருப்பவர்களும் மேலும் இரண்டாண்டுகளுக்கு ரூ. 40- சத்தா அனுப்பி இந்த அன்பளிப்புத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இலங்கை தேயர்கன் (இலங்கை நாளாய்ப்படி) ரூ. 42-ம் மற்ற வெளிநாட்டு தேயர்கன் ரூ. 80-ம் அனுப்ப வேண்டும்.

○ உங்கள் மணி ஆர்டர் அக்டோபர் 15த் தேதிக்குள் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு அப்பால் இந்தச் சலுகையை தீடிப்பதற்கு இயலாது.

தொகுப்பு எண்ணு முறையும்கூட க்கு

வினா அண்மை சூன்யமாகக் காணப்பட்டது. என்னும் பெண்களின் பேச்சுக் குரல் மட்டும்கேட்டது.

ஒரு முறை இரண்டு தாழிப் பெண்கள் அந்த மாணிகைலின் பின்புறப்புக்கு வந்தார்கள். தோட்டத்து மரங்கள் பல முறித்து விழுந்து கிடந்ததைப் பார்த்தார்கள். "ஆகா! அனுமார் அழித்த அசோக வனம் மாநிலியல்லவா இருக்கிறது?" என்றான் ஒருத்தி. "தம்முடைய சிதாதேவி இங்கே இச்சமயம் இருத்திருந்ததால், ரொம்ப மனவேதனைப்பட்டிருப்பாள்!" என்றான் இன்னொருத்தி. சற்று நேரம் இவ்விதம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு அவர்கள் திரும்பி உள்ளே செல்லும் சமயத்

தீபாவளி என்னுளில் உங்கள் அன்புக்குரியவர்களுக்குப் பரிசாகவும் அளிக்கலாம்

நிம் ரவிதாஸன் வாயைக் குவித்துக் கொண்டு ஆந்தைக் குரல் போன்ற ஒர் உண்டாக்கினான். தாதிப் பெண்கள் இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். ரவிதாஸன் நன்றாக மறைந்து கொண்டிருந்தான். தாதிகளில் ஒருத்தி. "பாடிய! பட்டப்பக்கில் கோட்டால் கத்துகிறது! தேற்ற அடித்த புலகை ஆந்தைக்கும் புத்தி தெறி விட்டது!" என்றான். இன்னொருத்தி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் மறு மொழி சொல்லாமல் சென்றவள் திரும்பி வந்தாள். பழுவூர் அரண்மனைக்கும் பொக்கிஷ நிலவறைக்கும் நடுவில் இருந்த வளர்த மண்டபத்துக்கு வந்து சேர்ந்தாள். இந்த மண்டபத்திலேதான் வந்தியத்தேவன் பழுவூர் ராணியைச் சந்தித்தான் என்பது லாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். அங்கே வந்து நின்று அந்தத் தோழிப் பெண் தோட்டத்தை உற்றுப் பார்த்தாள். மறுபடியும் ஆந்தையின் குரல் கேட்டது. குரல் வந்த இடத்தை நோக்கி அந்தப் பெண் நடந்து வந்தாள். மரத்தின் மறைவினிருந்து ரவிதாஸனும் முன்னால் வந்தான். காந்த சக்தி கொண்ட கங்காளில் அவன் கிழித்துப் பார்த்தான்.

"மந்திரவாதி! வந்து விட்டாயா? இளையராணிகுட இங்கே இங்கே? எதற்காக வந்தாய்?" என்று கேட்டான். "பெண்ணே! இளையராணி அனுப்பித்தான் வந்திருக்கிறேன்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"போன இடத்திலும் ராணியை நீ விடவில்லையா? இங்கே எதற்காக வந்தாய்? யாருக்காவது தெரிந்தால்...."

"தெரிந்தால் என்ன முழுவிஷயம்?"

"அப்படிச் சொல்லாதே! சின்னப் பழுவிலட்டரைவர் எங்கள் பேரில் சத்தேகம் கொண்டிருக்கிறார். என்னை அழைத்து ஒருநாள் கடுமையாக எச்சரித்தார். மறுபடியும் மந்திரவாதி வந்தால் தம்மிடம் வந்து சொல்ல வேண்டும் என்று கட்டளைவிட்டிருக்கிறார்...."

"அவர் கேட்டான், போ! அவர்களுடைய காலமெல்லாம் தெருவிவிட்டது. நீ ஒன்றும் கவலைப்படாதே! நிலவறையின் சாவி வேண்டும். கீக்கிரம் கொண்டு வந்து கொடு!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"ஐயேயோ! நான் மாட்டேன்!"

"இதோ பார், உன் எதுமானியின் மோதிரம்!" என்று ரவிதாஸன் இளைய ராணியின் முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டினான்.

"இதை நீ எங்கே திருடினாயோ. என்னமோ, யார் கண்டது?"

"அடி பாகி! என்னையா திருடன் என்செய்ய? இளைய ராணியே என்னைக் கண்டு நடுத்திருவறைப் பார்த்துவிட்டுமா இப்படிச் சொல்கிறாய்? பார்! இவ்நீரே ஒன்பது கோககள் வந்து உன்னை உயிரோடு மயமாக்குதற்குத் தூக்கிச் சென்ற...."

"வேண்டாம், வேண்டாம்! உன் கோககள் எல்லாம் உன்னிடமே இருக்கட்டும். எனக்கென்ன வந்தது? இளைய ராணியின் மோதிரத்தைக் காட்டினால் கேட்டதைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுகிறேன். ஆனால் அவரைப் பாராதே! தோட்டம் அழித்த பின்புறம் பார்க்க அடிக்கடி பெண்கள் இங்கே வருகிறார்கள். எங்குமே சாப்பிடும் சமயத்தில் நான் உன்னிடம் சாணையக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன். அதுவரை பொறுத்திரு....!"

"ஆகட்டும்; எனக்கும் கொஞ்சம் சாப்பாடு கொண்டு வா! சாப்பிட்டு இரண்டு நாள் ஆகிறது. நினையக் கொண்டு வா!" என்றான் ரவிதாஸன்.

தாதிப் பெண் போனபிறகு ரவிதாஸனும் ரோமன் சாம்பவனும் விழுந்து விட்ட மரம் ஒன்றின் மேல் உட்கார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் அந்நிதவண்ணம் மந்திரவாதிச் சற்றுத் தூரத்தில் மறைவான இடத்தில் உட்கார்த்து கொண்டாள்.

ரவிதாஸனும் தாதிப் பெண்ணும் பேசியது ஒன்றும் அவளுக்குப் புரியா விட்டதாயும் ஏதோ நடக்கப் போகிற தென்று ஊகித்துக் கொண்டாள்.

வெகு நேரம் கழித்து அந்தத் தாதிப் பெண் திரும்ப வந்தாள். ரவிதாஸன் எழுந்து முன்னால் போனான். அவன் கொண்டு வந்திருந்த சோற்று மூட்டை வளைய சாவி கொத்தையும் வாக்கிக் கொண்டான். பிறகு, வளத்த மண்டபத்தை அடைந்து அங்கிருந்து பொக்கிஷ நிலவறைக்குச் சென்ற நடைபாதையில் இருவரும் சென்றார்கள். ஒரு சாவி, இரண்டு சாவி, மூன்று வது சாணையையும் போட்டுத் திருப்பிய பிறகு, பூட்டுத் திறந்தது. நிலவறையின் உள்ளே ஓரே சூம்மிட்டாக இருந்தது.

ரவிதாஸனும் தாதிப் பெண்ணும் பார்த்து. "அட்டா! ஒன்று மறித்து விட்டேனே! இந்த இருட்டறையில் கிளக்கு இல்லாமல் எப்படிப் போவது? ஒரு விளக்காவது, கிரகத்திப்பாவது கொண்டு வா!" என்றான்.

"பட்டப் பக்கில் தீவர்த்தியும், கிளக்கும் எப்படிக் கொண்டு வருவேன்?"

இன்னியரும் வணங்கும் இரசமரம்

- மேதி விருடம்.
- மூல விக்கிரகம் - ஸா மேதி குளம்.
- வாரதம் புத்த கார (நாய் ஸாந்து நாய்க்குள் நிழலிட வேண்டும்.)

'சரித்திரம் அறிந்த முதல் பருத்த நிகழ்வு' என்று புத்தரை வரிவிக்கிற நேரு-அந்தக் கத்த அறிவை அவர் பிறப்பிலேயே பெற்று விட்டான். அரசனாகியமரனாகப் பிறந்து எவ்வாறு செல்வங்களை ஆய்ந்தார். போர்முறை பரிசீலார். பல தூங்களைக் கற்றார். திருமணம் புரிந்து கோமுகூர் ஆடிக் மதங்களைக் கற்றதையுமாயார். மகிழ்வி, குழந்தைகளுக்காக மனம் களறித்தார்.

எவ்வுறும் அறித இதை நின்றுவாங்குதப் போக்கவும் அறாநிலை நாடிவும் அவர் அரச வாழ்க்கையைத் துறத்தார். துக்கம், துக்கோற் பத்தி, துக்க தீவாரணம், துக்க தீவாரண மார்க்கம் என்று வாழ்க்கையைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தார். சிவ மாய்த்தார். உள் சுதந்தம் ஒடுக்கினார். தாமே ஸ்ரீப் பீழம்பாய் மாறினார். அந்தத் தமந்தான் புத்த கைய.

அந்த அதி ஸாஸூடர் வீர திருத்த இருக்கை வஞ்சனம்

இயித்துக்களும் சாபியும். மகம்மதியர்களுக்கு மெக்காவும் எவ்வயவு முக்கியத்துவம் வாய்த்தவைவோர். பெளத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குக் கைய அங்கவாது சிறப்பு மிக்கது. புத்தரும் அது புத்த நாட்டும் அது விட்டாலும் உட. உலகின் பல பாகங்களில் - பர்மா, சிங்களம், தாய்லாந்து, கம்போடியா, சீரு, ஜப்பான் ஆகிய பல நாடுகளிலும் பரவியுள்ளது. அவர்கள் அகை வரும் பாரத நாட்டிலும் அதில் விபேஷமாகக் கைய வையும் புனிதம் மிக்கதாகக் கருதுகிறார்கள். கைய புத்தார் மாகாணத்தில் உய்ய சிறிய அழகான மிகை நகரம். ஆயும். இந்த ஊரின் குறுமலை விதிகளை யும், குவிந்து கிடக்கும் குப்பைகளையும், திறந்து பெருக் வரும் சாக்கை களையும் கண்ட பிறகு, இந்த நகரவாசி களால் நோய் நொடி இல்லாமல் எப்படி வாழ முடியிறது என்பதே விவப்பாகத் தெரங்கும். ஒரு காலத்தில் புத்த விதாரங்கள் நிறைந்திருந்ததினாலே இந்த மாநிலத்துக்குப் பிறரை எவ்வு பெயர் வந்ததாகக் கருதுபார்கள். நயவ வேகவாகப் புத்த கைய, பிரதான நகரத்துக்கு ஒரு கைத் தொலைவில் அவமதியும் தூய்மையும் நிறைந்த இடத்தில் இருக்கிறது.

என்று வணங்கப்படுகிறது. அவருக்கு நிழல் அளித்த அரசு மரம் பல நூறு ஆண்டுகளாக ஆயிரக் கணக்கான மக்களால் வழிபடப்படுகிறது. சரித்திரத்தின்பேரே இதைவிடப் பாண்டிய மரம் சிறப்பானதாம்.

கனைய ரயில் நிலையம் கங்கத்தூர்-பெரும்பிப் பாதையில் உள்ளது. கங்கத்தூரிலிருந்து 185 மைல் தொலைவு. திருத்தி பாண்டிக்கோட்ட ரயில் நிலையம் சுத்தமாக இருக்கிறது. வரத் திரைகளுக்கான வழி காட்டும் அலுவலகமும் தங்குமிடமும் புத்பல ஓவியங்களிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் வர்ணிக்கும் வண்ணப் படங்கள் உள்ளன. அவையும் வகையில் அமைந்துள்ளன. கனைய ரயில் நிலையத்திலிருந்து சாத்தி வையதூர் சென்றிருக்கும் புத்த கனையக்குப் பேருந்துகள் செல்கின்றன. அகலமான தெருளுக்காக.

புத்த அரசு மரத்தை அடுத்துச் சமுத்திர குய்தாறுப் பறப்பட்டுள்ள மகா போதி ஆய்மரம் 170 அடி உயரம். அதன் நார்ப்பழம் உளிமையானது. நோயாளம், பரிமா ஆயிர நூறுகளில் உள்ள பல புத்தர் கோயில்கள் இதையே நானிலிராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டன. அதன் உட்புறத்தில், பத்திரசனத்தில் அமர்த்திக்குடும் புத்தரின் கற்சிலை உள்ளது. அவர் ஞானம் பெற்ற போது அங்குமையே தோற்றம் எல்லாற்றிக்குத் தோர், அதே முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சிலை இது என்று கலை வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள்.

கோயிலைக் கற்றிப் புத்பல மதுரப்புகள், பல்வேறு அளவுடையவை. ஒவ்வொன்றிலுள்ள புத்தரின் அருட் புண்ணகத் தோற்றம், நுழைவாயில்களில் புத்பல கலைக் காட்சிகள். இதன் மேற்குப் பிராகாரத்திலுள்ள புதம் பெற்று அரசு மரம் - மகா போதி விருட்சம் நிழலிப்பதற்குகிறது. மாயன்னை அகோச வில் மகன் கங்கமிட்டுரை நூறு புத்தர்

இதன் கிளைகள் ஏந்திச் சிங்களத்துக்குக் கப்பல் ஏறிலும். இன்று பேராதாம் அங்கு தலைத்த தற்கே அந்த மங்கைதான் காரணம். 1911ம் ன்ளின் மனமாற்றத்துக்குக் காரணமாக இருத் தவளும் அவனோதான் என்பதை நாம் அறி வோம். கோயிலின் தென்புறம் படித்துறை புடன் கூடிய தாமரைக் குளம். அருட்னா தய கோயிலில் ஆயிரம் தாமரைகள் மலர்ந்த முகத்துடன் ஆகவிரை வரவேற்பது மறக்க முடியாத ஒரு காட்சி அனுபவம்.

புத்தரின் தத்துவம் ஒன்றுதான். அவரை வழிபடும் மக்கள் பல வகையினர். அவர் களது முறை பலதரத்தவை. உடல் தளரவில் பட வணங்குவது புத்த சமய நியமங்களில் ஒன்று. சமய நூலின் ஒவ்வொரு பகுக்கத் தைச் சொல்லிய பிறகுப் புத்தர்கள் தளரவில் உடல் பட வணங்குகிறார்கள். இதற்காகவே ஏற்ற பவகையில் அமர்ந்து தாழ்த்து தளர வைத் திறுவி வணக்கம் புரிகின்றனர். மனிதக் கரத் தேய்ப்பினால் பண்பளப்பெறிய அத்தப் பவகைகள் நமக்கு விளங்க வைக்கும் தத்துவம் ஒன்று உண்டு. அதுதான் உடலை மாய்ப்பது. சிங்களபார்க்கு முன்பு தோப்புக்கரணம் போடுபவர்களைக் கண்டு தடைப்பவர்கள் இங்கு அண்டாய்க் நாமய்யாரம் புரையும் தோள்குக் கிழல்களைக் காண வேண்டும்.

மகா போதி ஆய்மரத்துக்கு மேற்கே திபெத் தியர்கள் தமது கோயிலை நிறுவிள்ளார்கள். இவர்களது வழி தாத்திரிக முறை, செயல் மின் ஒவியம், அதன் விளைவில் நிம்பிக்கை உடைமயர்கள் திபெத்தியர்கள். எந்திரச் சொற்கள் சொல்கிய தகடுகளைக் கக்கர மாகக் செய்து தொகுத்து அமைத் கைவால் கழறி மனத்தை ஒருமிக்கச் செய்யும் வலிமை உடைமயர்கள் திபெத்தியர்கள். திபெத் தியர்கள் வீடுகளில் எல்

தி.சா.ராஜா

பிராகாரத்தில் உள்ள தூண்கள் (மேற்கத்தி போனவை.)

மகா போதி ஆய்மரம்.

புனம்பயல்கள் : கட்டுரை ஆடுதெரி

மாமர் ஒரு பிரார்த்தனைச் சங்கரம் நீட்சிய
மொட இருக்கும். இப்போதுள்ள கோயிலில்
நீற்ற தளத்தில் அங்குச் சங்கரத்தின் பெரிய
மாதிரி ஒன்று அமைத்திருக்கிறார்கள்
அது நான்கு பக்கம் யாங்குங்கள் போதிக்
கார்ப்புற போடுவா அன்று நடுவே பாட்
பொருத்தான சாம்பலுக்குத் தந்திருது. கடம்
வழியாவர் யாங்குக்குத் அன்று இரண்டு
நடுபுற சுழற்றிக் பாய்ந்துள்ள நீரில் எவ்வாறு
இயங்கும் தந்திருது, மாடியில் வண்ணக்
கண்ணாடிச் சாளரங்கள் உள்ள சிவாயுடைய
கடம். பத்தர் தந்து ஓங்கிய சிவாயுடைய
மொட மொகவுக்கு, காசிக்குத் ஆகியோர்
போடு அமர்த்திருக்கிறார். அன்று நடு நாயக்
மொட மிளங்குத்து இம்மென்று சீமை. அந்தத்
பத்தர் இய்யெய்தான் அவதரிக்கப் போவ
துவத் திபேத்தியர்கள் நடப்புகிறார்கள்,
அந்தத் சிவாயின் தலையில் பத்திகள் கதிகள்
பத்திக் பெய்மொட.

ஆயத்தத்துக்கு வடக்கே பர்வியா நதியாற்
பெருங்குளம். துப்பாளிவாங்குமே ஸ்ரீரகு ஆயத்
துர். மடமும், திருவித் தங்கள் மரீயாதை
வாயத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

புலித் தலைமையுடனும் விவாதித்து தாய்
மரபினைப் பித்திரவழியினால் வளர்த்தாய் புத்த

கயா, ஸுற்றியியி: தாய்மார்து மூளையி: ஂட்டட
சுளையி: பிள்ளு இது கயரமாய் கோபுர
புதுத் தான்கயி: ஸுற்றி: செவ்வயி:
யயி: பிள்ளு: மற்றுதி: பூசைமூரக-நகரம:
தான் மண்டபத்தி: விளி: புதுநகர: மய்யா:
நிதுநிது செவ்வயி: மணிக்: கோபுரத்தி: மூர:
அளையி: மீள: தாக்குமயி: பிள்ளு:
சரமயி: காற்று: மிகம்போடுதலாய:
தூ: கரமயி: துதி: பிள்ளு: மணிக்: அள:
புதுமயி: குற்றி: மண்டபத்தி: மூர:
கற்று: மண்டபத்தி: துதி: கோபுரத்தி: மூர:
மூர: மய்யா: துதி: துதி: மணிக்:
மூர: மய்யா: பிள்ளு: துதி: துதி: மூர:
மூர: மணிக்: துதி: துதி: செவ்வயி:
தத்தி: துதி:

அதற்காகவே நியமனமாக ஒரு நபரின்
ஆதரவுகளைப் பெறக்கொண்டிருக்கிற நிலை
மையில்தான் இவ்வாறு ஒரு விசேஷத்தை நடத்த
வியூகத்தில் அமைந்திருக்கிறார்கள்.

கனம் த. என். நா.டி., தென்னிந்திய சூழலியல் கிளம்-
பும் ஸாத்தினிசர்ஸ்களுக்கு எத்த மனம் நன்றி காரம்
பிரசாதம்.

பறவை உண்ணும் சிலந்தி

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

மதுரை மீனாட்சி கோயில்
தென்னிந்திய கட்டிடக்
கலையில் உன்னதமான
எடுத்துக்காட்டு.

22 காரட் தங்கம் மற்றும்
வெள்ளியிலிருந்து
பிரமாதமான திறமையுடன்
உருவாக்கப்படும்
தென்னிந்திய நாணயத்தின்
தரத்திற்குச் சின்னம்

நட்வர்லால் கோவிந்த்ஜி ஜுவேரி

ஜுவெல்லர்கள்,
ஏற்றுமதியாளர்கள் மற்றும்
இறக்குமதியாளர்கள்
நாணயம் மாற்றுலாவை
கூடுதலாக ரூ. 36/69

ஏச்-கன்ஸ்டான் செயல்பட்ட
எமது, பின்வரும் கட்டிடக்
கூடத்திற்கு விஜயம்
செய்யுங்கள் :

அம்ருதநகர மேன்ஷன்,
284-சி, எல். நய்யு ரோடு,
மாதுங்கா (மத்திய ரெயில்வே)
மம்பாய்-19 DD, இந்தியா
போன் : 473526
அளம்ஸ்: JAMNADIL

வியாபார நேரம்:
காலை 11 மணி முதல்
இரவு 8 மணி வரை.
திங்கட்கிழமை விடுமுறை.

ராமாயணம்

ராஜாஜி

இந்தச் சோதனையுடன் ஹனுமான் ஸுபை கஷ்டம் தீரவில்லை. ஆகாய மார்க்கமாக மிக வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்த போது காரணம் ஏதும் தெரியாமல் தன் வேகம் தடைப்பட்டு எதிரிக்காற்றில் சிக்கிய கப்பல்போல் செல்ல முடியாமல் கஷ்டப்பட்டான். ஏதோ பெரும் சக்தி தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு இழுப்பதாக உணர்ந்தான்.

தான்கு பக்கமும் மேலும் கீழும் பார்த்தான். அப்போது காரணத்தைக் கண்டான். கடலில் ஒரு பெரும் பூதத் தைக் கண்டான். அது வானர வீர ஸுபை நிழலைப் பிடித்து அதன் மூலம் அவஸுபை வேகத்தைத் தடுத்து அவளை இழுத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டான்.

"உணக்காகவில காத்திருக்கிறேன். வா! எனக்குப் பொறுக்க முடியாத பலி" என்று சொல்லி அந்த நிழல் பிடி பூதம் தன் வாயைப் பெரும் குளக போல் திறத்தது.

உடனே ஹனுமான் அந்த அரக் கிலின் வாய்க்குள் புகுந்து உள்ளே தன் நகங்களைப் பிடித்து உயிரி நினைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளி வந்துவிட்டான். பூதம் உயிரிழந்து கடலில் மூழ்கிறது. மிகவும்

தீர்த்த சக்திரின்பால் மறுபடியும் ஹனு மான் ஆகாயத்தில் விளம்பிச் சென்றான்.

இப்படிப் பல சோதனைகளைத் தாண்டித் தன் மூப்பமான அறிவு, தைரியம், பலம், திறமை இவற்றைக் கொண்டு சென்றியுடன் கடலுத் தாண்டிப் பறத்து வானமையும் தென்மையும் நிறைத்து விளங்கிய இலங்கைக் கரைக்கு அருகே வந்து விட்டான். இலங்கைத் தீவின் கடற்கரைச் சோலைகளையும் மலைகளையும் ஆறுகள் கடலில் செரும் இடங் களையும் வனங்களையும் கண்டான்.

ராவணஸுபை தேசத்தின் வளத்தை யும் அமராவதி நகரத்துக்குச் சமமான அழகையும் ஹனுமான் கண்டான்.

"போக வேண்டிய இடம் செர்ந்து விட்டேன். இனி அரக்கர்களுக்கு நான் வார. எத்தகையவன் என்பது தெரியாதபடி, சீதை இருக்கும்படத்தைத் தேட வேண்டும்" என்று யோசித்துத் தன் விசுவ ரூபத்தைச் சுருக்கி

கொண்டு சாதாரண வடி வத்தோடு ஹனுமான் இலங்கையில் ஒரு மலை மேல் இறங்கினான்.

65. எங்கும் தேடினான்

இலங்கையில் ஹனுமான் இறங்கி னான். மிக உற்சாகமாகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டவனாகவும் இறங்கினான். பிறகு திதானமாக யோசிக்கவானான்:

"கடலுத் தாண்டி விட்டேன். உண்மைதான். ஆயினும், அதனால் வேலை முடித்து போகவில்லை. திரிகுட மலைமேல் ராவணஸுபை பெரிய நகரம் ஆகாயத்தில் தொங்குவது

போல் காணப்படுகிறது. ஆதலால் எவ்வளவு அழகு! எவ்வளவு செல்வம்! எவ்வளவு ஆயுதக் காப்பு! அம்ம ராவதி, போகவந்த நகரம் கங்குக்குச் சமாவமரான நகரமும் கோட்டையுமாக இருக்கிறது. வணிகர்களின் வணப்பு, மானினைகளின் அழகு, மதிற்

கவர்கள், காவல் யந்திரங்கள், அகழிகள் இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது கவலையாக இருக்கிறது. இந்த ராவணனை எவ்வாறு எதிர்த்து ஐயிப் போம்? நான் தாண்டிய கடலை நம்முடைய செனை எப்படித் தாண்டி வர முடியும்? தாண்டி வந்

விவேதான் நகரத்துக்குள் புக வேண்டும். எந்த உருவத்தை எடுத்து நான் பிரவேசிக்கலாம்? அரக்கர்கள் என்னைக் கண்டு சந்தேகப்படாத மிகச்

சிறிய அற்ப உருவம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்!

தாலும் இந்தக் கோட்டையை எப்படித் தாக்கி வெற்றியடைவோம்? ஆயுதபாணிகளாக நிற்கும் அரக்கர்களால் காக்கப்படும் இந்த நகரத்தை சாமம், பேதம், தாவம், யுத்தம் எதனாலும் தரக்க முடியாது போயிருக்கிறது. ஆயுதமும் சேதை, உயிரோடிருக்கின்றன இவ்வளவு எவ்வளவு முறையில் காவல் வேண்டும், பிறகு மற்ற யோசனையெல்லாம்! ராவணனால் காக்கப்படும் இந்த நகரத்துக்குள் நான் எவ்வாறு எப்போது பிரவேசித்தல் தலம்? ஓரிடம் விடாமல் தேடினால் அல்லவோ சேதையை மறைத்து மறைத்திருக்கும் இடத்தைக் காண முடியும்? யோசனை செய்யாமல் தவறான முறையில் நான் ஏதேனும் இப்போது செய்து விட்டேனானால் முதல் பிழை மற்றும் பிழையாகிப் போய், ராம் காரியம் என்னால் கெட்டுப் போவதாகும்.

'பசுவில் பிரவேசித்தால் இந்த அரக்கர்கள் எளிதில் என்னைக் கண்டு கொள்வார்கள். இர

இவ்வாறு யோசித்து ஒரு பூதியாளரான நிறு குரங்கு உருவம் எடுத்துக் கொண்டான். நகரத்துக்குள்ளும் மாட, மானினை உபவனம் முதலிய எல்லா இடங்களிலும் பிரவேசித்துக் தேடுவதற்கு அதுவே சௌகரியம் என்று தீர்மானித்தான். தீர்மானித்த உடனே வாயு புத்திரன் தன் இயற்கை உருவத்தைக் கருக்கிக் கொண்டான். பிரம்மாண்ட பெரிய வடிவமாகிக் கட்டைத் தாண்டிய ஹனுமான் ஒரு சிறு குரங்காவதை யாராவது கண்டிருந்தால் மிக விபத்திடுப் பார்ப்பான்.

இப்படி ஆளுமையின் சிறு குரங்கு வடிவம் எடுத்த சமயம் சூரியன் அந்த மித்துவிட்டான். ஹனுமான் கோட்டை வாயில் நோக்கிச் சென்றான். அங்கு யத்தியின் சத்திரம் கொண்டு எங்கும் நின்று ஒளி நிறைந்திருந்தது. இதேயும் வேலிக்குச் சகாயமாகவே சத்திரம் நோன்றி விடுக்கிறான் என்று எண்ணி, ஹனுமான் உற்சாகத்தோடு சென்றான்.

மதிலால் காக்கப்பட்ட ராவணனுடைய நகரத்தின் அழகும் செல்வமும் போகலும் ஹரத்திலிருந்து பாரக்கும் போதே ஹனுமான் மிகவும் வியத்தான். வீதிகள், மாளிகைகள், தெராணங்கள், அவங்காரங்கள், கொடிகள் எல்லாம் பொன், வெள்ளி, ரத்தினமயமாக ஜோடித்தன. சமுத்திரக் காற்று ககமாக வீசிக் கொண்டிருந்தது. இத்திராணுடைய ஆமராவதியும் குபேரனுடைய அனகாபுரியும் போல் ராவணனுடைய நகரம் ஐசவரியத்தின் உச்சியை அடைந்திருந்ததைக் கண்டான். வியப்பு ஒரு பக்கம், மற்றொரு பக்கம் இவ்வளவு பலமாகக் காக்கப் பட்டு ஐசவரியம் நிறைந்த இத்தக் கோட்டையையும் நகரத்தையும் இதைப் பரிபாலித்து வரும் அரக்கர்களும் எங்கொரு வேல்வது என்றொரு கவலை நாளும் ஹனுமன்கு வளர்ந்தது.

இப்படி வியத்தும் கவலை கொண்டும் பார்த்துக் கொண்டே சென்றபோது அந்த நகரத்து அநிதேவதை பங்குரா வடிவத்துடன் ஹனுமான்னக்கு எதிரில் நின்று, "வாள் நீ குரங்கு? இப்போ எவ்வாறு வந்தாய்? ஏன் வந்தாய்? உன்சமையக் கொள்" என்று அதட்டிக் கேட்டான்.

"நான் குரங்குதான். இந்த அழகிய நகரத்தைப் பார்த்துப் பிராக வந்திருக்கிறேன். எல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து என் ஆளையைத் தீர்த்துக் கொண்டு திரும்பிப் போவேன்" என்றான் ஹனுமான்.

வங்கா தேவதை கோபம் கொண்டது. "குரங்கே!" என்று ஹனுமானின் ஓர் அழை அழைத்தான்.

ஹனுமானும் தன் இடது கையால் வங்கா தேவையை ஒரு குத்துக் குத்தினான். கோ வடிவமாகொண்ட தேவதை அந்தக் குத்தைத் தாண்டி ஸுடயாமம் கருண்டு விழுந்தான்.

விழுந்த வங்கா தேவதை எழுந்து. "ஒரு வானரத்தால் அடிப்பட்டு எத்த நாளில் நீ தோற்றுக் கீழே விழுவாயோ அன்று உன் நகரத்துக்கு முடிவு என்றொரு வாக்கு உன்சமையாகும் போவிடுக்கிறது.

ராவணனுடைய மீனங்கள் முற்றிப் போயின. இனி இடங்கை அழிய வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. தேவர்கள் கொள்ளு திறைப்பறப் போகிறது" என்று சொல்லி விட்டு ஒதுங்கி நின்றான்.

வங்கா தேவதை ராவணனுக்குக் கீழ்ப்பாடிக்க ஆள் அம்மை. அந்த நகரத்தின் விதியை அந்தச் சொகுமம்.

குரங்காவை ஹனுமான் மடில் எறி கண்டே குறித்துப் பிரவேசித்தான். விஜோதிகளுடைய கோட்டைக்குள் சாதாரண வாயில் வழியாகச் செல்லல் ஆகாது. வழியில்லாத வழியில் செல்வ வேண்டும் என்பது பழைய புத்த நீதி சான்றிரம். அரக்கர்கள் அழிய வேண்டும் என்று சங்கதபம் செய்து கொண்டு ஹனுமான் வங்கா நகரத்துக்குள் இடது காலம் மூன் வைத்துப் பிரவேசித்தான்.

அழகிய புஷ்பங்கள் சூறித்து மிகப் பொலிவடைந்திருந்த ராஜ விதியில் சென்றான். மேகங்களுக்கு இடையில் பிச்சை விசிப் பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. மாட மாளிகைகளைக் காணும். அவற்றின் மேல் பறந்து சென்றான். மாளிகைகளின் செதை கவிதைகளை அனுபவித்துக் கொண்டே சென்றான்.

கொன்றுக்கு அடங்காத அழகுடன் அரக்கர்களின் மாளிகைகளும் அவன் உரங்கும் நெருங்கும் பிரகாசித்தன. சங்கீத சாஸ்திரோக்கிதமாகப் பாடிய பாட்டுக்கள் கேட்டன. அழகிய பெண்களும் அவர்கள் காக்களின் ஆபரணங்களையும் சப்தமும் நிறைந்த மாளிகைகளில் கண்டான். எங்கும் குதூகல ஆரவாரங்கள். சில வீடுகளில் மந்திரங்கள் குறித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான். சில வீடுகளில் அரக்கர்கள் வேதம் ஒதித் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான். சில வீடுகளில் ராவணனை வந்து நின்று கொண்டிருக்கும் சப்தத்தைக் கேட்டான். புத்த வீரர்களும் சாரர்களும் நிறைந்திருந்த வீடுகளைப் பார்த்தான். வைதிக முறையில் வீரதம் புண்படுத்த பலவரையும் இன்னும் அநேக காட்சிகளையும் கண்டான். கோரமான வடிவங்களையும் குரூர வடிவங்களையும் கண்டான். வில்லும், கத்தியும், பெருந்தடியும், கல் வீசும் கவண்டையுறிகளும், குதூகலங்களும், எழும்புவேல்களும் இன்னும் பல புத்தகப் படைகளும் வைத்துக் கொண்டு நிற்பவர்களைக் கண்டான். வீரர்கள் எவ்வாறும் கைகள் புண்டிருந்தார்கள். (தொடரும்)

10

[illegible]

அடே! நான்
சத்தம் கேட்டதும் கிரகண
மரபு மாய் விட்டது. நாளை
சிந்தையர் வீடு திறக்க
திருநாலை போய்த் காத்த
வாழ்க்கையை! சரி!
நான் உலவு தண்ணீரை
உலுக்கியது தான்.

[illegible]

செவ்வாறு: திடீர்! திடீர்! என்னதான்
 சேச்சு? செவ்வாறு: என்ன
 திடீர்! திடீர்! திடீர்! திடீர்!
 திடீர்! திடீர்! திடீர்! திடீர்!

செவ்வாறு: திடீர்! திடீர்! திடீர்!
 திடீர்! திடீர்! திடீர்! திடீர்!
 திடீர்! திடீர்! திடீர்! திடீர்!

செவ்வாறு

செய்யும், பத்துணர்ச் சிறும் பெற அமையும்கள்-சித்தால்

நிலை மாற்றமுடைய நிலைப் பெற, என் னுதற்கும்
பத்துணர்ச் - சித்தால் திறை உபயோகியுங்கள்-
இருவருக்கும், நான்கு பசியும் சித்தால் கொடு.
உயிரிழைபட மக்களது வாழ்வுத் திறை
நாளைப்போது (தெற்குளங்கொருபுறம்)
உயர்வதற்குதான்

இ-11 உயர்வது சித்தால் மட்டுமே உயர்வதற்கு
வாழ்வையும் பத்துணர்ச்சிவையும் அளக்கிறது

சித்தால் உயர்வதற்கு 99 ன் அளவு பத்துணர் கொடு

Imported by CSJ & Co. Tan

10. குடுகள் இடையே மேய்த்தால்...!

பழைய சம்பவங்களைப் பற்றிய நினைவை அச்ச போட்டுக் கொண்டே நிலையில் குனிந்தபடி ஷாக்கினில் தென்று கொண்டிருந்த சிவராமனின் பார்வை அவனுக்கு இடது பக்கத்திலிருந்து கமலசாமினின் விட்டை நோக்கிப் பாய்ந்தது. அந்த விட்டின் மீது அறையில் இன்னும் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஏற்கனவே மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருந்த அவனுடைய ஷாக்கின் அந்த இடத்திற்கு நகராத வேகத்துக்குக் குறைவு ஆய்வித்தது. வேகம் குறைவிலே, ஷாக்கின் தள்ளாடிவது. சிறிது விழாமல் இருக்க இடது காலைத் தளர்த்தி விட்டு, காய்ந்தவாறு நீன்றான். பிறகு மூன்று நிமிஷம் ஷாக்கில் பின்புறம் நோக்கி அமர்ந்தவாறு செலுத்தி வரன். அவனுடைய பார்வை, அவரையும் மீறித் திரும்பி அந்த மீது ஜன்னல் நோக்கியது.

'என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோனா புத்தகம் நிறுக்க... எதைவாவது படித்துக் கொண்டிருப்பாள். பாயர், அவளை எவ்வளவு நாயம் வகுத்தி வைத்துவிட்டேன்! இன்னும் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்...! ஆனால் எனக்கும் உலகமும் வாழ்க்கைமீது உறுவு ஒட்டுவா சாரதா...?' கட்சி கூட்டார். நேரம் என்று காட்டுகிறதும் மெட்டுகிறதும் தீர்ச்சிகள். நீயோ, பங்களை, புத்தகம், கற்பனை என்று நிறுக்கியது. பங்கும் சம்பளமும் கட்சிக்கு நிறுவனம் உருவாக்கிப் பிறகு, உச்சியை எப்படி...? இதை நீ புரிந்து கொள்ளவில்லையே, சாரதா...'

சிவராமன் மீறினது ஒரு கிண்டி பொருளுக்காக மிளம்பிவது. அவனைவிட வாமலேயே சிவராமன் வந்தது. காதலைப் பற்றிய நினைவுதான் சிவராமன் வைத்தது. பொதுவுடைமை கட்சியின் புரட்சித் தந்தையங்கள் அவன் நினைவில் வட்டிவிட்டன.

காதல் புரட்சிவா வர்க்கத்தினரின் கற்பனை என்பது கட்சியின் தத்துவம். காதல் மட்டுமா? உலகத்தை மயக்கும் எந்த விஷயமும் புரட்சிவா வர்க்கத்தினரின் படைப்பு என்பது சித்தாந்தம். இவ்வென்று சிவராமனின் அறிவில் ஒரு பிச்சுவெட்டு வெட்டியது.

வாராட்டங்கள்
ர.ச.நல்லபெருமாள்

'மனத்தை மயக்குவ தெல்லாம் புரட்சிவா தத்துவமேன்றும், கட்சியும் மனத்தை மயக்குகிறதே? அப்படி யானால்...?'

ஒரு கணம் சிவராமன் அதிர்ச்சிபுற்றான். கட்சியின் சித்தாந்தங்களில் எவற்றி் போய்வழங்கு அத்தக கேள்வி, சித்தியின் உருவாங்கும் படுவ காண முடியவில்லை. திணைதான், அன்பிலா ரத்தையே அளப்பது போயிருந்தது. ஆனால் கட்சியை மிக முக்கியமான தத்துவங்களில் ஒன்று, கட்சி சித்தாந்தங்களாக எதிராகத் தொன்றும் சந்தேகங்கள் அனைத்தும் அறியாமையில் சிறம் என்பது.

சிவராமனுக்கு அதற்கு முன் கொடுத்து சித்திக்கவாழி இல்லை. அதற்கும் கட்சியின் கட்டடங்களை நெருங்கி விட்டான். ஆகவே, மற்றச் சித்தியைகள் அனைத்தும் விவரி, தலைவரைச் சந்திக்கப் போவது பற்றிய நினைவே எவ்வித நின்றது. கட்டடத்துக்குள் சென்று, வாராந்தானின் ஷாக்கிலே சேத்தினி் வேகமாக மாடிக்குச் செல் ஓன்.

தூய் கட்சி கட்டடத்தின் மாடி அடியின் சிவராமனுக்காகத் தலைவர் வேதநார்த்தி காகிதத்தார். அவருடைய பார்வை கவரின் கொங்கலிப் பட்டிருந்த மனசு துவிவ் உருவப்

படத்தின் மீதே பதிந்திருந்தது. அந்தப் படத்திலிருந்து கமக்கு வேண்டிய சக்தியை அவர் பெற்றுக் கொண்டிருந்தாரோ என்பதோ? வைத்த கண் வாய்காமல் படத்தையே பார்த்தபடி ஆடாமல் அசையாமல் சிலையாக அமர்த்திருந்தார். உள்னே வந்த சிவராமன் அவருக்குப் பக்கவாட்டில் போய் திண்டான். அவன் வந்ததைக்கூட வேதமூர்த்தி கவனிக்கவில்லை. சிவராமன் சிறிது நேரம் பொறுத்துப் பார்த்தான். பிறகு இவ்வளவு இருமினான். இருமல் ஒளி கேட்டுத் திரும்பினார் வேதமூர்த்தி.

வேதமூர்த்தியின் முகத்தில் வழக்கமாகத் தென்படும் புன்னகை அப்போது இல்லை. கடுகடுப்போடு இருந்தார். ஒன்றும் பேசாமல் மேஜையின் மறுபுறம் இருந்த நாற்காலியைச் சுட்டிக் காட்டினார். அதில் சிவராமன் அமர்ந்தான். சிறிது நேரம் இருவரும் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தார்கள். தாடிசைய மெதுவாக வருடிக் கொண்டிருந்தார் வேதமூர்த்தி. இருவருக்கும் இடையே பெரிய மேஜை கிடந்தது.

"உன்னை ஒரு முகவிய மான விஷயத்துக்காகத் தான் கூப்பிட்டு விட்டேன்" என்றார் வேதமூர்த்தி.

சிவராமன் பதில் ஒன்றும் கூறாமல் அவரையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உனக்கு என்மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா?"

இந்தக் கேள்வியைச் சிவராமன் எதிர்பார்க்கவில்லை. பதுங்கி இருந்து சிறிதேவ்று தாக்குவது போல் இருந்தது கேள்வி. திடுக்கிட்டு விழித்தான் சிவராமன்.

குழப்பத்துடனே வேதமூர்த்தியை வெறிக்கப் பார்த்தான்.

"இதென்ன கேள்வி....? உங்கன் மீது நான் அவதூறியதைக் கொள்வீன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா....?" என்று எதிரிக் கேள்வியைப் போட்டான் சிவராமன்.

"உனக்குப் பூரண நம்பிக்கை தானே?" -மீண்டும் கேட்டார் தலைவர். சிவராமன் குழம்பினான்.

"காரியத்தோடுதான் கேட்டுறேன். உன்னுடைய பதில் ஒவ்வொன்றையும் வர வேண்டும். இது கட்சியின் எதிர்

காலத்தைப் பற்றிய விஷயம்" என்றார் தலைவர். அவருடைய குரலிலிருந்து எந்தவிதமான மன நிலையில் அவர் இருக்கிறார் என்பதை அறிய முடியவில்லை. முகத்திலும் எவ்வித பாவமும் இல்லை. கண்களோ ஒரே நோக்காகச் சிவராமனின் விழிகளை ஊடுருவித் கொண்டிருந்தன.

"பூரண நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்" என்றான் சிவராமன்.

"அப்படியானால், இன்று காலை இவ்வுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு எதிராக நீ என் பேசினாய்?"

"அது மற்றவர்களுடைய கருத்து. அதைத்தான் நான் கூறினேன்...."

ஆத்திரத் தீம வர்கடத் தெர் தம் நடத்து வதைத்தான் ஆதரித்தார்."

"அவனுக்கு இந்தக் கட்சியில் அபிப்பிராயம் சொல்வது என்ன உரிமை இருக்கிறது....? ஆத்திராணிய அவனுடைய போக்கு சரியாக இல்லை. கட்சியில் பிணவு உண்டாக்கிவிடுவான் போல் இருக்கிறது. என்

ஸ்டைலுடைய திட்டங்களில் அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறது... சரி, இருக்கட்டும்... சிவராமன்! மற்றவர்களுடைய கருத்தைப் பற்றி நீ அக்கறை கொள்ள வேண்டியதில்லை. உனக்குத் தலைவர்மீது பூரண நம்பிக்கை இருந்தால், மற்றவர்கள் கருத்துக்கு இசைய வேண்டிய அவசியமே இல்லை" என்று வேதலாரர் தி. கோபத்துடன்.

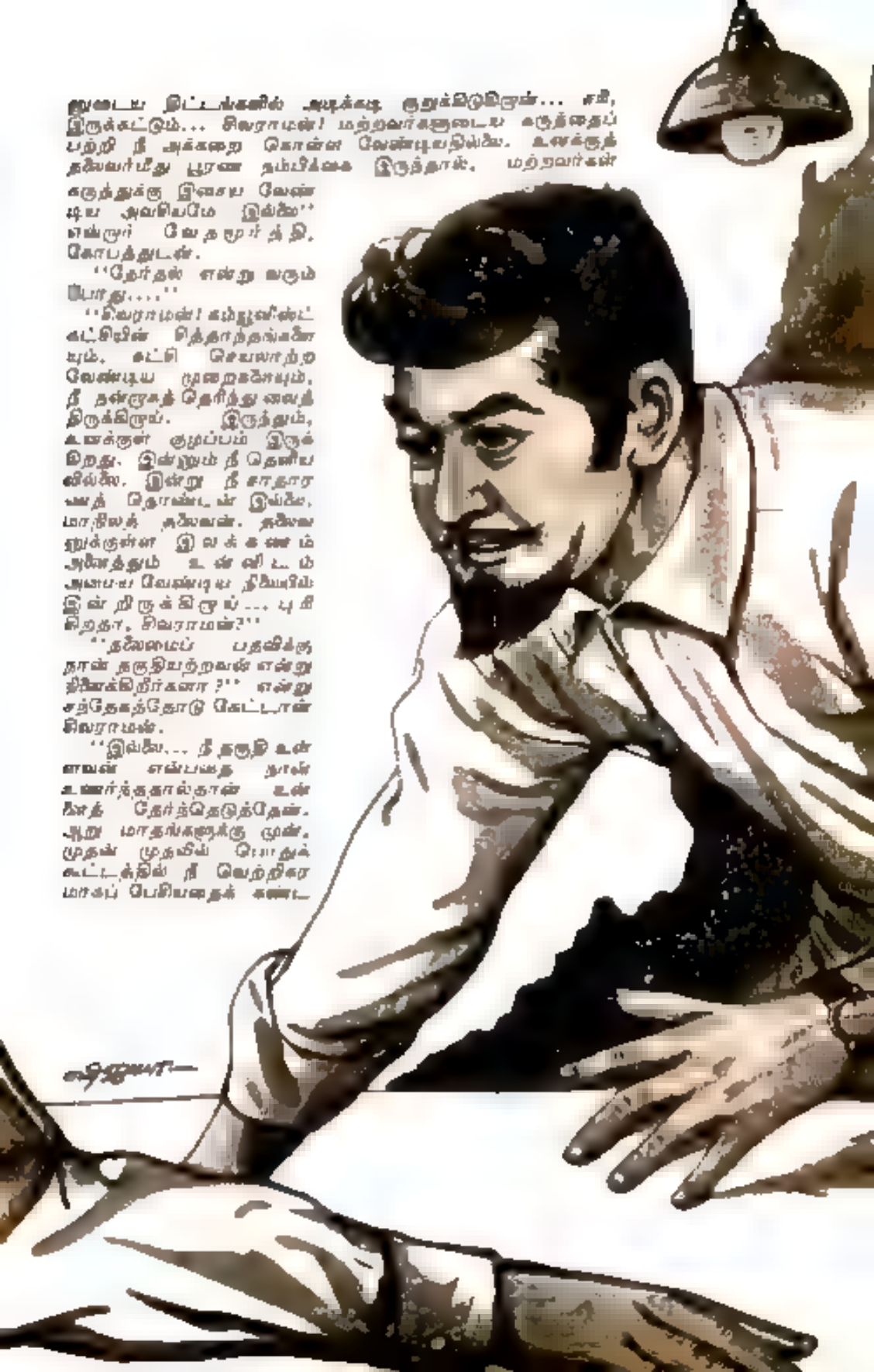
"தேர்தல் என்று வரும் போது...."

"சிவராமன்! கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சித்தாந்தங்களை யும், கட்சி செயலாற்ற வேண்டிய முறைகளையும், நீ நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறாய். இருந்தும், உனக்குள் குழப்பம் இருக்கிறது. இன்னும் நீ தெனியவில்லை. இன்று நீ சாதாரணத் தொண்டன் இல்லை, மாநிலத் தலைவர். தலைவனுக்குள்ள இலக்கணம் அனைத்தும் உன் விடம் அளபளப வேண்டிய நிலையில் இன்றிருக்கிறது... புரிவதற்கு, சிவராமன்?"

"தலைமைப் பதவிக்கு நான் தகுதியற்றவன் என்று நினைக்கிறீர்களா?" என்று சந்தேகத்தோடு கேட்டான் சிவராமன்.

"இல்லை... நீ தகுதி உன் எவன் என்பதை நான் உணர்ந்ததால்தான் உன் தனத் தேர்ந்தெடுத்தேன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன், முதன் முதலிய பொதுக் கூட்டத்தில் நீ வெற்றிகரமாகப் பேசியதைக் கண்ட

சுந்தரம்—

உடனேயே தலைமையப் பதவிக்கு ஏற்ற வன் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேனே."

"இன்னும் சிலர் போட்டியிட்ட விரும்பினார்கள்."

"போட்டியிட்டபோ, தேர்தல் நடந்தபோ, பெரும்பான்மையினர் சொல்லைக் கேட்டு நடக்கவோ தான் இல்லை. கடலியை நடத்திச் செல்வத்தான் நான் இருக்கிறேன். சிவராமன்! இதோ இருக்கிறேன் தலைவர் மாமே! இவர்தான் சைக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கடலியை நடத்துகிறேன் தலைவர், கடலி, இவரை நடத்துவதில்லை. இவர்தான் சிவராமன் ஆனவருடைய தலைவர், சிவராமன் ஆனவருடைய தலைவர். இவர்தான் இங்கே கடலி என்ப தலைவராய் வித்தாந்தம்" என்று கூறிய தலைவர் வேதமூர்த்தி, மாசேதுவியின் பாதைக் கூட்டக் கூட்டியவர்களைப் பற்றி நேரம் மொனமொ விடுத்தார். பிறகு சொன்னார்:

"தேர்தல், போட்டி என்பதெல்லாம் கேட்கவும், படிக்கவும் ரசமாலிருக்கும். இந்த விதிமுறைகள் அனைத்தும், புரட்சியை வர்க்கத்தினரின் பிரமை. நம் முன்னைய முக்கிய விடயம், கடலிதானே தலைவர் இங்கே சிவராமன் விஷயமல்ல."

சிவராமன் தலைவர் கூறியதைக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். வேதமூர்த்தி, நாரதராவியை விட்டு எழல்து அந்த அமைச்சர் அங்கம் இருக்கும் ஒரு முறை நடந்தார். பிறகு, சிவராமனுக்கு எதிரே வந்து நின்று மெல்லுபின்பிட்டு ஒரு அடக்கை சமயத்தில் கொண்டு கேட்டார் -

"மனித இனத்தின் விடுதலையைப் பெற்றுத் தரக்கூடிய கடலி, இந்தக் கடலிதான் என்பதில் உங்களுக்கு சந்தேகமில்லையா?"

சிவராமன் தலையை அசைத்தான். இவ்விய என்ற பதவிக்காக.

"பாட்டாளி வர்க்கத்தான் இந்த உலகத்தில் ஆட்சி வீடத்திலிருக்க வேண்டும் என்னும் சித்தாந்தத்திலும் உங்களுக்கு சந்தேகம் இல்லையா?"

இதற்கும் தலை அசைத்தான் சிவராமன்.

"உலகத்தில் இன்றிருக்கும் கேடுகள் அனைத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் போக்குத்தான் காரணம் என்பதை நம்புகிறாயா?"

"நம்புகிறேன்."

"இன்று, மனித இனத்தைப் பீடித்திருக்கும் கேடுகளைக் களைத்து, பாட்டாளிகளின் பவகளைப் பெருக்கி உலகம் முழுவதையும் ஒரு வட்சியத்தின் கீழ் கொண்டு வர ஒரே ஒரு கடலிதான்

தேவை என்பதை நீ உணர்ந்து கொண்டாயா?"

"ஓ.... அந்த ஒரே ஒரு கடலி நம்முடைய கடலிதான் என்பதையும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான் சிவராமன் உணர்ச்சியுடன்.

"அந்த ஒரே கடலி, சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்க, எல்லா எதிர்ப்புக்களையும் சமாளித்து வளர ஒரு சக்தி மிக்கத் தலைவன் வேண்டும் என்பதையும் நீ ஒப்புக் கொண்டாய், சிவராமன், தலைவன் தான் கடலியை நடத்திச் செல்வ வேண்டும். இடையாளதான் ஆடுகளை மேய்க்க வேண்டும். ஆனால் ஆடுகள் சேர்த்து இடையாள மேய்க்க முடியாது...? இன்று நடந்த கட்டத்தின் உண்மையைப் போக்கு அப்படித்தான் இருந்தது...." என்று கூறிவிட்டுச் சிவராமன் உற்றுப் பார்த்தார் தலைவர்.

"கட்சிக்காகத் தலைவரே, அல்லது தலைவருக்காக ஒரு கடலியா?" என்று கேட்டுவிட்டு நுடித்தான். ஆனால் வாயில் வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை. சொல்ல திறந்த சொற்கள் உள்மேயே அடங்கி விட்டன.

"நான் உங்களை எதிரிக் வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை...." என்று அவன் திருத்த மொழிக் கூறியபோது தலைவர் நுடிவிட்டார்!

"நீ சொல்லைப் போலது எனக்குத் தெரியும். என்ன காரணத்தைக் காட்டினாய், கடலியை அடிப்பதைத் தடுத்து வத்துக்கு ஏற்றதாயிராது. நம் கடலி, ஒரு போரில் படைமீன் தன்மையில் செயல்படுகிறது. இதில் படைத் தளபதியின் சேலத்தான் முடிவாவது. இதை நீ புரணமாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் தலைமைப் பதவியைத் திறம்பட வளிக்க முடியும். இன்று இங்கே மாதிரித்துக்கு நீதான் தளபதி. இந்தப் பகுதியில்தான் கடலித் கொழிக்குக்கு உண்மையில் சொல்தான் முடியுமாய் கேட்டார். இதை நீ மனத்தில் கொண்டுதான் செயலாற்ற வேண்டும். இதில் கொஞ்சமே விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. தலைவன் என்ற முறையில் உன்னால் செயல்பட முடியுமா?"

"முடியும், ஐயா...! செயல்படுத்திக் காட்டுகிறேன்" என்றான் சிவராமன் உற்சாகத்துடன். அவனுடைய தோள்கள் துடிதுத் தலைவர். பிறகு சொன்னார்:

"கட்டம், விதிமுறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவன் தலைவன். தலைவனுக்குத்தான் அவை அடிப்பணிய வேண்டியே தலை, தலைவன் சட்டத்துக்குப் பணிய வேண்டியதில்லை." இவ்வாறு கூறிவிட்டு ஒரு முறை அந்த

அதைக் குள் குறுக்கும்
நெடுக்குமாக நடந்தார்
வேதமூர்த்தி. பிறகு சிவ
ராமனைத் திரும்பிப் பார்த்
துச் சொன்னார் :

"நெற்று வளர நீ ஒரு
சாதாரணத் தொண்டன்.
இன்று உன்னுடைய
நிலைமை வேறு. தலைவனாகி
விட்டாய். ஒரு தலைவனுக்
குள்ள தன்மையைப் புரண
மாக நீ பெற்றேய் ஆக
வேண்டும். இதுவளர நீ
கற்ற பாடங்களும், பெற்ற
உணர்வுகளும் கட்சியின்
சாதாரணத் தொண்டன்
என்று முறையித்தான்.

இனி நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்
டியவை முற்றிலும் மாறுவனவ்.."

மீண்டும் அந்த அறைக்குள் நடத்
தார். பிறகு, மேனையில் விளிம்பில்
அமர்ந்தவாறு சொன்னார் :

"ஒரு மாபெரும் கட்சித் தலைவனுக்
கும், இதர தொண்டர்களுக்கும் வித்தி
யாகம் உண்டு. இதை ஒவ்வொரு கட்
டத்திலும் ஏற்கனவே நீ உணர்ந்திருப்
பாய். சிவ வேதிகளில் உணர்குத்
திகைப்பாகவும் இருந்திருக்கும்."

சிவராமன் பயபத்தியுடன் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தான். வேதமூர்த்தி அவனை
விட்டு விவரி, மாசேதுவின் படத்தின்
முன்னால் போய் சின்று, அதைப்
பார்த்தபடியே பேசினார்.

"கொடுமைமாகவோ, பொய்
யாகவோ நடக்க வேண்டியிருந்தால்
தலைவர் அங்ளிதம் நடத்துதான் தீர
வேண்டும். ஒரு சேயலில் தீவிரமாக
இறங்கிவிட்ட பிறகு, அங்கு தர்மத்
தையோ, நியாயத்தையோ எண்ணிப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தேவை
இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு
வாரியம் அநீதியாகவோ, கொடு
மையோ இருக்கலாம். ஆனால், அது
கட்சிமையப் பொறுத்தவரையில் மிகவும்
அவசியமான காரியமாக மிகுக்கும்.
கட்சிக்குள் வந்துவிட்ட பிறகு தன்
மனிதனின் கொள்ளைக்கோ, மன
சாட்சிக்கோ இடமில்லை. கட்சியின்
வளர்ச்சிகான் தலைவரின் கட்சியும்,
அந்த கட்சியப் பாளையில் சிலரைப்
பாதிப்பிட்டு முன்னேற வேண்டிய சத்
தர்ப்பம் வந்தால், அதற்கும் தயங்கக்
கூடாது. தலைவனுக்கென்று சொந்த
வட்சியங்கவோ, மனசாட்சியோ கிடை
யாது. அவற்றைப் பற்றி அவன் அக்
கறை கொள்ளத் தேவையில்லை.
வட்சியத்தைப் பற்றிய முடிவு தவ்வதா

சிந்தை
இதழில்

காணிக்கை புதிய சமூக நாவல்

புதிய அம்சங்கள் :

**இக்கங்களில் வளர் செக்கங்கள்
விளங்கும், வித்தகனம்**

மிகுக்குமானும், அதைப் பெறக்
கையாளும் முறைகளிப் பற்றிக் கவனிப்
பட வேண்டியதில்லை...."

வேதமூர்த்தி, பேசுவதை நிறுத்தி
விட்டு, படத்தையே உற்றுப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார். சிவராமன் மிகுந்த
விவப்புடனும், ஒருவித அச்சத்துடனும்
அவருடைய முகத்தையே வேறிக்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தன்
முகத்தில் அரும்பியிருந்த வியர்வை
மையத் துடைக்கக்கூட உணர்வற்றுத்
தலைவரின் பேச்சில் வலித்திருந்தான்.

"வட்சியத்தின் படிசன் ஒவ்
வொன்றிலும் தலைவன் ஏறும் போது,
பலாத்காரத்தையோ, பயங்கரத்
தையோ துணை கொள்ள வேண்டி
மிகுந்தால், தயங்கவே கூடாது...."
என்று தலைவர் கூறியபோது சிவராமன்
குறுக்கிட்டான்.

"ஐயா...!" என்று.

வேதமூர்த்தி நீண்ட இடத்திலிருந்த
வாறே திரும்பி அவனைப் பார்த்தார்.
புருவங்கள் உயர்ந்து, கெவ்விக்குறி
மையத் தாங்கின.

"நெருங்கியவர்க்கோ உதாசினம்
செய்து கொடுமையாக நடந்து கொள்வ
தாய் ஒரு தலைவருக்கு வளிமை இட்ட
லாய்; ஆனால் புகழ்மடைய முடியாதே"
என்றால் சிவராமன்.

"தலைமைப் பதவி, புலமையப் பெறு
வதற்காக அல்ல. சிவராமன், தன்
மனிதனின் புகழும், பொருளும் மக்கிப்
போன பூர்ஷ்வா இனத்தின் கற்பிக்கல்.
தலைவனுக்குப் புகழ் தேவை இல்லை.
கட்டி ஆள் வளிமைதான் வேண்டும்.
தன்னைப் பற்றி மற்றவர்கள் என்ன
நினைப்பார்கள் என்ற தயக்கம், ஒரு
தலைவனிடம் இருக்கவே கூடாது. பிற
ரிடம் தலைவன் அன்பு செலுத்த
வேண்டியதில்லை சிவராமன், அச்சத்தை
வளர்த்தால் போதும்" என்று கூறிக்

47-(1)

உள்ளத்திலுள்ள மலம் நீக்குவதற்
காகவும் தனக்குள்ளிருக்கும் தற்
குணத்தை பெய்லாம் திரட்டிக் கொள்
வதற்காகவும் பக்தன் கோவிலுக்குச்
செல்வது. உயிருடன் நடமாடும் பெரி
யாரி ஒருவரைத் தரிசனம் செய்வதாம்
அந்தப் பெரியாரிடமிருந்து தன்மையை
அடைவதாம். அதற்கும் சுவதலமற்ற
பக்தியோடு பூஜிக்க வேண்டும். நாம்
பூஜிக்கத் தரும் பெரியாரை விடத்
தேவாலயத்தில் நாம் பூஜை செய்கும்
கடவுள் பரிபூரண குணம் கொண்ட
தெய்வமாகும். நம்முடைய கற்பனைக்கு
அப்பால் நிற்கும் பூரணம். மக்களுக்கு
நாம் எழுதும் கடிதங்கள் பயனற்றுப்
போவதற்கு, விண்ணப்பம் செய்வது
ஏமாற்றத்தில் முடிவிறது. சில சமயம்
பதிலே வராது. ஆண்டவனுக்கு நாம்
செய்யும் விண்ணப்பத்துக்கும் பக்தன்
கோவிலுக்குச் சென்று பிரார்த்தனை
செய்து கொள்வதற்கும் காலதம்
வேண்டியதில்லை, பேராவும் வேண்டிய
தில்லை, மலையும் வேண்டியதில்லை. பேச்
சமே வேண்டியதில்லை. வாய் திறவாமல்
மௌனமாகச் செய்யும் பிரார்த்தனையே
போதும். அந்தக் கடிதத்துக்குப் பதில்
இல்லாமல் போகாது. பூஜை முடி
வதும் ஒருவனுடைய பக்திக்குப் பயிற்சி
வும் அதன் மூலம் சக்தியும் தருவதாகும்.
அந்தப் பயிற்சியில் கஷ்டம் என்பது
கிடையாது. பயனற்றுப் போவது என்
பதும் கிடையாது. ஏமாற்றமும் கிடையா
து. நாம் சொல்லுவதை அவன்
தவறாகக் கொள்வான் என்பதிறபயமும்
கிடையாது. ஒரு மனிதப் பிறவிக்குச்
செய்யும் விண்ணப்பத்துக்கும் ஆண்டவ
னுக்குச் செய்யும் விண்ணப்பத்துக்கும்
இதிலே வித்தியாசம். கோவிலுக்கும்

மருதிக்கும் போல் பூஜை செய்வதன்
தோக்கம் இதிலே. பகலானுடைய இருப்
பிடம் என்று கருதி எந்த விதத் தேவா
யத்துக்குச் சென்று பூஜை செய்தா
லும் இதிலே பொருளும் பயனும். நாம்
செய்வதும் பக்தியே அந்தக் கோவில்
களில் சிறப்பு. கண்ணுக் கெட்டாத
பொருளைத் தேடி அடைவ ஆணைப்பட்டு
மக்கள் கோவில் களைத் தோற்று
வித்தார்கள். (முடிவு 10-1-33)

தேய்வம் அல்லாத ஒரு பொருளைத்
தெய்வமாகப் பாவித்து விற்படுவதைக்
கண்டனம்செய்யும் கட்டத்தில் நானும்
ஒருவர் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.
ஏனெனில் நாம் விற்பதும் முறையைத்
தவிர மற்ற முறைகள் எல்லாம் தவறு.
பயனில்லை என்று கருதுகிறார்கள். அது
மூர்க்கத்தனம். அத்தகைய மூர்க் தி
பூஜையை நானும் கண்டிப்பேன். நமக்
குப் பிடித்த முறைதான் சரியான முறை;
தம்முடைய மதமே சரியான மதம் என்று
மூர்க்கமாகப் பிடிவாதம் செய்வது ஒரு
வகையான விக்கிரக பூஜையேயாகும்.
இந்த விக்கிரக பூஜையில் மோசனம்
ஏமாற்றமும் அதிகம். கஷ்டம் செய்யும்
மரமும் வைத்துப் பூஜை செய்வதைக்
காட்டிலும் இந்த மூர்க்கத்தனம் அதிக
மடமையாகும்; குற்றமறமாகும். ஒரு கல்
விக்கிரகத்தைக் கடவுள் என்று வைத்துக்
கொள்வதில் அவ்வளவு தவறில்லை. என்
னுடைய மதமே சரியான மதம். மற்ற
வர்களுடைய சமயங்களுக்கிடையே பாய
மாருமென்று தன்னுடைய பிரலாபத்
தையே கடவுளாகப் பாவிப்பது எல்லா
வற்றையும்விடப் பெரிய அநியாயமே
யாகும். (முடிவு 22-3-24)

அந்தஸ்தை இதை
கொடுத்துக் கொடுக்க
முடியும்!

ஸரிகோவாவின் "பூலோன்கி பஹார்"
அணிந்துள்ள

ராஜ்கீ பிஸ்வாஸ்

மத்தியமான மினவெடு ஸ்கோவாவின்
"பூலோன்கி பஹார்" பழமைச் சித்திரத் தடவல்
புனைவு செஞ்சுடர வணக்க வாயில் ஸரிகோவா
மருத்தி. ஸாட்டன், கண்ணன் ஜார்ஜெட்
ஆகியவற்றிலும் சிசு உகிவதற்கு
ஸ்கோவா எம்பிராய்டரி துணிதும்,
கிட்டாத்திருக்கலாதுமோ அந்த
கட்டாத்தும் உகி உகிம்கே!

S ஸரிகோவா
எம்பிராய்டரி

தாரிப்பாஸ்கம் -

காதுலாஸ் எம்பிராய்டரி பூகரிட்

ஒரு மிராஜ் காலகால திறமையுள்ள
மலைய ஆகாச கோது, கட்டகோவா, மலைய 77
மலைய 581864

கோதுலாஸ் -

177/79, மலையகோது கோது, மலைய-2 (8A),
மலைய - 321363, 315994.

தெருத்திறையகோது அம்பிராய்டரித் துணி : அந்தஸ்தை உருவாக்க, 33/9, கி.கரு தெரு, மலைய-1

சி.இ.இனயும் ப்தாஷும்

வினா— காத்திராசுவரிகள் நூற்றுக்கும்
மேற்பாசுவரிகள் நூற்றுக்கும் ௫௫ மையத்தின்
கொண்டாடப்பட்டதை போட்டி செய்வத-
தான் காத்திரா நுழைவின் திரு. வி. வி. சபை
ராஜன் எழுதிய "காத்திரா" என்ற நூலும்
திரு. கே. எஸ். ரமேந்திரன் எழுதிய "கன்-
காரியா கதைகள்" என்ற நூலும் தமது
விசேஷ வணத்துக்கு விசுவ வாகிந்தன.
இப்படி நாம் செய்வதற்குப் படி ௧௦௦
மையங்கள் உண்டு. இவற்று நூல்களில்
ஒன்று தகாதுவாணி. முப் பார்த்தும் கூடப்
பரிசு பக்தி கொண்டவர்கள்; காத்திரா இவ்-
வியத்தில் ஈழநிதி நினைத்தவர்கள்; அண்ணல்
எழுதியவரின் அறிவுமையால் விடாமல்
படித்தவர்கள்; நூல்கள் உத்திக்கு ஏற்ப
பாடிவிட்டு வந்த பரமதயம் வந்தது
காட்டியும் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் எழுத
இவையெல்லாம் பே-தாதே இவ்வகையில்
இவ்விதமாக இருந்தால், இவ்விதமாக
கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு நூல் கற்றிவிட்டால்

எனினும் மிகக் குறைவாக, என்னை என்றால்
தத்தமது நாய்களை எழுதி, என்னை குறைவில்
அச்சிட்டு என்மேலும் வரையும் விவரம்
வழங்க முடியுமா? பற்றாபற்றாத்தாய்வு
"காத்தி" என்ற தலைப்பில் இரு மீ. சி. சபை
நாளைச் சமூகியுள்ள நாயின் ஒரு நோதாய்வு
கூடா பாரிசுரின் பெருமையைய அறித்ததென
பெறு: சிவன் மூன்று சத்தியத்தின் சத்திக்
கிறது: வட்டிக் கை. நாமமாய் உறையின்
பெருமையைய கண்டிருந்தே இருக்க
தலைமேல் பல அங்குட நெய்ச்சென் மூன்று
காத்தியைத் தத்தமாய்க் கூறும் நாய்க்
சினக்கிக் கொண்டு போகிறது. ஆனால் அந்
கையம் எவ்வளவு ஒரு நீதியைச் சமூகியை குட்டிக்
கைதென நாம் படித்துக் கொண்டு போகது
போன்ற கண்ணம் ஏதும் நமக்குக் குறைவு
அடித்தமன. கம்பிமனன் நாய்க் கை-
நாய்க் கைமீறது. ஒரு நாய்க் கைமீறது
படிக்கக் கண்ணம் தான் எழுதித்துவரு-
கிறார். ஒரு உதாரணம்: 1946-ம். ஒரு
செத்திரப் போகின் துயல் ஒரு பொய்
கொய் இத்திறத்தென? குதிக்கிறார்
கொய்

“மே” இதற்கும் பலவிதமான சமாதானங்கள் கொடுக்கின்றார்கள்... அவற்றுள் பத்திரம் ஒன்று வெளியாக வேண்டியதும் உண்டு. நான்மட்டும்தான் உன்னை. தருமனாய்வு படித்து அதைக் கவனித்தனதாய் மனரத்தணிப்பதில் கால வேலையைத்தான் தாண்டிப் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

— 52 —

சாதி தொடர்பில் எத்தனை எட்டுத் தி
யோக நாடு யுத்தம் பாய்ந்து... அகநாடு
மொழிக் துறையால் பிளி... இன அகநாடு
தொழிந்து... வெற்றி நம் வாய்க் கிட...
கடவுள் தீயவர்களை இடுகிறது... அகநாடு
பதாபிடுகிற அகநாடு வெற்றியை... இது வந்த
தெருதாடு

வினா 100. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா—
 1. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா—
 2. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா—

“ஏன் எங்களை ஒரு பூமியில், ஏன் உங்கள்
கால்கள்களை (பொலிந்தாரகளை) மக்கள்
நொறுத்தி விட்டார்தான், அது அயிர்மா
தர்மத்தின் கீழே உமாய்”

“உங்களுக்கு என்ன நினைவு இருக்கிறது? இன்னொருவர் உங்களை உங்களுக்குள் இழுக்கிறார்? அந்த நினைவு உங்களுக்குள் இருக்கிறது. அந்த நினைவு உங்களுக்குள் இருக்கிறது. அந்த நினைவு உங்களுக்குள் இருக்கிறது.”

[illegible]

கேள்வி: (1) காவலர் எவ்வ நேரில் 1958
மார்ச் 1957 காவல் துறையில் மாற்றப்பட்ட
தலையெழுது தீர்மானம் பாவனையற்ற
தெருவிலே நிறுத்தி விட்டோம். எவ்வ நேரில்
தான் மாற்றப்பட்ட எவ்வ நேரில் மாற்றப்பட்ட
காவலர் எவ்வ நேரில் தீர்மானம் பாவனையற்ற
தலையெழுது தீர்மானம் பாவனையற்ற
தெருவிலே நிறுத்தி விட்டோம். எவ்வ நேரில்
தான் மாற்றப்பட்ட எவ்வ நேரில் மாற்றப்பட்ட
காவலர் எவ்வ நேரில் தீர்மானம் பாவனையற்ற
தலையெழுது தீர்மானம் பாவனையற்ற

பலப்பாடு = என் பெண் எப்படித் திரை
 வேண்டும் என்பதற்குப் பா எடுத்துக்காட்டினாள். அக்
 திவ்யசுந்தரம் அமைவுடன் மாறுபட்ட அருத்
 திவ்யசுந்தரம் அமைவுடன் மாறுபட்ட அருத்
 திவ்யசுந்தரம் அமைவுடன் மாறுபட்ட அருத்
 திவ்யசுந்தரம் அமைவுடன் மாறுபட்ட அருத்

தமிழகத்தில் ஒரு தனித்தனியான இலங்கை
பேரவையே உள்ளது. அதன் தலைநகரம் தஞ்சாவூர்.
இதே நகரம் ஒரு காலத்தில் பெரிய நகரம்
ஆகியிருந்தது. இங்கேயே அமைந்திருக்கிறது
இந்த நகரத்தின் பெரிய கோட்டை. அங்கே
தமிழகத்தின் பழைய பழக்கம், மரபு, சமயம்
தொகுக்கப்பட்டு உள்ளது. பழைய பழக்கம்
தமிழகத்தில் இருக்கிறது. பழைய பழக்கம்

சாதாரண மக்களின் வாங்கும் திறனை மேம்படுத்தும் வகையில் அரசு தனது திட்டங்களை வகுப்புவாரியம் மூலமாக செயல்படுத்தும் முறைகளை மேற்கொள்ளும். மேலும், அரசு தனது திட்டங்களை வகுப்புவாரியம் மூலமாக செயல்படுத்தும் முறைகளை மேற்கொள்ளும்.

கனத்தூர் பரமன் குருதி(42x20) வாய்க்
கடை சீதிரதும் அகலாப் புதிய பிர
திகாரகரின் புழுமாரகனும் பிந்தேக்க
யாகத் தரப்பட்டன.

மாநில - பி. ஸி. சங்கரநாயகம், தனியு. அத்தியாசாசிரியர், கல்வித் துறை, சென்னை-8; கிடை ரூ. 250.
மாநிலத்தின் கல்வித் துறை - தி. என். ராமசுந்தரன், கல்வித் துறை, சென்னை-8; கிடை ரூ. 250.
மாநிலத்தின் கல்வித் துறை - தி. என். ராமசுந்தரன், கல்வித் துறை, சென்னை-8; கிடை ரூ. 250.

“நீ ரொம்பக் கொடுமைக்காரி!”

என்றான் அமிர்தம் பாஸுவிடம்.

“கொடுமை! என்ன இதிலே?.... ஏதானும் ஒரு காரணத்தினாலே நமக்

குப் பிடிச்சவங்களை, இவட்சிவப்படுத்திப் பார்த்திருந்தாலே நம்ம கபாவம்.....? ஆனால் அவங்க, நாம அவங்க எப்படி எப்படி இருக்க ணும்னு நினைக்கிறோமோ அப்படி இருக்கணும்னு அவசியம் இல்லையே!”

“தீ என்னைப் பத்திப் பேசறயா, இங்கே உன்னைப் பத்தியா?”

பாஸு புய்யைச் செய்தான். “நீங்க ரொம்பக் கொட்டிக்காரர், அமிர்தம்...”

“தீ என்னைப் பத்தி என்ன திணைச்சே?”

“இந்த மேறாட்டத்துக்கு நீங்க என்னைக் கூட்டிண்டு வருவீங்கன்னு நான் எதிர்பார்க்கவே. நேத்து ராத்திரி என்ன நடந்திருக்கும்னு புரியறது. உங்க தீரணைக் கண்டே உங்களுக்கு இயலாது பயமா?”

வெறல்காப்டர்கள்
கீழே இறங்கி விட்டன

"இந்த ஹோட்டலுக்கு அழைக்கக்
கிட்டு வந்ததைப் பத்தி உனக்கு அம்
வளவு கோபமா?"

"ஆல்ஸரட், உங்க மனைவியை 'விவாக
ரத்து' பண்ணிட்டு என்னைக் கெடாணம்
பண்ணிக்கத் தயாரா, நீங்க?"

"என்னது?" அமிர்தத்தின் குரல்
ஒங்கி ஒலித்தது. அதை அவனாகக் கட்
டுப்படுத்த முடியவில்லை.

பாஸு சிரிக்கத் தொடங்கினான்.
சிரித்து ஓய ஒரு நிமிஷம் பிடித்தது.

"அந்தப் பெண் - அவள் பேர்
என்ன சொன்னாள் - நித்யாபா? அவளை
ஏன் உங்களுடைய கல்யாணம் பண்ணிக்க
முடியவில்லையா புரிகிறது.... உங்க
ளுக்கு இருக்கிற தைரியம் இந்த
ஹோட்டலுக்கு என்னைக் கூட்டிண்டு
வந்ததிலிருந்தே தெரிகிறது.. உங்களைப்
எனக்கிருந்த மரியாதையை இழந்து
விட்டார்கள்... மிஸ்டர், அமிர்தம்!"

அமிர்தத்துக்குச் சாட்டையாக அப்ப
பது போலிருந்தது. கட்டினிலிருந்து
அப்பறப்படுத்திய அந்த அழுக்குப்
படுக்கையைப் போம், அவள் ருண
இயல்பை ஓர் அழக்கு மூட்டையாகச்
சுற்றி மூடியில் எறித்து விட்டாள்.

நிகழ்வுடன் விவாகரத்து என்பது
நிறைத்துக்கடப் பார்த்த முடியாத காரி
யம். அவள் ஒருவளும் சம்மதிக்கமாட்
டாள். கணவன் மைலமாக சுவத்து
எழுத்த சமூக தரிமத்தை வேறும் சட்
டதின் மூலமாகச் சீர்திருத்தம் செய்வ
முடியுமா? - நிகழ்வுக்கும் அவள் மீது

மண்பூர்வமான கடுபாடு இருக்கும்
என்று சொல்ல முடியாது.... ஆனால்
தம் சமூகத்தில் கணவனைக் காட்டிலும்
கணவன் என்பதும் எந்தானத்துக்குத்
தான் மதிப்பு அதிகம் என்று பாஸுவே
தேற்ற சொன்னான். இன்னும் சொல்
வப் போனால், ஒரு பெண் கமங்கலியாக
இருப்பதற்கு அவள் கணவன் கார
ணம் என்பதினால்தான் அவனுக்கு
மதிப்பு.... இந்தச் சமூகத்தை எதிர்த்
துப் போராடக் கூடிய துணிவு தன்
விடம் இருக்கிறதா?

"சரி, போகலாமா?" என்று எழுந்
திருந்தாள் பாஸு.

"உனக்குப் புறப்பட விருப்பமானால்
சரி... ஆறு நாள் சொல்றதையும் நீ
கொஞ்சம் கேட்கணும். நாம இப்போ
இருக்கிறது ஓர் இரண்டுங்கெட்டான்
சமூகம். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்
னுடே எங்க தாத்தாவுக்கு மூணு பெண்
டாட்டிகள். யாரும் புருஷத்தை உயர்த்
தலை.... நாம இப்போ இருக்கிறது
பெண்களை மதிக்கிற சமூகம்னு பேரு.
ஒருவனுக்கு ஒருத்திங்கிற நியாயம்....
பெண்களும் 'விவாகரத்து' செய்ய
சாம்பனு சட்டம் கொடுத்து. ஆனால்
எவ்வளவு பேர் செய்வாங்க? புது
தரிமத்திலேயும் புருஷன்கள் முடியாமே.
பழகம் அதாகலிசமனு சொல்க்கிட்டு
அவர்களைப்பட்டும...."

"சரி, போகலாமா?"

அமிர்தம் அவளைச் சிறிது கோபத்
துடன் பார்த்தான். அவள் எகெனைக்
கட்டிக் கொண்டு வேறு எங்கோ
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதையின் பூட்டை எடுத்துக்
கொண்டு வேகியே போகப் புறப்பட்
டான் அமிர்தம்.

அமிர்த் கேட்டைத் தாண்டி ஹார்
யூன்ஸ் பாகம் வரும்வரை இருவரும்
பேசாமலேயே வந்தார்கள். கனூட்
ப்ரென்ஸ் வந்ததும் பாஸுதான் முதலில்
பேசினான்:

"எனக்கு இதுவரை எபயன்களைக்
கண்டாய் பிடிக்காமே இருந்தது. ஆறு
இப்போத்தான் புரிகிறது. ஆன்களைப்
பொறுத்த வரையிலும் சின்னவங்க
பெரியவங்களு ஒண்ணும் கிடை

இந்திரா பார்த்தசாரதி

மாநாடுகள் வித்தியாசத்தை!
 வெவ்வேறு பாரிசீச் சீயில் இணைந்து பிளேயால்

விவாகரம் உறுதிப்படுத்தும் தனி
 விவாகரத்திற்கும் காரிபிஷன் தனி
 சிவ சிவத்தின் கருவியாக வெவ்வேறு. இந்த
 பாரிசீச் சீயில் வெவ்வேறு சிவ சிவ
 பாரிசீச் சீயில் சிவ சிவ, சிவ சிவ,
 பாரிசீச் சீயில் சிவ சிவ, சிவ சிவ, சிவ சிவ

இந்தியாவில் கருவியாக வெவ்வேறு சிவ
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

இந்தியாவில் கருவியாக வெவ்வேறு சிவ
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

சென்னை சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

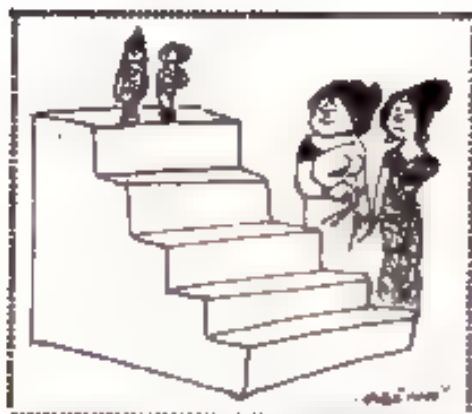
Shree MPA 12A/10 Tam

[illegible][illegible]

கொஞ்சம் நீங்கியது!

[illegible]

அயிர்தம் ஒத்தும் பேசாமல் காண
விட்டுக் கொண்டு வந்தார். ஒம்
வென்று பெண்ணிடத்தும் ஆக
வெறுக்கும் தன்மை நிழலாய்க் கொண்
டிருக்குமோ? அதே மாதிரி ஒவ்வோர்
ஆண்டத்தாம் பெண்ணை வெறுக்கும்
இலாப ஆடிப்படையின் ஒளித்து கொண்
டிருக்குமோ? டான் - டுவான் பெண்
களை வெறுப்பவன் எவ்வாறு இருந்திருக்க
அறிஞர்கள் சொன்னுமாயின், டாதுவான்
என்பது ஆறே பெண்ணேறு புருஷர் மீது
முதலர் தீர்க்கும் வாழ்வினமோ?...
முருமனே தான் அவன். து நித்யா
யன். எவ்விதச் சொய்வி விரும்பக்
கூடாதே? இதனும் தான் மாதிகம்.
டான் டனே கோரக் செய்யுமாம் புத்தி
சாலித்துமாம் வேறு காரணம் கூடாது
எய்விக்கொம்மா ஈழப்பிரதும். "நீ என்
னாதி? வாதவி மாதிரி இருக்கிறாய்
என்று காரணத்தால் பங்கீது எவ்வித
சுதிராடு..." எவ்வுரு கூவாதிநிழியா
வதகப் பெண் இதை விருப்பமா?
காரி சந்தர்ஜன் மிராண்ட நிதியத்தரு
வெ் வற்று நின்பது. துடியரசு திவத்தை
கொட்டி ஒத்தினை நடத்திக் கொண்
டிருக்கிறேன்காப்பர்கள், ஆகாயத்தி
வின்னும் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருக்க

தினகம் ஒருவேளை மாரீர்க்கெட்டுக்குப் போயிருப்பானோ? சாதாரணமாக அவன் இந்த நேரத்தில் போவதில்லை. புட்டியிலுக்க கதவு அவன் நெஞ்சில் குவ்வத்தை விரித்தது. சிவியு நேரம் அனைப் பார்த்துக் கொண்டு அப்படியே

“இந்த வசுவும் கொலுவியும் உடையாத போய்விட்டதாக வைப்பது என்று நினைவித்தோம்...”

நின்று. திரும்பிப் போய்விட்ட யானா? எங்கே போவது? அவன் யாருக்கும் கேள்வியில்லை. உலகம் அவனைச் சிவியின் சிவியை அழைக்கிறது. எவ்வாறும் ஸ்தலம் தின்று அவன் தடுமாற்றத்தினால் கண்டு கொடுக்கப்பட்ட சிவியிலிருந்து.

உள்ளே போகலாமா? - அவனிடம் எப்போதும் ஒரு சில சில நிமிஷம் உள்ளே போனால் அவன் தனிமை விகவருபம் எடுத்து அவனை அகலுத்துவிடும்?

“திரிந்து” பத்திரிகை கதவொருமாதக் கிட்டுத்தது. சாவத்திரம் ஐந்து மணிக்கு இப்பத்திரிகை வருவது வழக்கம். அப்போதானும் தினகம் ஐந்து மணிக்கு முன் நேரவேலை புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறான். எங்கே போயிருப்பான்?

அவன் கதவின் திறந்து கொண்டு உள்ளே போனான். விடு வெளிக்கென் லிருந்தது.

மேன்மையில் வீது ஒரு கடிதம். அவரை மாகக் சென்று அதை எடுத்துப் பாரித் தான் அமிர்ந்தம்!

“தீவகம் எங்கே பாடுகள் சென்றிடுவ் வந்த பனக்குத் தெரியும். எந்தாக இந்தக் கணை - ராஜன் திடம்? எந்தப் பார்த்துக் கொண் பனக்குத் தெரியும்... தீவகம்.”

இதைப் படித்து முடித்தபிறகு அவன் உடம்பு இவ்வளவு ஆடியது. கையில் இருந்த காகிதத்தைக் கசக்கிப் பையில் போட்டுக் கொண்டான்.

மாலையின் அம்மாதான் வேவு பார்த்து இவனிடம் சொல்லி யிருக்க வேண்டும். அவனுக்குக் கோபம் மீளப் பாக வந்தது.

தினகத்தால் எங்கு போக முடியும்? அவனுக்கு நெருக்கமான சித்தெதிகம் என்று யாரும் கிடையாது. பக்கத்தில் உள்ள இடங்களைத்தவிர சற்றுத் தொலை வான இடங்களுக்கு அவன் தனித்துப் போவதுமில்லை.

பக்கத்துப் பிளாக்கிலிருந்த மிஸஸ் ஐயர் வீட்டுக்குப் போன் செய்தான்.

ஐயர் போனை எடுத்தார். “எம்... ஐயர்... ஐயர்...”

தினகம், அதனும் ‘கேட்’ சாத்தியம்’ பிழைக்கது.

“கேட்விடப்பட்டவர் பூமிக்கு வத தாக்க” என்றான் அமிர்ந்தம். மாலு புன்னாங்க சென் தான். “முதல் முதலியே உங்களை மாரீர்க்கிறபோது, ரொம்ப சிம்பிள்கெம் ஸ்திரிசென்.”

மாலு இதற்கும் புன்னாங்க செய்தான். “இவ்வெண்ணு கொல்லுமாளா?” என்றான் அமிர்ந்தம்.

“ஓ... போனார் சொல்லுமாளா!”

“நித்யாவைப்பற்றிச் சொன்னதாயே உலகக்குக் கொஞ்சம் பொறுமைதோ?”

மாலு வாய் விட்டுப் பேசிடாதக் கிவித்தான்.

“கேட்” திறந்தது. அமிர்ந்தம் வாயைக் கிளப்பினான். எதற்காக இப்படிச் சிசிக் கியும் திரிந்து கொண்?

“இந்தக் காதலி நினைக்கிறதெனில் உங் களுக்குச் சந்தோஷம் ஏற்பட்டால் எவக்கு ஆட்சேபகரமே இங்கே... அப்படியே நினைக்கக்கூடும்...”

அவன் காணர வட்சமியாய் தகர்ப் பக்கமாகத் திருப்பினான்.

“கனடா முறையா இந்தப் பக்கம் வரேன்... இனிமே வரமாட்டேன்னு நினைக்கிறேன்...” என்றான் அமிர்ந்தம்.

“இவ்வளவு சிக்கிரம் ஒருக்கராலே ‘சென்டிமெண்ட்’மாக முடிவுக்கு, அவர்கிட்டே அடிப்படையிலே ஏதோ கொளாளுன்னு அர்த்தம்...” என்றான் மாலு.

“சரி... உன் இடம் வந்தாச்சு!...”

அவன் காரிலிருந்து கீழே இறங்கிய தும், அவன் அவனிடம் விடைகடப் பெற்றுக்கொள்ளாமல், காணரத் திருப்பி ஐ. என். ஏ. காணவிப்பக்கம் ஒட்டிச் சென்றான்.

அவன் வீட்டுக்குச் சென்றபோது அது பூட்டி இருந்தது!

ஆச்சரியம்?

**5 விநாடிகளில் ஓடு கப்
காப்பி தயார்க்கலாம்
அதுதான் நெஸ்கா:பே.
அன்னாடி இறைந்த நேரத்தில்
ஓடு கப் தயார் !**

NCS 3750

**உணர்ச்சி ஊட்டும் நெஸ்கா:பே
உளக்கவனித்திடும் நெஸ்கா:பே !**

தென்மலை
தயாரிப்பு

**சிறியோர் கணக்கு
என்பானேன் ?
பெரியதோர் விஷயம்
எனக்கு அது**

சிறியோர் கணக்கு என்பது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம்.

சிறியோர் கணக்கு என்பது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம்.

சிறியோர் கணக்கு என்பது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம்.

சிறியோர் கணக்கு என்பது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம். அது எவ்வளவு பெரியதோ, அத்தனை பெரியதான விஷயம்.

**மஞ்சள்
நெல்லு
பாங்கு**

1975-1976 ஆம் ஆண்டு
மார்ச், ஏப்ரல், மேல் திங்கள்

**1895-1970
ஆம் ஆண்டில்
15 ஆண்டுகளுக்கு
முன்பு**

"தாஸ்தான் அமிர்தம்... எங்க வீட்டிலே அங்கு வந்திருக்காங்களா?"

"உங்க வீட்டிலியா?... இவ்வியே... இருக்க, கேக்கறேன், இதோ பாரு... இங்கே வா... மிஸஸ் அமிர்தம் எங்கே போயிருக்காங்க தெரியுமா? தெரியாதா! தெரியாதாமே... ஏன் என்ஸ ஆக்க?"

"நான் தி... மார்க்கெட்டுக்குப் போயிருப்பாள்னு நெனைக்கிறேன்..."

அவள் அத்தகு மேல் பேச்சைத் தொடர் விரும்பாமல் போனைக் கீழே வைத்தாள்.

அவள் இன்னும் ஐந்தாறு இடங்களில் விசாரித்தாள். ஒரே பதில்... "ஏன் என்ஸ ஆக்க?" அவனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது.

ஒரு வேளை வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு அவனைப் பரீட்சிக்கின்றாரோ? அவன் அன்ற அன்றையாகத் தேடினான். சே... என்ஸ முட்டாள்தனம்! அவள் வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு போயிருக்கிறாள். வீட்டில் தேடினான்?

"டைனிங் டேப்"லில் அவள் இரவுச் சாப்பாடு முடி வைக்கப் பட்டிருந்தது. சமைவதைச் செய்து எடுத்துவைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறாள்...

இப்பொழுது என்ன செய்வது?... போனில் சொல்ல வேண்டியதுதானா? 'என் மகனியைக் காணோம், தேடித் தாருங்கள்' என்று?... சே! என்ஸ வெட்கக்கேடு!... காலியில் பார்த்துக்கொள்ள வாம், அதற்குள் அவள் ஏதாவதுசெய்து விட்டால்? - அப்படி யெல்லாம் அவள் செய்யக் கூடியவளல்ல.

அவள் வாசற் கதவைச் சாத்திவிட்டு விளக்கை அணைத்த பிறகு அப்படியே கட்டிலில் சாய்ந்தாள். பன்னிரண்டு வகுஷங்களை மறந்துவிட வேண்டுமென்று அவள் எண்ணியது இதோ நிறைவேறியிருக்கிறது.... இன்றிரவு அவனுக்குத் துணை, அவன் தனிமையும், கனவுகளும் தாம்!...

"உலகத்தையே விடாகக் கொண்டு ஒரு நிலையிலும், உலகத்தையே வெளியாகக் கொண்டு மற்றொரு நிலையிலும் மனிதன் வாழுகிறான்" என்பது என்வளவு உண்மை! மரணி இவன் கூறிக்கேடும் சிறக்கப் பொறுப்புக்களைக் காத்துக்கொண்டு முதல் நிலையில் வாழ வேண்டும். இரண்டாவது நிலையில் மனிதன் நான் கருந் திராதின எல்லையை உணர்கிறான்....

ஆனால் இச் சுதந்திரம் தவக்கு இப் பொது சந்தோஷத்தைத் தருகின்றதா?

வீட்டின் நிசப்தம் இருவோரு சேர்ந்து சதி செய்து அவனைப் பயமுறுத்தியது. கட்டிலில் பக்கத்தில் விடந்த வெறுமை, "நீ உன் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கவில்லையா?" என்று கேட்பது போலிருந்தது.

"சாப்பிட விரிங்களா?" குரல் மிகச் சன்னமாக 'டைனிங் டேபின்' அருகிலிருந்து ஒலித்தது. அங்கு வரிசையாக அடுக்கப் பட்டிருந்த பாதிரைக்காரத் தனியே வேண்டுமென்று.

அவன் எழுந்து பால்கனிலிருச் சென்றான். எதிரே வரிசை வரிசையாக ஆஸ்பத்திரிச் கட்டிடங்கள், மாடி மாடி வாக ஒளிபூத்து நின்றன. உலகத்தையே வெளியாகக் கொண்டு நிற்கும் நிலையில் அவன் ஒரு நினைவுத் திற புள்ளி. இந்தப் புள்ளிக்குத்தான் சிந்தனை, தன்மையமான தர்மம் எல்லாம்!... மந்தையிலிருந்து விவசியச் செல்ல முயன்ற புரட்டி. ஆடு!... பொறியில் அசைபட்ட எலி, விடுதலை வாய் கண்டு பரப்புகின்றது. சமூகம் என்பது தனிக்க முடிவாத இறை!... ஒன்று நாளியாக இக்கே வேண்டும், இல்லாவிட்டால் எபத்தியமாக இருக்க வேண்டும்.... 'தன்மையமான தர்மம்' என்பது அப்பொழுதுதான் சாத்தியம்.

பொறியைச் சொர்க்கம்... அவன், மீண்டும் கட்டிலில் வந்து படுத்துக் கொண்டான். அர்த்த மில்லாத வாழ்க்கைக்கு அர்த்தத்தைக் கூறித்துக் கொண்டு வாழ்வதுதான் விவேகம். அந்த அர்த்தம் தெல்வமாக மாறுவதை யாரால் தடுக்க முடியும்? ஒரு வேளை இதுவும் இயற்கை திவ்யமாக இருக்க வாம்.... தன்மையைப் பிழ்த்துக் கொண்டு குன்யத்தில் ஒடித்துப்போவ இறக்கைகளைக் கொண்டு பறக்க முடியுமா? - இறக்கைகளில் சிறிது 'ஓன்' இருப்பது தான் அவன் துர்ப்பாக்கியம்.

உலகம் விடாக இருந்து விட்டுப் போகட்டும். தன்னால் தனித்து இருக்க முடியாது. திவகத்தைத் தேடியாக வேண்டும். தனித்திருக்கும் பொதுதான் தான் தானே தனக்குப் பிரதான என்று அவனுக்குப் புரிகின்றது. திவகத் தாஸ்தான். அவனை அவனிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியும்..., திவகம் எங்கே? அப்பொழுது டெலிபோன் ஒலித்தது.

பாலுஸேரி பேனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)

விவரவிலகம்: — 17-A, பிளாங் ரோடு

ஷண்முகானந்தா ஹாலுக்கு அருகில்

சபான் (கிழக்கு) பம்பாய்-22, D.D.

டெலிபோன்: 471455

தபால் பெட்டி: 6759, தந்தி: GROWRICH

அக்டோபர் 1970-க்குரிய சித்கண்ட புதிய குறப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன
ஏனம் போட்ட சித்கண்ட புதிய குறப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன

குறுகிய காலம்: 25 மாதங்கள்			நீண்ட காலம்: 40 மாதங்கள்		
சேருவதற்கு கடைசி தேதி: 10-10-70			சேருவதற்கு கடைசி தேதி: 24-10-70		
முதல் ஏகத் தேதி: 11-10-70			முதல் ஏகத் தேதி: 25-10-70		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	2,500/-	E	ரூ. 600/-	20,000/-
C	50/-	1,250/-	F	250/-	10,000/-
F	25/-	825/-	G	125/-	5,000/-
G	20/-	500/-			

நீண்ட காலம்: 50 மாதங்கள் — ஏனம் எடுக்காத சீட்டுதலுக்கு மட்டும்
முன்பு கட்ட வேண்டும்

சேருவதற்கு கடைசி தேதி: 17-10-70 :: முதல் ஏகத் தேதி: 18-10-70

வகுப்பு	தவணை ரூ.	சீட்டுத் தொகை ரூ.
LTA	100/-	5,000/-
LTB	50/-	2,500/-
LTD	20/-	1,000/-

மேலும் நேரம்: காலை 8 மணி முதல் 10-20 வரை
மாலை 4 மணி முதல் 7-30 வரை

வார விடுமுறை திங்கட்கிழமை

தலைமை அலுவலகம்: 6 பதவு செயல்பட்ட அலுவலகம்

"பாலுஸேரி பிஷ்யம்"

3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, தபால் பெட்டி: 414, சென்னை - 5

டீலர்கள்: பெங்களூர் - கங்கத்தா - புது டெல்லி

இலாகா: 17 மாதங்களுக்கு வருவாய்கள்

சீட்டுகள் மற்றும் அபிவிருத்தி உரிமைகள் பொறுத்தவை

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

பார்த்தகாரம் எப்போதும் சென்னையில்
எனப்பெயர்ச்செய்துகொள் சிந்த. ஆனால் உயர்
வருப்பு. எந்தெந்த அழகம் இதை அம்
வருப்பு கண்டிப்பாக அழகப்பெயர்ச்செய்துகொள். அதி
தும் பெட்டி தெளிவாகத் - எந்தெந்த என்
என்று தெளிவாக அழகம் - எந்தெந்த என்
என்போடு.

மணியைப் பிடித்து ஒன்றையாக எடுத்துத் தான் பிரபலமானவர் எனப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் கையில் இருந்த பொருள் என்னவென்று அறிய விரும்பினார். அதற்கு அவர் கையில் இருந்த பொருள் என்னவென்று அறிய விரும்பினார். அதற்கு அவர் கையில் இருந்த பொருள் என்னவென்று அறிய விரும்பினார்.

கேள்வியை ச.ப.நா.க. கேள்வி எண் 199-ஆம் எண்
படியே கீழ்க்கண்ட கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது.
தமிழ்நாட்டில் காவல் துறைகளில் உள்ள
புறக்கூலிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அவர்கள்
தான் வந்து போகும் காவல் துறைகளில்
கொண்டிருக்கிறார்கள். "செ.ப.நா.க. கேள்வி" எண் 199-ஆம்
எண்ணிக்கையில் உள்ளது.

தமிழகப் தொழில் போர்டுத் தனியாக அங்கித் கொண்டு உள்ளே வந்தவருக்கு இப்படியொரு மரியாதைகள் என்று அரசியல்துறா நிறுவிய பார்த்தேன். அப்படித்தான் கொழும்பு உயர் அலுவலகத் தைத் துறையிலேயும் கிற அலுவலியுள்ள ஒருபுறம் பணியாளர்கள் போடும் அங்கித் இருப்பது தெரிய வந்தது. படிப்படியாகச் செதலாகப் பற்றிய இது விவரங்களைப் பாரிந்துது உட்பட உட்கார் கொங்கித் கொடுத்தான்.

தன் உடம்புக்குத் தோஷம் உடல் போகுத்
தரத் துறக்கெதில் போன அரைக் கால் பணி
செய்து... அரைக்கால், சட்டையடி, தலையில்
தூய்மையுமாக கவனிப் பேரில் என்று இருத்
தில் மாரிபித்ததுதான் என்பதால்தான் சீக்கில்
வருகிறோம். அந்தக் கோலத்தினைத் தவிர வேறு
பந்தத் தோற்றத்திலும்தான் துவை தான் மாரித்
தில்லை. அவர்களுடைய தோட்பு ஏதென்பது
நில் தெருட பாவத்துடன் அந்நிலைப் பதறி
மீராவிட்டேதும். அடிக்கடி இப்படி சம்பவ
பாற்றுகிறோம் மார கால பந்து அவன் விட்டுத்
தொடர்ந்து... கொல்லுகிறோம் உயர்ந்து மறை
மறை இருந்தது.

[illegible]

“இவ்வளவு என் தொண்டர்? பொருளாதி இருக்கா. நாடு புயலாய்வுதும் இருக்குறது. கன்று போட்டால், அப்பாய் ஒரு எய்யல்!” என்று சிரித்தான் அவன்.

“கயிலாசு கயிலாசு தீ உலகமே வந்ததென்பிட்டு
யிருந்தது அகாலம் கதி என்ன ஆகிறது?”

“கடந்த இரண்டு துரை, நான் இல்லாத காலத்திலும் என் பொருளாகி புனிதம் செய்கிறதும், நான் தொண்டை தேசியும் தொண்டை என் சொந்தமாகி” என்று பெருமையுடன் கொண்டான்.

“தாது தொழிலா’ என்பது அது?”

“எப்போது வந்திருந்தா, ஆப்பிள் கடை...
கெட்டுவது. என்னிடம்... சாப்பாட்டுக்கு
கடை... எந்தது? போகிறது... என பொருளை
கொடுக்கா... கொடுக்க...” என்னவாறு ஒரு
பிரமுக வகுப்பில் பதிக் கையாண்டு கொண்டு
பயிற்சியைப் புகை ஆரம்பித்தான்.
அவன் மாதிரி கைகள் இயங்காத போதிலும்
மனதில் இருக்கிறதான் என்கிறதில், அவ
ருக்கு வகுப்பில் வந்திருந்திருந்த தாழ்த்தப்பட்ட
புள்ளி கொண்டு வந்திருந்திருந்த.

சிவனின் பணத்திற்கு வேலை வேலை...
 ஊர்தாடி... துறையில் இருந்துதான்...
 ஊர்தாடி... துறையில் இருந்துதான்...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...
 பணத்தைப் பணத்திற்கு...

யின் மீதான பாங்கும், என்ன நினைத்தாலோ, எனக்கே தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாக வசைக்கும் பணம் வரும்படி செய்துவிட்டான். எதிர்பார்த்து அளவ இரண்டு பத்திரைகளாகக் குறிப்பிட்டிருந்ததால் அப்போதே அதற்கு ஸ்திரீயின்வாங்கல் செய்திருப்பேன். ஆனால் பேச்சு வாக்ஷிய அளவோ அளவுப் பற்றி மாற்றிக்கூட வரவில்லை.

[illegible]

அமைச்சர் வத்சு அங்காரித்து கொண்டு
 வந்ததற்காகவே சிறிதளவு புரட்டி வளங்கி
 மிகவும் ஆரத்தித் திருநெல் மலர் பிரசுரத்தி
 லாகக் கொட்டி ஆரம்பித்தபோதுதான் உள்மீன
 டம்மம் இருப்பது தெரிய வந்தது. அத்துடன்
 உடனடி கார்பு ஆரம்பித்து வங்குள் திரும்பின
 டம்மம்மேலும் வளங்கிப்பெயர்ந்தது.

தொண்டி மெய்யுடனும் பார்த்து விடல் திடீர்
தொண்டி ஆசை ஏதப்படுகிறபோது புதுசாய்
புதுத்தொண்டி யார்க்குத் திருப்பிப்பயன்பு
கொண்டவகையே எந்தென விருப்பமே மனைவி
விடம் அளவறு புதுக்கப்பலம் ஒன்றைத்
கொண்டு வந்து தருவதாக கேட்டிருந்தான்.
அவன் தாக்கம் இருவரும் இனிதான் எடுத்துக்

என்ன அருமையான அறுகுவை விருந்து!
ஆனால் இதில் கூட போதுமான ஸ்டீட்டமின்
களும் தாது உப்புக்களும் இல்லை

உங்கள் வீரத்தின் கைதி. போலீஸ்களும்
திறன், வலிமை மூலமாகப் பாராக்கிக் கொ-
டுத்தனர். கோவை பெருமாள் கணம் போலீ-
ஸ் ரோக்கியத்திற்கு துணை செய்து அதை
செய்திருக்கிறார். போலீஸ்களும் அதை
என்ன நினைவும் அபாச்சிகைய அளிக்கிறது.

ஆகவேதான் 'விடாயினெட்ஸ்' போர்டே
ஒருவரையொத்தமக்களுக்குமிருந்து அவ்வொரு
மாதங்களிலும் ஆரோக்கியத்திற்கு உத-
வாயிப்போக சததுப் போகுகள் உண்டா-
11 ஸ்டீட்டமின்களும் 5 தாது உப்புக்களும்
அடங்கியுள்ளன. ஒரு நாளைக்கு ஒரு மாத்திரை
உட்கொண்டாலே அன்றாடத் தேவைகள்
சததுக்கக் கிடைக்கும்.

உங்கள் வீரத்தின் கைதி. போலீஸ்களும்
திறன், வலிமை மூலமாகப் பாராக்கிக் கொ-
டுத்தனர். கோவை பெருமாள் கணம் போலீ-
ஸ் ரோக்கியத்திற்கு துணை செய்து அதை
செய்திருக்கிறார். போலீஸ்களும் அதை
என்ன நினைவும் அபாச்சிகைய அளிக்கிறது.

'விடாயினெட்ஸ்'

விடாயினெட்ஸ்

போர்டே 'ரோஷ'

போர்டே ரோஷ 15 நாட்களில் ஒரு நாளைக்கு
ஒருவரை ஆரோக்கியம் சததுப் போகுகள்

'ரோஷ' தயாரிப்பு

கோவை விடாயினெட்ஸ், ஸ்டீட்டமின் கிளி,

15 நாட்கள்

**உங்கள் பணம்
அப்படியே இருக்கும்
அதன் பயனை
மாதந்தோறும்
அடையலாம்**

**இந்தியன் பாங்க் வழங்கும்
மத்தொரு டெபாசிட் திட்டம்**

உங்களுடைய சேமிப்புத் தொகை
எதிர்காலத் தேவைகளுக்காகவோ
அல்லது குடும்பத்துக்காகவோ
அப்படியே இருக்கும். அதே
சமயத்தில் தற்போதைய தேவைக்கு
முனையான் மிக வலுவானதும்
லாபகரமானதும்.

முழு நிலுவைக்கு அருகாமையி
லுள்ள இந்தியன் பாங்க் கிளைகள்
அனைத்தும். இந்தியன் முழுவதும்
270 கிளைகளுக்கு மேல்.

இந்தியன் பாங்க்

(முழுவதும் இந்திய அரசாங்கம்
யானது) தலைமை அலுவலகம்
17 டாட்கு வீச் ரோட் சென்னை.

**இந்தியன் பாங்கில் சேமித்து
நிலையான வருவாய்க்கு
உறுதி செய்துகொள்ளுங்கள்.**

NAS-155 IM

“தொரை! இந்த பொட்டோவை எங்கே எங்கே இருக்கிறது? ஒன் கிளப்பைய மலக்கல்லா? என்ன குழந்தை மாதிரி குழைவு ஆரம்பித்தான்.”

“ஆகட்டும். நான் பொறெய்லா குத்திட்டுப் போறேன்” என்று சொன்னான்.

“பிசை! தொலைட்டும்” என்று கையி லிருந்து பிசைத் தை மாவிடுத்துவிட்டு கொடுத்து விட்டேயே திரை. கொஞ்ச நேரத்துக்குள்ளாய் அதனை அவனுக்கு எவ்வ நேரமோ என்ற கவலை பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. என் கவலை அவனிடம் வெளியிட்டபோது “அதென்னாம் பவப் பட்டாபெ தொரை, நான் ஒலிக்கவேச்சா நெச் சதுதான். அப்பாய நானுத்தான் அதை எடுத்திருந்தேனா” என்று அப்பெயரைச் சிறிதளவு அவன்.

ஆனால் மார் சொல்லிக்கொடுத்தார் கிளை, எவன் கையு பார்த்தாரோ, இன்னொரு தாட் களுக்குப் பின் ஒரு மத்தியான நேரமில் மாறிருந்து திருட்டுத்தனமாகப் பணம் வைத் திருந்த கிறித்தவர்களாக ஈனருவது கேட்டும் அப்பெயரைக் கெடவிட்டேன். அதைக் கேட்ட. குறி எவருக்கு குறை எடுத்திருந்தது. அப்பெயரைக் காட்டாமல் கண்ணமையச் சொல்லி எங்கேயும் மாட்ட எவத்துவிடு வாரென்று என்று பயிர் பிடித்துக் கொண்டது. எந்த நேரத்தில் எவர்க்கு அழைப்பு வருமோ என்று நினைவுப் படுத்துகையினாலே கண்ணு ஈடுகிறது. கி. நேரம். ஆனால் அங்க நேரம் அப்படிக்கெட்கவும் நாடிவந்தது. கிறிது துணியிலே வரவழைத்துக்கொண்டு தேடுக பாதபாதைக் குண்டுவதுசெட்டுக்குப்போய்ச் சேர்த்தேன்.

அப்பே ஒரு கண்ணாடியினால் சம்பவம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

இப்போது கைர் ஓரமாக உடம்பின் குணி இல்லாமல் மாறிருந்து திருத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தான். அவன் துண்டில் கைர் நோக்கிப் பிடித்தது. அவன் துண்டில் ஒரு “காண்டிக்” காட்டி கைர் துண்டில் ஒரு அடித்துக் கொண்டிருந்தான். கைதன் கிரண்டிப்பெறுதற்கு நோக் பிடித்து நின்ற கிறித்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் மாறிருந்து கைர் கையிலிருந்து ஒரு குண்டை ஈனக்கெட வெளியே வரவில்லை. என்ன சிறுவனைய கொண்டு கைர் கொண்டிரு அவன்பாட்டுக்கு ரைத்துப் போய் திரை கொண்டிருந்தான். கைர் கைர் கைர் மாரம் பொருளினோ அடிக்கடி அடிபடும் தனது பின்புறத்தைத் திரும் பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

நான் போன சமயம் அவன் கைரைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் திரும்பிப் பார்த்து நானும் அங்கு நிற்பதைக் கண்டுபோன் டான். ஒரு கணம் என்னைப் பதிலாபத்துடன் பார்த்துவிட்டுச் சட்டென்று முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டான். எவர்க்கு உடம்பெய் யாம் வேகத்து விட்டது.

அருகில் நின்றுவான் நான் கைர்க்காமலே தூக்கிய்குறையில் தகவல்கொடுக்கத் தொடங் கினான். அவனிடம் பணம் இருப்பது எப் படியோ அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. கப்பிட்டு விசாரித்தபோது பணம் கைத்

திருத்ததாக ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். ஆனால் அந்தப் பணம் எங்கோ தொலைந்து போய்விட்டதான் என்றதாலும் பணம் எவ்வாறு கைத்து எவ்வாறு எப்படி வெல் லாமோ கேட்டுப் பார்த்தும் அவன் சொல்ல மறுத்து விட்டாலும்.

மார்க்கெட்டி மேலும் அடிபடுவதைக் காணச் சவிரமம் துத்தி கைர்க்கி நடத்து அதற்கு ருத் திரும்பி வந்தேன்.

அதற்கப்பறம் தாங்கு நாட்கள் மாறிருந்து கொ ஆகப்பதிவில் கிடந்தான். இவரை அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஒரு நடவடிக்கை நடந்து போன சமய கம் பதறி அவன் பேச்செடுக்கவில்லை. மாரும் துண்டைச் சமயம் பார்த்து நாளைக் கை பதறி மெதுவாகப் பேச்செடுக்க முனிந்ததான். “கிறி தொரை” என்று சொல் மாறிவி ள்ளோம்.

உடம்பு துண்டாகி பின்பும் அவன் எவர்க்குப் பணிவிடை செய்ய கைத் திரும்ப எவ்வாறு அதுபற்றிப் பேச்செடுக்க விடவில்லை. இரவு நேரங்களில் தூக்கம் பிடிக்காமல் படுக்கையில் புரண்டுகிடக்கிறான். பொருது புலித்தையும் நதய் வெகுவாக எவ்வாறு அவனுக்கு தேடிட் துவருக்காக அவனிடம் பணமோ மன்னிப்புக் போர வேண்டும் என்று நினைவித்துக்கொள் வேன். ஆனால் பொருது விடுத்த பிறகு வரட்டுக் கைரவம் எவ்வாறு அந்தக் கைர் கைனிடம் வர விட்டு மன்னிப்புக் கேட்க விடாமல் தடுத்துவிட்ட.

கைடில் வெளியே வருவதற்கு அவ கைர் தான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள் எவ்வாறு. அவனும் அந்தச் சம்பவத்தையே மறத்திப்பாய்விட்டான் போவத்தான் நடத்து கொண்டான். நான் வெளியே வந்தபோது ஓரமாகக் கைது புணக்கப்படுத்த காங்கி வைத்துக் கொண்டான். கைர்க்கைக் கை மட்டும் கேட்டுப் பார்த்தான். கைர்க்கைத் தரும் உத்திரவோ எவர்க்கு இல்லாமல் போயிருந்ததால் கைரம் கொடுக்காமலேயே வெளியேறி விட்டேன்.

கைரம் கைடில் மாறிருந்து பொட்ட கைர்க்கைத் கைர் கைர் ஆயிற்று. துத்தி துத்து வருடக்கத்தான் வெளி மாதிவத்தில் எவ்வாறு இருக்க முடிந்தது. அதன் பிறகு திரும்பத்தம் எதுவுமில்லை நாளைவே மீண்டும் கைர் கைர் மன்னுக்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து விட்டேன்.

கைர் திரும்பி வெகு நாட்களாக பிறகு தான் அந்தச் சம்பவம் நினைந்தது. மார்க் குத்தாக எவ்வாறு தான் உறுதியோ இருந்ததோ அது தெரிந்தது...

அந்தக் கைர் விட்டது கைர் மெதுவிய மன் கைர் என்ன திரும்பும் புணக்கப்பட் கைத் திரும்பென்று கைர் நேரமும் என்று தான் கிறிதன் எதிர் பார்த்துக்கிடக்கிறான்.

அந்த இடத்துக்கு நான் போனதே தற் செய்தான். விட்டது குறாய் கேட்டுப் போனதால் ‘பிண்பண’த் தேடிக்கொண்டு வான் வாரை கெட்காமலே விசாரித்து ஒரு காலாக அந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்த்தேன். மாரோ கொடுத்த தவறான தகவல் வைத்து அந்தக் குடிவாசியின் புதுத்து விட்டேன்.

விசேஷ அளிப்பு!

ஸ்டாக் உள்ளவரை

மூன்றுவருக்கு மத்தியிலும் உள்ள பெர்ஸ்பெர்னாஷனல் அரவு
எர்மிட்டெஸ் பெர்ஸ்ட் டிரை (450 கிராம் நெட்)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்-மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்
பிரைஸ்டிக் பெர்ஸ்பெர்னாஷனல்!

Reynolds (333) TAM

மாந்தர்கள் மதிக்கும்
தேவர்கள் களிக்கும்
இழை கோலத்திற்கு

ஸ்பார்ப்டன் ராங்கோலி பெயிண்ட்

அடிஸன்ஸ் பெயிண்டஸ் &
கெமிகல்ஸ் லிமிடெட்
சென்னை 11.

அத்தான் கோலம் போடுவது ஒரு தரிசுவரம்.
அந்தக் காலத்தில்... அடிஸன்ஸ் பெயிண்டஸ்
தயாரித்த அடிக்கல் பெயிண்ட்

கூட்டுவதில் எந்தத் துன்பமும் இல்லாமல்
கோலம் வரைந்து விடும் டிசைனர்கள்
தயாரித்தவை அத்தகைய பெயிண்ட்.

உயர்ந்தவை கோலங்கள் போல வெகுவாக
சிதைவடையாதவை. ராங்கோலி
கிடைக்காத காலத்தில்
கோலம் வரைவதற்கு
கூட்டுவதற்கு வசதியாக
கோலம் வரைவதற்கு வசதியாக

அத்தகைய பெயிண்ட் கிடைக்க
கிடைக்க.

தரையில் போட்டு வரைவதற்கு
விசுவாசம் போடுவதற்கு பய
கிடைக்க.

கிடைக்க.

ஸ்ரீனிவாச கார்த்தி ரிசியம்
96, மைசூர் ரோடு, சென்னை 11

கூட்டுவதில்

கூட்டு 10 மணிக்குள் சிறப்பாக 2 வரை

கன்கொழுந்தும் என் கண்ணின் முதலின்
பட்டிகை கட்டின் போட்டு மட்டி யவைத்
நிர்த்த அந்தப் புனைப்பட்டதான். கன
நேரத் தடுமாற்றத்துக்குப் பிறகு எனக்கு
தீவரவு வந்துவிட்டது.

"அட மாரிமுத்து வீடுதானா இது? மாரி
முத்து..." என்று உரக்க அழைத்தேன்.

நடிசைவிய் வயப் பகுதியில் சணல் துணி
வால் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. என் அழைப்பைக்
கேட்டதும் துணியை விலக்கிக் கொண்டிரு
ஒருத்தி வெளியே வந்தாள். இந்தப் பெரிய
பேரத்தின் பெருமையின்மை வர்க்கத்தின் ஒரு
துளி, விதவைக் கொண்டவம்...

"மாரிமுத்து வீடுதானே இது? எங்கே
மாரிமுத்து?" என்று அழைப்பை ஆவதுடன்
கேட்டேன். வந்த பெரிய கூட என்னை மறந்து
போய்விட்டது. அவள் பதில் சொல்லாமல்
சொகத்துடன் என்னைப் பார்த்தாள்.
மேலேறத்தவாரியாக என்னைப் பார்த்தவன்
எனதெரியா டட்டெனக் கண்டு கொண்டவன்
போல் என் மூக்கைத் உற்றுநோக்கிவிட்டுச்
கவரிக் அழுவதெனவே கண்ணாடிச் சிவந்ததும்
தெரிந்து மயங்காது புனைப்பட்டதைப் பார்த்த
தான். மறுபடியும் என்னைப் பார்த்து நோக்கி
வான். அவளது முகம் விடைக்கெதிரிக் கொண்ட
து. அழகுக்கு அழகு மாயம் புரிகிறது"
மீதும் போய்க்கொண்டேன்.

"ஐயோ, இப்போது அதுக்கட..." -
மேலும் சொல்லக் துணிவின் ரீத் தயக்கமேன்.

"ஆமாம், நான் தான். எங்கே மாரிமுத்து?"

அவளிடமிருந்து பதில் இல்லை. ஒரு பெரு
மூக்கால் வெளிப்பட்டது. என்னை கவங்கத்
தொடர்வின. சிரமப்பட்டுப் போகத் தொடங்கி
வரும்.

"அது பொய்த்தான் வரும் மூக்குப்
பொய்தே. ஐயோ... அதைக் கண்மாய்ப் பாரி
வைக் குடிசைப்படுத்தி நுட்பம் துன்பமாகி செத்
துதல்களைய நுட்பம், நெய்ய்ப்பு இருக்கதுதல்களா?
இவளும் அங்குமேனோ ஒன்றும் போயிடுங்க
...". என்று என் அப்போதுதான் கண்கள்
தவளைய, "ஐயோ தீக்கதிர்க்கே... இங்கம்
வாய் துன்பமாகி குத்திக் கொண்டான் கூடாது.
வெளியேயே நெய்யு இருக்கு. குடிசை போட்ட
மேல், குத்தும். வந்ததுக்கு எதற்குமே என்
பீடாமப் போகவாய்க்களா? இங்கம் போடா
வாய் எதற்குமே வாய்விடாமேன்..." என்ற
படி, ஆட்டம் கண்டுபோன் ஒரு மூக்கால்தவ
எடுத்து வந்து வெளியே போட்டுவிட்டுப் புறப்
பட ஆ தீதமானான்.

எவக்கு அதிரீசியின் பிரமை மீடித்துவிட்
டது. அவன் வாய்க் குறட்கை விட்டு இரங்
கிவபோதுதான் கைகளைவீச வந்தது. அவன்
வாய் மாரிமுத்தின் பீடையி எப்படியை
நாடுவதே வந்திடுங்க் கொண்டேன்.

"அதெல்லாம் வேண்டாம்மா... தான்
போடுறேன். என்னை நம்பிவ மூடியுவிடே...
மாரிமுத்து தவறிட்டான்னு என்னுடிக் கொண்
க்கடாப் பாரக்க மூடியுவிடே..." என்று
முறிவேன்.

போவவன் திறம்பி வந்தான். "ஆமாம்...
அது எப்பப் பார்த்தாலும் ஒங்க பெண்ணையே
தான் பெரிக்கிட்டு இருக்கும். ஒங்களை எப்படி
வாவது பாரக்கணும்னு துடிவாய்த் துடிக்கும்.

★ வாரி வரவே வரவது உன்னா...
குறையும் வரவே மூடியுவிடே. காரீக்கு
வந்திட்டுப் பாரிக்கு நீங்கள் கவை கொடு
விடு. இரங்குக்கும் உறவினன் என
குறியே. காரீக்கு வரவதுதான் துண்
தும். கன்கொழுந்தும் மாரிமுத்து வரவே
கன்கொழுந்தும். காரீக்குக்கும் வரவே
கன்கொழுந்தும் போல் கன்கொழுந்தும்
காரீக்கு இரங்கு கொடுவதெனும் துண்
தும். கன்கொழுந்தும் மாரிமுத்து. குடி
தும் அகவையினை வந்திடுங்கடாப்
தனித் தவையினைத் தவையுமேனும்.

★ உத்திரத்தென வாரிமுத்து புனை படி
வது போல் காரீக்கு மனத்தின் தீமைகள்
பயிர்ந்தன. புனை கொத்துக் கொத்து
காரீக்கு படியும், தவையும் அகவையே.
கடிக்காரின் கடைகை - கொரும்பு: "நேரு"

கடாரினை மாக் மூடியுவிடே போயிடுங்க..."
என்று புறப்பட்டுக் கொட்டிவிட்டான்.

தான் மெனமாய்க் தீங்கிடுன். அவளுக்கு
பயிர் அதுதான் சொல்லுது என்று தெரிய
வில்லை. மூறுவது எவையிடுத்துக் கொண்டிரு போ
ஆயிவிட்டேன்.

"நீயும் ஒய்மே... குறக்கைகளும் எப்படி
இருக்கிங்க" ஒங்கை எதனு தெனவையானும்...

அவன் என்னை மூடிக்க விட்டான்.

"அக்க மாரியாக்கா தவையே நம்பாத்
தான் இருக்கிறேன் ஐயோ. தான் வரவே
கன்கொழுந்தும் கொத்துக் கொடுவதெனும்
பாக்கியனை காரீக்குத்தெனும். பாரிக்கு
அகவையின் காரீக்குக்கும் போயிடுக்குதல்க.
இக்காரீக்கு அகவையின் ஐயாவையப்
பாக்கிடுக்கு. தவையிடுக்கு மாரிமுத்து
கன்கொழுந்தும் பந்தியாகிடுங்க் கொடுங்க்
காத்துத் தவையிடுக்கு அது போதும்..." என்று
பாக்கி கொண்டான்.

"சரி" என்று தவையிடுக்கு. என் விட்ட
அகவையின் அகவையின் சொல்லிக் குறக்கை
கன்கொழுந்தும் மூறுவது வரவது குறக்கை
பந்தியிடுக்கு.

காரீக்கு தான் இன்னும் தான்வரவையிடுங்க்.
அதற்குள். "ஐயோ, கொடுக்கம் இருங்க"

என்று அவன் குடி கொடுத்தான்.
நடிசைக்கு வெளியே வந்து தீங்குகொண்
டேன் கன்கொழுந்தும் கடுப்புக்குள் சென்றவன்
எதையோ கொட்டிக் குறக்கை ஒன்றை
கேட்டது. சத்தமாகக்கொண்ட வெளியே
வந்தான்.

"மறந்து விட்டேன். அது எப்பப் பாத்
தானும் கொடுக்கிடுங்க் இருக்கும். பாரிக்கு
நடிசை செத்த அகவையிடுக்கு ராத்திரிக் கடட்
கொடுவதெனும் இருத்தாக். இந்தாங்க..."
என்று பந்தியிடுங்க் எதையோ தீங்கிடுங்க்.
பந்தி எதையும் விளங்கிவிட்டேன். அரிக்கைத்
கட்டை எத்தியதெனும் இது கன்கொழுந்தும்
யும் தீங்கிடுங்க் அவன் வந்தியிடுங்க்
கென்று பார்த்தேன்.

மிகப் பந்தியாகிடுங்க் கொடுகொட்டாக் மடியடி
விழுத்து கன்கொழுந்தும் பந்தியிடுங்க் போக-

ஒரு பந்தி மூடியு கொட்டு

அற்புத சாதனை

[illegible][illegible]

பெரிய அளவு அமைதி நிலவியது. இவ்வாறு அமைதி நிலவியது காரணமாக அமைதிப் படைகள் அங்கு இருந்து விரைவில் விரட்டுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு அமைதி நிலவியது காரணமாக அமைதிப் படைகள் அங்கு இருந்து விரைவில் விரட்டுக்கப்பட்டன.

சுற்றுச்சூழல் மூலக் குதலாகக் கருதப்படு
கூடியது என்பதில் ஓர் அடிப்படை
கருவியாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே
சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளை 14. சுற்றுச்சூழல்
சுற்றுச்சூழல்.

36. வி. ப. அண்ணா, பேரவை, சென்னை.

மூல நோயை

சென்னை

சென்னை நகரில்
திருவாரூர்
புத்தூர்

1980-1981

THE

தீவாமிருகம்
 மதுரை, திருச்சி, கரையார்
அருவா
 மதுரை, திருச்சி, கரையார்
பாலப்ராஸ
 மதுரை, திருச்சி, கரையார்
ரக்த சோதகா
 மதுரை, திருச்சி, கரையார்
சுவவஸ்ராசலம்
 மதுரை, திருச்சி, கரையார்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

வினாக்கள்: 1. கிராமப்புறங்களில் உள்ள
பள்ளிகளில் கல்வி கற்கும் மாண்புமிகு

[illegible]

அதற்கு இடைவெளியில்.
 "சித்தி, எல்லாம் இருந்தது
 இப்போது; எங்கள் அம்மா
 வும் அண்ணலும் நெற்றி
 வளர்ச்சியும், கண்டதிக
 நன்றாகப் பிடித்து வரவில்
 லாம்கூடத் தங்கனாய் முடிந்த
 தான்கூட அகிசமாகவே
 தான் சென்று எங்கள்
 அனுப்பி விடுகிறார்கள்.
 காப்பு கொடுக்கிறார்கள்.
 டான் டான் குழந்தைகளுக்கும்.
 தானும் பத்துப் பன்னிரண்டு
 படிநிலைக் குழந்தையாக
 பட்டினி அறியாதவர்கள்.
 நீங்கள் சொன்னதைக் கூற்றி
 டான் திரைத்து இவர்கள்
 சொல்லுகிறார்கள். உங்கள்
 பிள்ளை செங்குருப் தென்
 டான் அண்ணலும் தென்

வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். தப்பாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். தமிழகம், இங்கிலாந்து எனக் கூட வேண்டும் ஒன்றையே வேண்டாம். பூவும் போட்டும் மந்திரமும் உய்வுமையாய்ப் போய்ச் சேர்த்தால் போதும் எனக்கு" என்று கூறிக்கூறிக் குரல் வந்தது. தன்மேலேயே, அந்தக் குரலில் கதகதப்பில், ஊர்வலக் குரப்பில் இருக்கக்கூடிய

[illegible]

“அவ்வப்பகுதி தனது வருவியிலும் எவ்வளவு இருக்கிறது கொடுக்கப்பட்டு
சித்தி, சந்தனம் போன்றவை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 3 மடங்கத்தான்
சித்தி தவிர மேலும் கருப்பும் உதவது தவிரதான் சமனத்தான் கொடுக்கப்பட்டு
விட்டனாம்; அதன்மேல் சந்தனம் கொடுக்கப்பட்டு எவ்வளவு பார்த்து
தான், கவிதையும் உடனடியாக கொடுக்கப்பட்டு விட்டது அந்தக் கவிதையும்
விடும் புதுதான் கொடுத்த என்னை கொடுக்கவும் விரப்பும் இருக்கின்றன
உம் அந்த உயர்வையும் கொடுக்கவும் கொடுக்கின்றன”

“பொழுது மட்டுமே பொறித்து” பன்னாள் பொறித்தே” என்ற குறியே பாவத்தான் என் சித்தியுடன் வந்திருந்தான்” (பக்கம் 173)

“ஏய் பாது...! உன்னை...” என்று திடுக்கிடேன்.

“கம்பமா மோதது. என் இலகல்
வினாவுள் னாறும் சீடனாடுத
உண்டு. உயிரைப் பிழைத்துக்குக்
கூடப் போவதுண்டு. இதோ
அப்படி” என்று தான் இலகல்வாழ்க்
காலப்போதாய் கேட்கை. குறிப்ப
தான் ஸாதிக்கும்படி. ஸப்போ

புத்தொன்றும்
பண்ணொன்றும்

தமிழக அரசு (தஞ்சை)

"எண்ணத்தில் உறுதிசெய்து எழிவுடன் வாழுவோமே!"

அண்ணலின் மீதுள்ள நாயகம்
அவர்தமக் கவித்துப் பேசுவது
பரமபுரம அன்பு மீதம்,
மாமுனியை நெய்வோ மென்றும்,
மன்னுமொர் பெருந் தானும்
மகாபுரம் காவலோ நெய்தும்,
பண்ணத்தம் உறுதி செய்து,
எழிவுடன் வாழுவோமே!"

தி. வேங்கடரெட்டியங்குண்டர்

தாது எண்ணத்தாகவுது நான் தோற்றிடுக்
கிறேன்... என்று அம்மாவேசொய்வட்டுவே..."

"நீ வார்த்தையாக்கும்; உன்வெய்தான்
இந்த இழைவெய்தான் வட்டிக்குத் தொலை
என்று முடிக்கிறேன்..." என்றுள் செத்தி.

"எவ்வாறுகாவது நல்லாய் காவலாய்,
கஷ்டப்பட்டதுண்டா? நானே நீயோ இவ்வ
வாராவது கஷ்டப்பட்டதுண்டா? எனக்கு
எப்போது போக வேண்டும், எப்படி ஆட
வேண்டும் எவ்வாறுவாழ் தெரியும். "எல்லாம்"
பார்த்துப் போலேன். இருக்கிற "தேசசனா"ய்
பார்த்து ஆடுவேன். "சாறுத்த வையத்தவத
வாய்க்கி கொண்டு வருவது பார்த்தி அபத்தம்
பகாண்டு வருவேன்; இவ்வாய் போலவா?"

"எல்லா விதத்திலுமே நீ அநிதூண்டக்
காரணம். ஆனால் எவ்வாறு போல..."

"அதெல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை. அதம்
கெள்வாய் ஒரு வயி வசை, மாயம், தாய்,
நட்சத்திரம், நெறும் இப்படி எவ்வாறோ
இருக்கின்றன, படிப்பும், புத்தி சாவித்தவறும்
தொல்லத்ததைக் கிளையு பன்னுபவதும்
மட்டும் போதுமா? பார்ப்பா..."

தி. T. ராமச்சந்திரன் கவிதைகளைப்பற்றிப்
பேசும், எனக்கு உள்கூறுப் பாலம், வீட்டில்
நீட்டி இடைவிட்டுந்து அவன் பேச்சைக்
தொடர்வானே என்று! நான் நினைத்தபடியே
வீடு தாண்டியதும் அரம்பித்து விட்டான்:

"நான், மஞ்சவையத் தொல்மனரப் பற்றிக்
கொண்டிட்டதுண்டோ?"

"மெய்யில் தெரிகிறதே... ஆனால்..."

"தெய்வம் சொல்லும் தாய் சொல்லுத்க்
வெட்டுத் தொண்டி வாய் கடைவியல் உள்
புதிர் சொல்லுது. அம்ம, ஏதோ ஒரு தெய்வம்,
மெய்யம் தெரித்து கொள்வதற்குப் போய்க்
கேள்வா..."

"சரி, சொல்லு. ? எனக்குக் அருகாய்க்
கை வயத்து, அக்க மயத்துப் பேசத் தெரிந்
தவன். உன் அருடமடவையம் போட்டும் அதிக
தான் ஆகிவிட்டது..."

"அருடமடவையத் தொல்மனரக்குப் பற்றித்து
இப்பது வேல் தகம், தோறம் தொக்கம் என்
வாய் உண்டு. அவருக்கு அண்ணன் தம்பி
கூடம் என்று பெர் உண்டு. அவர்களுக்கும்
தொத்தெல்லாம் உண்டு. அவர்களுக்கெல்

வாய் திறைவர் குறுந்தை குட்
புகள்; நோய்க்காதுகூறுதாய்
சத்திலுமே கிடையாது. என்
வோரும் ஒன்றுத்தான் இருந்
திரைகள். தொல்மனர் அத்தக்
உய்த்து பி. ஏ. : குழப்
கோணம் கந்துரி மாணவர்,
பாட்டராக சரிவாய் மீது
மெய்யம், எனக்கில் தீவிரம்,
நாய்ப்பெட்டை சித்தவனமர்
சார்பாரிடம் எவ்வாறுதம்
படித்தவன். அது தவிர, அவ
ருடைய சித்தப்பா ஒருவர்.
நாது சாந்திரம் வாரித்த
வர். அவரிடமும் படித்திருந்
திரை, இன்றைக்கு - தொல்மன
சம்பந்தமாதிக சரிவாய்
அத்தவன் புகட்டாகவாய்

பார்த்து. ஆதர்மமான் எட்டுப் பிறித்கை
வெல்வாய் வேறு ஆய்வித்து தெரிந்து கொண்
புக்குகிறார். இவ்வளவுக்கும் மேலே, இன்
வாக்கு அவர் துரிதவாயில் ஒரு அருகாட்டி,
தவ்வ உபாசை. அவர் முகத்தில் அம்பாய்
பிரசன்னம் கடை விடும். தம் வீட்டு நெய் வாய்
பிறவர்களுக்கு முகம் தரமாய் காய்ப்பி கொடுந்
துக் சாப்பாடும் போட்டு. நோய்வயதும்
சொக்கி, அம்பாய் பிரசன்னம் கொடுத்து
அறுப்புகிறார். நம் இவ்வாறில் உள்ள அத்
தகை பெரிய மனிதர்களுமே அவருடைய
தவ்வாய்க் கைவ. கைவாய்க் கைவதே கைத்
தக்கொவ்வலாம். வாய் வந்தாலும் ஐந்தகம்
பார்த்துக் கொள்வார். விவாகப் பொருத்தம்
பார்த்துக் கொள்வார். வீடா பரிசாரம் ஆகிய
வழிகளைக் கொள்வார். ஆனால் தமக்கு இயல்
மில்லை சான்றாக் தக்கிறாக தங்குதும் சரி,
வந்தவன் கொம்பு மூட்டத்தவனானாய் சரி,
ஐந்தகத்தைப் பார்த்தவ மூட்டாய், வர
னாரும் கைக்க கட்டாது. கெட்டாய் என்
இவ்வாய் என்று கொரித்துக் கொள்வார்.
ஒன்று தானே பய நடவையன் தெரிம் பார்த்
திருக்கிறேன்.

"ஒரு சமயம் பாது, 'எய் பாது, இந்த
"சரிசன்" மெட்டரான் வேண்டாம், உலகத்துக்
கொளரம் சரிவியில் ஐந்தகிறதை" என்றவர்.
"பெய்க்கைப் போடா, ஐந்தகை பறிக்கத்துக்கு
கேடும். ஐந்தகைப் போடத் தெரியும் தெர
தம் எதற்கிறை" என்று. கொவ்வையுபே
எதற்குக் செய்கார்."

"அவர் கொவ்வையுபே அபத்தம் விட்
பார்ப்பார்?"

"இதேய் என்று? இத்தக் குட்டி உலா
வக்குக் கவ்வானம் பன்னிவேனே, எப்பா?
நல்லுக் குழைக்கப் போகலா, இவ்வாறிட்
டாய் பி. இ. மாய்ப்பிக்கைத் தெரெ
போலேன்? இதெல்லாம் எதற்காகக் கொண்
னென், தெரியுமோ?"

"தெரிவுப்பாது. போதும், மேலும் விமரி
சனம் வேண்டாம். கிமொசனம் வேண்டிம்
எப்படியாவது. சித்தியிடமும் இவ்வாறும்
ஒன்றும் கொவ்வானே. நான்கை காவலில் புறப்
பட்டுப் போவோம், எனக்கும் இதுமாதிரி
ஏதாவது..."

"அதற்குத்தான் சொல்வேன்; ஆற்றில்
போட்டதை அங்குதானே நேடி எடுக்கவேண்

நவராத்திரி பண்டிகைக்கு

யட்டுப்புடவைகள்

நவீன ரகங்களில்
நூல் புடவைகள்
கைத்தறி

மின்னி & மில்

ஜவுளிகளுக்கு

போன்
442417

சேகர் எம்போரியம்

(சுவரீட்சிச் சமீபம்) கோடம்பாக்கம், சென்னை-24

தங்கள்
பார்மிபூட்டுகள்
ஒக்கல் மீட.
Sankar Bros. சென்னை.
பம்பாய்-38 DO.

உங்கள் மனப்பு,
கவசப்பை மற்றும்
தொண்ணை
ஆரோக்கியமாக
விளங்க சாப்பிடுங்கள்

ஜெ. பீஸ்
மாத்திரைகள்

இவ் வகுத்திரைகள் உங்கள் மனப்பையும்,
கவசப்பைகளையும், தொண்ணைகளையும்,
தொண்ணைகளை நிறைவேற்றும். இவ்
வகுத்திரைகள், மனச்சலினை, சந்தை
தொண்ணை, தொண்ணைகளை சுவை
படுத்தும். அவை அழகி (பொருள்),
மன, அழகினை, அழகி (பொருள்),
மன, மனப்பை தொண்ணை, சந்தை
கவசப்பை, தொண்ணை, சந்தை
தொண்ணைகள்.

ஜெ. பீஸ் வகுத்திரைகள், மனப்பையும்,
கவசப்பைகளையும், தொண்ணைகளையும்,
தொண்ணைகளை நிறைவேற்றும்.

10 மார்ச் 1968, சென்னை, தமிழ்
பாஷையில், வெளியிடப்பட்டது.

பும், தாராளம் என்ன, தேவாரம் பாடிய கத்தர ஸ்ரீத்திரை. ஆற்றில் இட்டதைக் கண்டதின் எடுக்க:"

மதுசுவையு முறையால் பார்க்கத் தகுந்தவா னாம்; ஆற்றின் கரையால் அடுத்தல் படுகை யும் கொய்க்கோளும், தோய்ப்பும் ஸ்ராயும், தோட்டாரும் வயல்களும் நிலைத்த வனமாக னாம். தெருந் வடக்காய் இராமுக்கு நெல் பாடாந் விடுகின் இருக்கும் பிராமம் ஆறு; தெரு நடுவில் ஒரு நெல்வ விடு. வரையில் ஒரு பெரிய கொட்டை. விட்டை நெருங்குந் போதே, ஸ்ராயு வாகவி வயலென்று கமழ்த்தது. ஸ்ராயுக்கு, பனவி, பச்சைக் கம்புமீன், சந்தமம், குங்குமப்பூ,

பனவித் திண்டைவர்க்கன், செல்வத் துறையோடு, திரித்தம், ஸ்ராயம், தெய்விகரத் துறையிலுள்ள புண்ணிய வாகவின சர்க்கப் பரவாததுடன் தாஸ் விட்டுக்கும் புருத்தோம். நெல்வட்டத்தில் கவையால் பழங் காயத்துப் பிரம்பு சாவிசோயில் கம்பிரைகை விற்றிருந்தார் ஸ்ராயம்பர். தாமப்பல வாகவின விடம் சிறிப்பிடம், "வாங்குவா... வா..." என்று அமர்க் கனமாக வரவேற்றார்.

விடு முழுவதும் பரவி நிற்கும் தெய்விக வாகவி, செல்வம் நிலைத்த கொரு வாகவினைக் காட்டு ம் பெருக, தாற்காலிகம், காலஞ்சும் பிரோக்கன், கடி காரர்கள், படங்கம் எம் வாகம் எங்கே எப்படியோ ஆக்கி விடுத்தன. பாது பழக்கம் உள்ளவருக வாகம், பொருத்தத் தேண்டு பாத்தமாய்ப் பெரிப் பத்தாவோடு அமர்ந்து விட்டாய். நாக் கவித் துறுவிச் சிரமப்பட்டுச் சம் பிரதாபாயன இவன் கொரு வாகத்தைக்கூ டன் நாகவாகம் கொக்கி விட்டு, பாதுவிடப் பக்கத் தில் ஒங்கிக் கொண்டு வட்டாரத்தேன். 8 8 1

"ஏன் டா பாது, தயவு 'சாங்கா' மே, உனக்கு ஸ்ராயம்பருத் தான் மறந்தவிட்டாயி!" என்று அயர்.

"உங்களை மறப்பதா? எல்லாம் உங்கள் கொத் தம்; நானே உங்களுடை யவன்தானே" என்றான் பாது.

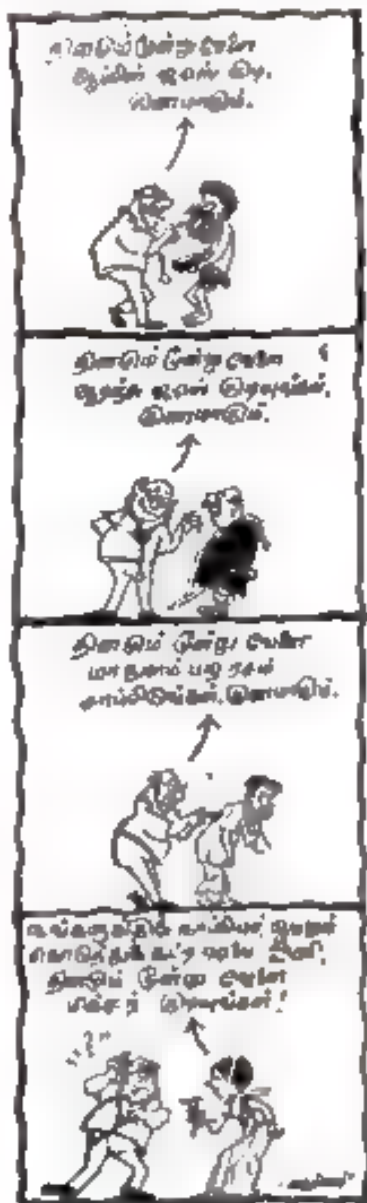
"நீ கொட்டிக்காரன் மட்டுமல்ல; பன கொக் கிட்டா நீ ரொம்ப சத் தோஷம். இவர் யார்?"

"என்க கொய்க்கோளில் பிங்கி. ஏதோ சம்பாதிக்கிறது. ஸம்பாசி. செல்வாவி. கொய்க்கு கட்டப்படுகிறது. ஏன் கட்டன் உபத்திரவம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு வங் ஸ்ராயத்தை நீட்டினான் பாது.

விடு விட்டுக் கண்டதும் போட்டார்.

"பெய்வேரர்கள் செய்த புண்ணியம். இருக்கும் ஒரு பகவான் பனம் நல்லாய் அமைத்திருக்கிறது. அம்மம் அமைத்துப் பார்க்கதேன்; அதிலும் ஒரு கொய்க்கு நல்லாய் இருக்கிறது. இவ்வா விட்டாய் ரொம்பக் கடிபடம்.... கொய்க்கோளின் செய்த புது பனம். பிஷுத்து விட்டார். ஒரு குழை அம் வரது. இப்போது இவருக்கு, இம்

புறம் ஒரு கடிதம் ஒரு கொளரம் வதாவாய் இருக்கிறது. நீ கூடமா. இருந்து கொய்க்கு அடித் துக் கொடு. பிஷுத்துக் கொய்க்கார், பாங்கியிற் போட நட்புறவிட்டா லும், கட்டன் தீர்த்து, கவையானம் கார்த்திகை பண்ணிவிடயாய், மேற் கொண்டு கண்டிக் கொட் காதே! உடனே போய் முயற்சி செய்!" என்றார். எனக்கு அப்பொழுதே பன ஆவிரர்கள் வந்து விட்டது போன்ற எண்ண நிலைவு ஏற்பட்டது. பாதுவிடம் துண்டித் தேவை பிங்கி என்று எனக்குப் பட்டது. அட கிற் இருத்த பித்தவாகவி விற்றேன். விட்டிருந்த சில சவங்களைப் போட் டேன். செத்த பிங்கு யரும் சேமிப்பிக்குத் தடவ் வாங்கினேன்; -ஆகக் கு திரையில் அமர்ந்து கிண்டிக் குப் பிரார்த்தனை செலுத்தி, முடிபும் கொடுத்துவிட்டு மொட்டை வானுலகாய் திரிவிழும். பதினென் தில் பித்த ஒரு பகவான் இப்போது பன்னிரண் டுக்கு வந்திருக்கிறாராம். பதினென்று மாய வதா னமாயும்; பன்னிரண்டு தடிடமாயும் இனி எத்திர தடிடம் வரப் போகி தது? மாயம் இருத்த தடிடகட மகாநிதியி ட்டது! உயிர் இருக்கிறது; மூலத்து ஒடுங்கிய உயிர் இருக்கிறது. பன்னிரண் டுக்கு வந்திருக்கும் குரு பகவானுக்கு இது போதெனப் போதாதோ ஜோய் வரிட்டம் போய்த்தாய்! மேட்டு வர வேண்டும்!

சூர் - மிகவும் அவசரம் எங்கும் போக முடியவில்லை."

"அப்படியா?" என்று ஆச்சரியப்பட்ட அனந்தராமன் ஒன்றும் பேசாமல் எழுந்து உட்கார் போனார்.

தங்கிலை அந்த அடங்கேட் உத்பலு என்ன, இப்போது நடப்பது என்ன?

இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் அவசரமேதும் பரபரப்புடன் இருக்கி வந்தார். வந்தவர் நேரே காசல் வராத்தராமன் தெருவில் பத்திரகையால் விளாசுத்துவது அவசரமாய் மாடிக்கு அமைத்துப் போனார்.

அவர்கள் மாடிக்குப் போன அவசரமாய் பார்த்துப் பார்த்து நின்ற கண்களால் மிதக்க சின் சிதம்பரம் வந்திருந்த அனந்தராமன் கவனித்திருந்திருப்பது.

"பார்த்தாலா?" என்று அனந்தராமன் கேட்டான்.

"பார்த்தேன்" என்று அனந்தராமன். "இவ்வளவு அவசரமாய் அழைச்சுண்டு போனாரே வந்தீர். ரெண்டு நிமிஷம் கூட நகர்த்தாமல் மூடியபாஸ் போய்விட்டது."

"எதற்கு? என்ன போனது?" என்று ஏதோ போசைமில் மனத்ததைச் செலுத்திக் கொண்டே இருந்தார் அனந்தராமன்.

"நான் நம்பவில்லை - கெட்ட சின் சிதம்பரம் ஒரு மாதிரியாகப் போய் கொண்டேவரக்கன், மிஷன் செல்லும் மிஷன் மாயிடுவான்."

"எதைப் பற்றி?"

"எல்லாம் நம்க விவசாயமுதல் பற்றித் தான். அப்போதெல்லாம் ஏதோ வம்பு என்று ஒதுக்கிவிட்டேன், காதிலே கூடச் சீர்தாக வாய்க்கிக் கொண்டேன். இப்போதுதான் புரிகிறது. நேருப்பிச்சுமாய் அந்தப் புதைவறையில் என்னு!"

"நீ என்ன சொன்னே கனோ?"

"அன்னா! பெரியவனானான் வர்த்தமாய் பார்த்தாலா? கெட்ட சின் பத்திரகையால் வந்து அவர்கள் வம்புபாத்திரமாய் தான் தம்பிச்சு. இப்போது நேரிலேயே அவன் வந்துவிட்டான் - அதுவும் இந்த மாதிரி மெய்திக் - உயிர்த்தான் ஆசைப்பயிருக் கிறது!"

"எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை கனோ! பாஷம். அவர்கள் வாரோ - பார்த்தான் நல்லவனானா இருக்கிறான். அக்கே மூல மாய்ச் செல்லமுதல் சந்தித்து ஏதாவது மன உறுதியைப் பெற வந்திருக்கலாம் - அதற்குள் நீ பன் இப்படியெல்லாம் குழம்பு கிறாய்!"

"தான் ஒன்றும் குழப்பவில்லை. நீதான் ஏர் அப்பாவி! அன்னாமை ஏதோ ஒரு சாதுப் பன் என்று நம்பிவிட்டாய் - அந்த அப்பாவி அப்பாவிக்கையா?"

"அப்பாவித்தான் இருக்கா. அதுமே!"

"இவ்வளவு சின்சைப் அன்னா பற்றித் கொண்டிருக்கும்போது என்ன வந்தவராய் அடு தேடி வந்துவிட்டான், பார்த்தாயா? கெட்டுக்கேட்டு! இவனும்தான் என்ன? பன் மிஷனா, அத்துமீறியவா. அரவிலையா? எதிலே குழைக்கப் பாய்ப்புக்கு - குழைக்காத அந்த நாயிலே நம்க இடத்திலே ஒரு கன மானாட் செல்லு கொண்டு தாது போர் செஞ்சு வந்திருக்கின்றான்!" இந்த மாதிரி வந்த

வந்தவர் வந்தது கொண்டு - குடியாமல் படுத்துக் கொண்டு வாரோ ஒரு தாசாக்கு அடக்கிக் கொண்டிருப்பதுமாய் என்ன திணிதி! பாஷம்... இந்தப் பத்திரகையப் பார்த்த குடியாமல் தனித்து வந்தேயிடர் சொன்ன ஏறாமலிருக்கிறதும் இவன் கெட்ட கெட்டுக்கு வாரோ ஒரு சந்திராவி போதே துன்பம்... ர் ... காசல் ரொம்பக் கெட்டுவிட்டது. இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்ட பிறகு என்ன? நீ போய்ப் பார். அவர்கள் மாடிமேல் என்னதான் மூடிய செல்வர்கள் என்பதை!"

"கெண்டாய் கனோ! இதெல்லாம் உனக்கு வந்தால் சம்பந்தமில்லாத விஷயம். அவர்கள் ஏதோ ஆசிரியம் என்று வந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல இரண்டாயிரமோ வாய் விக்கொண்டு போனது போகட்டுமே!"

இதற்குள் மூடி அறையிலிருந்து வந்தவர் வெளியே வந்தார். அனந்தராமனது மூடிக்கு வம்புத்தார். அனந்தராமன் மூடிக்குப் போனார். மாடிமேலிருந்தபடியே கனோ சாலைமேல் அமைந்தார். அவரும் மூடி ஏறி அவசரமாய் போனார். சின்சைமேலின் அமைதியை அடுத்த தாதுக்குள் நாலும் புகுந்து உட்கார்ந்து கொண்டனர்.

அக்கே அவர்கள் இருவரையும் ஒருமாதிரி கெட்டதுமே தங்கத்ததுமே பார்த்து மெதுவான குரலில் பேச ஆரம்பித்தார்.

"மிஸ்டர் அனந்தராமன்! கொஞ்சம் அந்தக் கதவுகளைத் தாழிட்டு வாரங்கள். கனோக்கு அம்மா, கொஞ்ச நேரம் தாம் புகுந்துப் பட்டும் இக்கே இருக்கவேண்டும். உங்களுக்கு ஏதாவது அவசர வேலை இருக்கிறதா?"

"உறுதலம். - அதுமே! வக்கீல் சார். நம்க வர சொன்னதாக வந்தார்களின அவர்கள் இரண்டு பேரும் இன்னும் அன்னா அடங்குதல் இருக்கிறார்களா? அவர்கள் யார்? எந்தகா இப்போது இங்கே வந்தார்கள்?" என்று பரபரப்பாகக் கேட்டான் கனோசாது.

"அவர்களைத் தம்பியமே நிறுத்திக் கொண்டார் விவசாயம். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் வந்த தாம் மட்டுமாய்தான் அவர் வந்த பார்த்தான். இப்போது அனந்தராமன் விவசாய சிவலம் ஒன்றை தான் உங்களுக்குச் சொன்ன கனோமட்டுமே!" என்று தமது நிமிஷ கெண்டத் திறந்து ஒரு கட்டுக் காணிக்கை எழுத்தார். அவர் மேதுவாகப் சேத்தவாரே "மிஸ்டர் அனந்தராமன்! இது உங்கள் தமையனார் விவசாயமில் உங்கள் பங்கு பங்குமே!" என்று. "மிஸ்டர் அனந்தராமன்! உங்களுக்கும் உங்கள் கெண்டாக்கம் அருக்குச் சமார் இரண்டு வந்தம் எழுதித் தக்கீர். அது தவிர பத்திரகையிலிருந்து இரண்டு கட்டாகும் அந்த சின்சை மூலம் சாரதா ஆசிரியத்திற்கு ஒரு கட்டாகும் எழுதிருக்கிறார்!" என்று. "கனோசா! நீ திணித்து சரிதான்... வக்கீல் சார்! இது கொஞ்சக் கொஞ்சம்!" என்று கட்டுதல் அனந்தராமன்.

அக்கே மெதுவாய்ப்படுத்தினார். "இப்போதுமே திருப்பன் சார் பதற்கு வந்தார். அனந்தராமன் - உயர் மெதுவாய் விருத்தினர். குறுக்கே அறிமுகம் நான் ஏதாவது

தீபாவளிக்கென்றே

நூதனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட எங்களின்

பெனூரஸ் - காஞ்சிபுரம் - ஆரணி - தர்மரவரம்
பட்டுப் புடவைகள், பாவாடை, சோளிகள்

புத்தம் புதிய கலர்களில் ஏராளமாக வந்துள்ளன
மற்றும் மிக் ஜவுளி சகங்களும் உண்டு

மாமலை

தேவைகளை நாம் கூட்டியே தேரித்தெடுத்திருக்கிறோம்
உங்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்

கரண ஜவுளி மாளிகை

ராஜ வீதி - போர்ட் 22881 - கோயமுத்தூர் -1

058.

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

PHOTO PAPER

BROVIRA - for enlargements
LUPEX - for contact prints
COPYLINE R 90 - for document copying (camera)
COPYLINE C 90 - for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. Agfa - Gevaert Aktiengesellschaft, Leverkusen
West Germany

Factory:
Bombay-Agra Road
Mulund, Bombay-80

Bombay Office:
Industrial Assurance Buildings
Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay-20

சுரேஷ்

"ஆய்ஸ் பாக்ஸில் இன்று என்ன டிபன் வைக்க?"
 "மிஸ்டர்ஸ்பொடி டீட்டில் வை போதுமா? தொட்டிக் கொண்டு இட்டிவிட நான் நினைக்கிறேன்! வாங்கிக் கொண்டுபோக!"

புரம் போஷாக்கி... அப்போ... அப்போ...
 ஸார்த்திதகலிதத் தொட்டித்து ஸாக்கி பிசையி திவையிலுள்.

பெய் நிபிஷங்கலில் தங்கைக் கூதவியித்துக் கொண்டு அவன் மிகவும் ரகசியமாக என் னிடம் தெரிவித்த அந்த நிகழ்ச்சி என் மனத் தில் ஒரு பெரிய இடப்போல் ஓங்கித்தது.

"பத்மா இப்போது எங்கே?"

"கிட்டில் இருக்கிறாள். நேற்று ராத்திரி பதினொரு மணிக்கு அவர்கொம்மாய்க் திரும்பி வந்தாள். ஒரே அழகை. இரவு ஒரு விநாடியும் நாங்கன் யாரும் தூங்கவில்லை. பதையும் அப்படியே கழிந்தது. கடைசிபாக நாணம் பதமாவும் தவிர் தவிர் எங்காவது போய்க் காண்பது என்று தீர்மானித்துக்கொண் டோம்..."

"அட! பானி! என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தாய்?" என்றான் அவ்வியை அழைத் துக் கொண்டு அவன் கிட்டிக்குக் கொம்பி யோன்.

பதினாந்து நிமிஷங்களில் பத்மாவை கிட்ட டில் கண்டோம். பத்மாவின் தாயார் அழிர்ச்சியில் நாங்கன் அருங்கி கொண்டிருந் தான். பெகவதெய்யாம் நாயன் (பிசிசென், அவன் ஈத்த காயம். பக்மாவின் வாழ் வைக் கெடுத்த பாய்கன் ஈரோ முகம் தெரி யாத முரட்டு ஆங்கிலக் கிப்பாய்கன்.

என்ன செய்யது?

நடத்தது ஏதோ நடத்து கிட்டது. நடக்க வேண்டியவதை கித்திக்க வேண்டிய கிக்கவாை சமயம்!

பத்மா, அவளுடைய தாயார் - ரங்கரத் தன் தவிர இரண்டு வித குழந்தைகள். பெரிய வன் வயது ஐந்து. சின்னவன் வயது இரண்டு. தகப்பனார் காலமாய் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆன குழம்பும்! பணவசதி இருந்தது.

உலகத்தின் கிடைக்கும் மதரிசங்கத என் னாய் உன்சுத்தியை யாவன் தான் ஒரு மூட க்குட யதென.

நடத்ததை உன்சுத்துக் கண்டவிரித்தும் மறைத்து, யாருக்கும் தெரியாத ரகசியமாக கிப் பத்மாவை மேலும் படிக்க வைத்து ஒரு விடுதியில் வாழ கிறாது என்று தீர்மானித் தேன். அந்த விடுதி ஓரோரம் ஆகிராம்!

அந்த தான் முதல் இந்த தான் வரை பத்மாவை நான் மறக்க வில்லை - இப்போது அவன் பத்மா எம். ஏ. எம். பீட்டி. ஒரு பேராசிரியை.

அவன் ஆகிரமத்தில் சேர்ந்த ஓர் ஆய்வுக் குள் ஓர் ஆன் குழந்தை பிரந்தது. அதுவும் அப்போயே வளர்ந்து விவரம் தெரிந்த பிதரு ஸாத கார்ப்பில் புகு கிறும்பாய் இன்ம வயதி யேயே என்யாச தீட்டை பெற்றுக் கொண்டு சிவாஸத்தலும் மாறிவது."

கயோஸுவும அனத்தயைறும் பிரமித்து உட்டகார்த்து கிட்டபாகன்.

"என்ன இப்படி இரண்டு பேரும் பேசா மட்டவதயாவி ிட்டிசு?"

"என்ன அண்ணு பேசவது! நீ சொன்னதைக் கேட்டாய் நிகவும் பவங்கரமாயிருக்கே! அந்த ரங்கரதன் இப்போது எங்கே?... தி செய்தெதெய்யாம் கார்தான். ஆறாம் பத்மா தான் நானே சம்பாதித்து நவிய நினைத்து வந்து கிட்டப்போன. உன்சுதுமடைய உதவி எதற்கு இப்போது?"

சியாய்பு மறுபடியும் கிதித்தார்.

"கயோஸு! மறுபடியும் நீ ஓர் அவசர புத்தி படைக்கும் பெண் என்யாத திருபிசுத் து கிட்டப்போ!... ரங்கரதன் உங்களுக்குக் கள் ரொம்பத் தெரித்தவந்தாய். அவ னுடைய மதரு இரண்டு உடம்பிறம்பும் உங் களுக்குத் தெரித்தவர்களே. அந்தப் பவங்கர சம்பவம் நடந்த போது ஈத்த வயதும், இரண்டு வயதுமாயிருந்த அவர்களுக்கு இப் போது அது குழந்தைகளும், நான் குழந்தைக் களுமாக நன்றாக நல்ல குடுப்பமாக, கெளரவ மாகத்தான் வாழ்கிறோம்!"

"பாவம், ரங்கரதன் மட்டும்நான் கல் யானமே செய்து கொள்ளவில்லை - பத்மா வுக்குத் தன் தம்பிகளாரும் தங்கைகளாரும் நன் றாகத் தெரியும்! பாவம், அவர்களுக்குத் தான் அவரைப் புரிவதில்லை -"

"நீ என்னதான் பேசறே, சியாய்பு!"

"அனத்தயைம! நீ போய் அவர்கள் குவரைம இங்கே அழைத்து வா!" என்றார் அண்ணன்.

அனத்தயைம செவியே செவலா.

"கயோஸு! உங்களுக்கு ரங்கரதனைதங்க கிட்டட்டினா!"

"எனக்கெவ்வயோ ஒன்றும் புரியவில்லை."

"கயோ, அந்தக் கதைகளை யாரும் ரங்கரத் தின்ம பாத்திரமும் நாய்தான்!" என்றார் சியாய்பு!

ஓஹ... அவ்விதம் கயோஸு.

பத்மாவும், பானியாரும், வக்கிதும் அனத்தயைமும் உள்பே நுளும்ந்தார்கள். கயோஸு மயங்கி விழுந்தான்.

"என்ன அண்ணு, என்ன ஆக?" என்றான் பத்மா!

"ஓஹயில்லை, யன்ப்பாதி கிண்கிவிட்டது. உன்சுமயின் அழிந்த தாளையில்லை, உன் குவரைம!" என்றார் சியாய்பு.

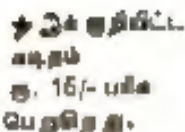
**கனாக்ஸோ மில்க் :புட குழந்தைகளை
ஆரோக்கியமாக வளர்க்கிறது**

ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் கனாக்ஸோ குழந்தை தானா?

குழந்தைகள் ஆரம்ப காலகால ஆரோக்கியமாகத் தவக்குகிறது கனாக்ஸோ மில்க் :புட; காரணம், குழந்தைக்கு ஊட்டமளிப்பதற்கான எல்லாச் சத்துகளையும் கொண்டது கனாக்ஸோ மில்க் :புட... அவளது எஜப்புகளை உறுதிபாக்கி, உணவோடும் இரத்தத்தையும் வளர்க்கிறது அது. இந்தியாவில் குதன் குதவாகக் குழந்தைகளுக்கான பாலுணவைத் தயாரித்தவர்கள் அளிப்பது—கனாக்ஸோ மில்க் :புட

தெய்வகவி-3
19-3-70

14. 2017. 2017. 2017. 2017.

கேள்வி 13-8-70 இதழில் கேரளப் பல்கலைக் கழகத் துயிழ்த் துறையில் 'ஆய்வு ஒலா' பற்றி ஒரு மாணவர் ஆய்வு செய்வதாக எழுதப்பட்டு இருந்தது. அது சரியல்ல; தற்கால இலக்கியங்களில் பாட நூலாக ஆய்வு ஒலா அமைந்துள்ளது. நாயக்கர் பள்ளியிற் பிள்ளை மாணவர்களிடமிருந்து இந்த ஆண்டு ஆய்வுகளை எழுதிக்கொடுக்கும் துயிழ் இலக்கியத்தில் ஆடை வளக்கம், பன்னா இலக்கியங்கள், கவிமனையில் குழந்தைப் பாடல்கள், புரிபாடலில் இயற்கை, திருக்குறளும் மழைமணிவழரும், கயாவதி நாடகம், பெரிய புராணத்தில் பெண்டிர்கள், தற்காலத்தில் தோழி, தாலாட்டுப் பாடல்கள், இப்பாடலையும் திருவிழாபாடலையும், இராமகோவைசுவாமியின் நயம் ஆகிய துயிழ்புகளில் ஆய்வு செய்கின்றோம். ஒரு மாணவர் தற்காலச் சிறுகதை ஒன்றின் மொழி நியாயம் ஆய்வு செய்கின்றான். எங்களை ஆய்வுக் கட்டுரை (கேள்வி) புத்தகமாக வெளியிடுப்படுவது என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது.

கோளாய் பங்குதரும் வழிகம்.

12-9-70

Dr. G. B. B. B. B.

தமிழ்த் தலைநகர முதலாளி மதனமன்

★தமிழ்நாட்டில் அரசாங்க நிறுவனங்கள் எவ்வளவு இதழைப் நடத்தப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட இடோ கிஸ் உதாரணங்கள்:

இவ்வாறும் பி. டெக்ஸிஸ் முதல் வகுப்பில் தேரிகள் என் மகன் மேற் படிப்பதற்காகப் பணம் 'இடங்களுக்குள்' மதுரைச் செல்தான். அந்நிலைக்குத் துறியப்பட்டுள்ள இரண்டு அரசாங்க உதவதாபனங்களிலிருந்து அவசியம் நேரில் பேட்டி காண வகுப்பை அனுமதிப்புடன் வந்ததன் அக் கதாபாசியின் விவரங்கள் வருமாறு:

2. விதாயனத்தின் பெயர்: பாபா அருண்
அராய்ச்சி நிலையம், டிராம்பே, கடித்தின்
தேதி: 25-7-70; கடிதம் இயை-தம் தேதி:
25-7-70; பேட்டிக்காண தேதி: 30-7-70
(8 மணி.)

2. அப்பிரெண்டிஸ் டயரிளி காரிசைம்,
கொண்டை, கடித்ததின் தேதி: 18-8-70;
கடிதம் விளா-த்த தேதி: 35-8-70; பேட்டிங்
கால தேதி: 32-8-70 (10 மணி.)

இது செயல்படுத்தப்படும் வகையில், ராஜ்யப் பரிசீலனை ச-8-70 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம் அனுப்பப்பட்ட தாக்கீதம் அடிப்படையில் அதை 23-8-70க்குள் தீர்மானித்து செயல்படுத்தப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதற்கு கடிதம் அனுப்பப்படவில்லை. ஆகவே 24-8-70

இப்படி வேலூருமேயன்றே காசும் கடத்திக்
கூடுதிகள் அழுவியும் ஆசை காட்டி மோசம்
செய்தும், இவ்வூர்களில் மனத்தைப் புண்
படுத்துவதுதான் நம் அரசாங்கத்தின் நோக்
கம் போனால்
அ.அ.ம.க.வேலி.

உதயகிரி

வக்துமி சிவராமித்யுஷ்ணம்.

இலங்கை தீவின் நேரையாரணியைப் பார்த்திது. டாக்டரிக்காய் போய் மருத்துவ எழுதிக் கொடுத்தால் போதாது. அந்த மருத்துவியை அவளே தவிரித்து அலிக்க வேண்டும். இப்படி மருத்துவியைத் தவிரிக்க ஒரு லீபர்மான், ஆய் அபிபுரன் மூதலிய உபதரணம்மூலம் எவத்துப் படைக்க வேண்டும்.

இந்நிலையில் மருத்துவத்துக்குத் தேவையான ஸ்தலப் பொருள்களாகிய கக்கு, மிளகு, திப்பயிர் முதலியவை யானை கிடை, குதிரை கிளியாக ஏற்று விக்ரிக்கின்றன. ஒரு பவுன் கக்கு 80 பைசா, ஒரு பவுன் ஏவரிகி ரூ. 1-75, ஒரு குண்டுகிற ஒரு 4-50 என்.திப்படி கிளியின் வாரிசு முட்டி கிடை. இதில் இலவங்கம் (கிராபி) மட்டுமட்டி, பறங்கிச் சக்கை போன்றவை கிடைப்பதே குதிரைக் கொம்பாகி கிடை. காரணம், இவை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதிப் பொருளாகி கிடை. நாட்டின் தேவையை அதுசரித்து ஏற்றுமதி செய்வப்பொழுது, இந்த கிளியெற்றம் இராது. எனவே, நாட்டு மருத்துகளை வாங்கிக் செய்யும் நோயாளிகள், நாட்டு மருத்துவத்துக்குமா இப்படி கிளை ஏற்றுமதி என்ன என்று விசாரிக்க, அவர்கள் வருவாய் அலுவலகம் உபயோகத்தே காரணம்.

டாக்டர் மருத்தானால் அதற்கான செயல்பாட்டை டாக்டர் லீஸ் ஆவியை ஆலீஸ் கடுமையப்படுத்து போல், மத்திய அரசின் தாட்டு மருத்து விகியத்திலும் தங்கள் காரியாலயங்களில் கருத்துத் தர நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர். இது போன்ற சமூகக் கவமும் முறையையத் தனியார் துறை நிறுவனங்களும் பொது துறை நிறுவனங்களும் மேற்கொண்டால் தம் தாட்டு கைத்தியமுறையாளர்களது கவமும்.

Order—34

11-1-70

1/4 inch

முதலாவது நிகழ்வு. கருணாநிதி அவர்கள் ராஜ்யமளியை ஒழிப்பதற்குத் தமது கட்சி சாதகமாக கோரட்டவரித்ததற்குக் காரணம் தெரிவிக்கவாய் ஆரம்பியல் சான்றிதழ் இரூக்க ராணியை ஏற்றியது. காலத்துக்கு இவ்வாறுதான் எப்பொழுதோ பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை இப்போதைய தூட்டு நிலைத்துக்குப் பொருத்தது. சமதரம் ஆட்சிக்கு வழிசெய்யாத என்மெல்லாம் கூறிப்பக்தினர்.

ஆறாம் இதே முறையினர், காரைக்காலம் நதி பக்கம் தாபாளத்தில் 1934ம் ஆண்டு செப்டம்பர்

ஸெப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே
 ஆரோக்கியம்
 இருக்குமிடம்

ஸெப்பாய் மந்திரம்:-
 பொழுதெல்லாம் தூய்மை-
 புத்துணர்வோடு புதுமைப்
 பொலிவு... பூரிக்கும் ஆரோக்கிய
 நலவாழ்வு அளிப்பது ஸெப்பாய்.

அழகிலுள்ள கிருமிகளைக்
 கழுவித் தவிர்த்து
 ஸெப்பாய்